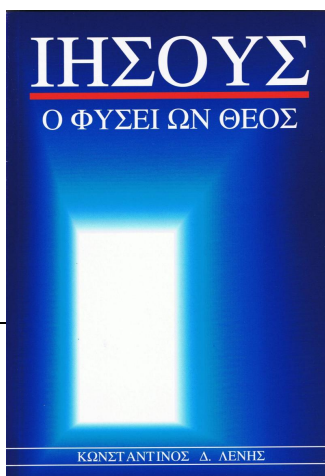

ΙΗΣΟΥΣ

Ο ΦΥΣΕΙ ΩΝ ΘΕΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΛΕΝΗΣ

Για το εξώφυλλο

Η εικόνα στο εξώφυλλο διηγείται την ιστορία της ζωής μου. Το βαθύ μπλε της περιμέτρου αναφέρεται στη σκοτεινή περίοδο της ζωής μου, όταν δεν γνώριζα τον Αληθινό Ιησού της Βίβλου. Το πιο ανοιχτό μπλε, την αρχή της κατανόησέως μου περί της φύσης Του. Το λαμπερό άσπρο φως το οποίο έρχεται μέσα από την πόρτα, εξεικονίζει τον Κύριον Ιησού ο Οποίος ήλθε και φώτισε τη ζωή μου ως Θεός μου (Ιωάννης 20[κ']:28).

All Rights Reserved

Worldwide Copyright © 1996
By Constantine D. Lenis

ISBN # 0-8059-3954-7

Για τη δόξα σου, Κύριε!

Κώστας Λένης

«Αλλά τότε μεν, μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εδουλεύσατε τους μη φύσει όντας θεούς.»

Απόστολος Παύλος
(Γαλάτας 4[δ´]:8)

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	8
1. Ο Φύσει Ων Θεός	13
2. Ο Δημιουργός	53
3. Αιώνιος – Προαιώνιος	55
4. Πανταχού Παρών	63
5. Παντογνώστης.....	66
6. Παντοκράτωρ	70
7. Ο Κύριος των Δυνάμεων	76
8. Αναλλοίωτος.....	81
9. Φως.....	83
10. Ζωή.....	85
11. Ο Πρώτος και ο Έσχατος.....	88
12. Σωτήρας.....	90
13. Ο Κύριος των κυρίων	92

14. Ο Ποιμένας	94
15. Ο Κριτής.....	96
16. Ο Συγχωρόν Αμαρτίας.....	97
17. Είναι Δέκτης των Προσευχών μας και Εκείνος απαντά	98
18. Ο Βασιλεύς των βασιλέων	100
19. Πέτρα προσκόμματος	102
20. Ο Ιατρούων	103
21. Σε Ποιον ανήκει η Δόξα;	105
22. Αποδέχεται λατρεία	108
Επίλογος.....	114
Ο Ιησούς δεν είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ.....	119
Ο Ιησούς σε Προσκαλεί.....	134
Σημείωση Α΄.....	140
(Γιατί πρέπει ένας να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός;)	
Σημείωση Β΄.....	165
(Ιωάννης 1[α΄]:1 --- “Θεός” ή “κάποιος θεός”;))	
Βιβλιογραφία.....	172

Πρόλογος

Αγαπητέ αναγνώστη,

Επί πολλά χρόνια ανεζήτησα να βρω την αλήθεια και το νόημα της ζωής. Πολλά ήταν εκείνα που νόμισα αληθινά, αλλά κάτω από προσεκτική εξέταση αποδείχθηκαν μάταια και αναληθή.

Πουθενά δεν μπόρεσα να βρω διαρκή χαρά και ικανοποίηση, παρ' όλο που έβλεπα γύρω μου άλλους να φαίνονται ικανοποιημένοι. Μέσα μου ένιωθα κενό, διότι δε γνώριζα Εκείνον, ο Οποίος **«πληροί τα πάντα»** (Εφεσσίους 4[δ']:10).

Η χαρά μου άρχισε να αυξάνεται από τότε που Εκείνος αποκαλύφθηκε σ' εμένα. Από τότε έμαθα ότι τίποτα δεν είναι πιο έξοχο στη ζωή, από τη γνώση του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου (Φιλιππισίους 3[γ']:8).

Ο απόστολος Πέτρος μας προτρέπει να αυξάνουμε **«εις την γνώση του Χριστού»** (Β' Πέτρου 3[γ']:18).

Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός, προσευχόμενος ως άνθρωπος, είπε: **«Αυτή είναι η αιώνιος ζωή. Το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό θεό και τον Ιησούν Χριστό τον οποίον έστειλες»** (Ιωάννης 17[ιζ']:3).

Επίσης είπε ότι, **«κανείς δεν γνωρίζει καλά τον Υιόν, παρά ο Πατέρας, ούτε τον Πατέρα γνωρίζει καλά κανείς,**

παρά ο Υιός και εκείνος εις τον οποίον θέλει ο υιός να τον αποκαλύψει» (Ματθαίος 1[α΄]:27). Διευκρίνισε δε, ότι «κανείς δεν μπορεί να έλθει» στον Υιό, «εάν ο Πατέρας που Τον έστειλε δεν τον ελκύσει», και, «Όποιος λοιπόν άκουσε από τον Πατέρα και έμαθε, αυτός έρχεται σ' εμέ» (Ιωάννης 6[στ΄]:44,45).

Τα παραπάνω δείχνουν ότι δεν είναι εύκολο να εννοήσει και να γνωρίσει κάποιος τον Ιησού. Βλέπουμε ότι μόνο ο Πατέρας γνωρίζει τον Υιό· ότι μόνο ο Υιός γνωρίζει τον Πατέρα· ότι ο Υιός αποκαλύπτει τον Πατέρα σε όποιον Εκείνος θέλει· ότι ο Πατέρας ελκύει τα άτομα προς τον Υιό, και ότι όποιος ακούσει από τον Πατέρα και μάθει, έρχεται προς τον Υιό, ενώ αλλού λέγει ότι «...ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ει μη δι' εμού»! (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6). Τι μυστήριο!!

Κατόπιν, ακούμε τον Ιησού να λέει: «*Εάν με ηξέρατε, θα ηξέρατε και τον Πατέρα μου. Από τώρα τον ξέρετε και τον έχετε ιδή»* (Ιωάννης 14[ιδ΄]:7· Μετ. Τεσσ. Καθ.) Όταν ο Ιησούς είπε τα προηγούμενα, ο μαθητής του Φίλιππος είπε προς Αυτόν, «*Κύριε δείξον εις ημάς τον Πατέρα, και αρκεί εις ημάς»*. Και ο Ιησούς του απάντησε, «*Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ, είδε τον Πατέρα· Και πώς συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί, και ο Πατήρ είναι εν εμοί;*» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:8-11).

Πώς είναι δυνατόν για τον περιορισμένο και ατελή άνθρωπο να εννοήσει το άπειρο της φύσης του Θεού; Πώς μπορώ να δώσω παραδείγματα, βασισμένα επάνω στο δικό μας υλιστικό κόσμο, για να προσπαθήσω να εξηγήσω την άπειρη φύση της άκτιστης θεότητας; Όλα τα παραδείγματα

που χρησιμοποιώ σε τούτο το βιβλίο, δεν είναι ικανά να εκφράσουν το θείο.

Πώς είναι δυνατόν να είναι ο Υιός «*εν τω Πατρί*» και ο Πατέρας να είναι «*εν τω Υιώ*»; Πώς είναι δυνατόν να βρίσκεται ο Ένας μέσα στον Άλλον; Ποιος είναι λοιπόν ο Κύριος Ιησούς; Εφόσον βρίσκεται ο Υιός στον Πατέρα, τότε ασφαλώς η φύση Του ταυτίζεται με τη φύση του Θεού, με τη φύση του Πατέρα.

Αν η ουσία και η φύση του Υιού ήταν κατώτερη από την ουσία και τη φύση του Πατρός, δεν θα άντεχε τη συνύπαρξη! Αυτός «*ο Μονογενής Υιός ο ων εις τον κόλπον του Πατρός*», θα πρέπει να είναι της ίδιας ουσίας και φύσεως με τον Πατέρα· διαφορετικά, ως άλλη, κατώτερη φύση, θα είχε κατακαεί από τη φύση, τη Θεότητα του Πατέρα. Το ίδιο αληθεύει ακόμα και με τη δική μας ανθρώπινη φύση· αν κάποιος άλλος οργανισμός εισχωρήσει μέσα στο σώμα μας, το σώμα μας θα επιτεθεί και θα προσπαθήσει να τον καταστρέψει.

Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να δει το Θεό, τη θεία φύση, και να ζήσει (Έξοδος 33[λγ']:20). Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να αντέξει μια τέτοια πείρα. Εάν ο Ιησούς είναι κτίσμα, πώς αντέχει όχι μόνο να βλέπει το Θεό, αλλά μάλιστα να «*κατοικεί εν αυτώ παν το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς*»; (Κολοσσαείς 2[β']:9).

Το γεγονός ότι το πλήρες της Θεότητας κατοικεί στον Ιησού σωματικώς, αποδεικνύει ότι ο **Κύριος Ιησούς Χριστός είναι από τη φύση Του Θεός!** Όλοι όσοι είδαν τον Ιησού όταν ήταν στη γη, είδαν το Θεό εν σαρκί, ο οποίος φανέρωσε τη δόξα Του σ' εμάς, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού! (Α' Τιμόθεον 3[γ']:16· Β' Κορινθίους 4[δ']:6).

Εάν συ αγαπητέ αναγνώστη βρίσκεσαι στο σημείο της ζωής σου που ερευνάς τις Γραφές για να προσπαθήσεις να εννοήσεις το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού, κάνεις καλά. Το ίδιο έκανα κι εγώ. Η προσωπική σου έρευνα των Γραφών και η αποκάλυψη που θα σου δώσει ο Θεός δια του Αγίου Πνεύματος θα σε βοηθήσουν να Τον γνωρίσεις.

Σ εκείνους, οι οποίοι ερευνούσαν τις Γραφές στην εποχή Του, ο Ιησούς είπε ότι αυτές (οι Γραφές) «... **είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού**» (Ιωάννης 5[ε΄]:39).

Η γνώση του μυστηρίου του Θεού και του Χριστού είναι το πιο έξοχο πράγμα στη ζωή Του Χριστιανού. Ο Απόστολος Παύλος ενεθάρρυνε τους Χριστιανούς αδελφούς του με τα εξής λόγια:

«διά να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών ενωθέντων ομού εν αγάπη, και εις πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και Πατρός και του Χριστού εν τω οποίω είναι κεκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως»* (Κολοσσαείς 2[β΄]:2,3).

Με μεγάλη χαρά σου παρουσιάζω την προσωπική μου έρευνα των Γραφών για τη φύση του Κυρίου Ιησού Χριστού, η οποία ξεκίνησε από αποκάλυψη του Αγίου Πνεύματος προς εμέ και η οποία πλουτίστηκε από τα γραφόμενα και άλλων ανθρώπων του Θεού.

* Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι το εν λόγω χωρίο στην 26η έκδοση του κειμένου NESTLE-ALAND αναφέρει «**το μυστήριο του Θεού Χριστού**»!

Εύχομαι όπως μερικά από τα σημεία που εγείρω, θα σε βοηθήσουν να αυξηθείς «... εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος». (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18).

Κεφάλαιο 1

Ο Φύσει Ων Θεός

Γαλάτας 4[δ']:8 *«αλλά τότε μεν ουκ ειδότες Θεόν, εδουλεύσατε τοις μη τη φύσει ούσιν θεοίς.»* (Αρχαίο κείμενο)

Οι άνθρωποι είναι θρησκευτικά όντα. Από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα έχουν δημιουργήσει και ακόμα δημιουργούν για τον εαυτό τους αμέτρητους «θεούς». Αυτοί οι «θεοί», είτε αντικείμενα, είτε όντα που παρουσιάστηκαν στους ανθρώπους ως θεοί, είτε ορατά είτε αόρατα όπως οι Ολύμπιοι θεοί των αρχαίων Ελλήνων, οι θεοί των αρχαίων Αιγυπτίων, των Μάγια, των Ίνκας και άλλοι, δεν είναι από τη φύση τους Θεοί. Μόνο Ένας είναι ο Αληθινός, ο από τη φύση Του Θεός, ο Δημιουργός πάντων, η πηγή της ζωής!

Στην Α΄ Κορινθίους, κεφάλαιο 8[η'] και εδάφια 5 και 6, ο απόστολος Παύλος γράφει τα εξής:

«Διότι αν και είναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης (καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί) αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα, και ημείς εις αυτόν. Και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα, και ημείς δι' αυτού.»

Ένας από αυτούς τους λεγόμενους «θεούς» είναι και ο

Σατανάς, «ο Θεός του αιώνος τούτου» (Β' Κορινθίους 4[δ']:4). Η φύση του δεν είναι η φύση του άκτιστου Θεού, αλλά κτιστή, αγγελική. Αυτός ήταν ένα χερούβ.

Όταν ο Θεός μίλησε στον Προφήτη Ιεζεκιήλ για το βασίλειά της Τύρου, φαίνεται ότι μίλησε για τον πραγματικό άρχοντα της Τύρου, το Σατανά, ο οποίος διεκδικεί όλα τα βασίλεια της γης. (Ματθαίος 4[δ']:8,9, Λουκάς 4[δ']:6).

Στο Ιεζεκιήλ 28[κη']:11-19, ο Θεός λέει σ' αυτόν:

«...Εστάθης εν Εδέμ τω παραδείσω του Θεού ... Ήσο χερούβ κεχρισμένον, διά να επισκιάζης. Και εγώ σε έστησα. Ήσο εν τω όρει τω αγίω του Θεού ... Ήσο τέλειος εν τοις οδοίς σου αφ' ης ημέρας εκτίσθης, εωσού ευρέθη αδικία εν σοί ... Δια τούτο θέλω σε απορρίψει ως βέβηλον από του όρους του Θεού και θέλω σε καταστρέψει ... χερούβ επισκιάζον ...» (Νεοελλ. Μετ. Βάμβα).

Από τα παραπάνω λόγια βλέπουμε ότι το χερούβ αυτό «**εκτίσθη**» (εδάφιο 15). Επομένως, ως κτίσμα, είναι μέρος της δημιουργίας του Θεού. Άρα, η φύση του δεν είναι θεϊκή. Δεν είναι αληθινός και από τη φύση του Θεός. Ο αληθινός, ο από τη φύση Του Θεός, ο προαιώνιος Θεός, δεν έχει ούτε αρχή ημερών ούτε τέλος. Αντιθέτως, ο Σατανάς είχε αρχή ημερών: Την ημέρα που κτίσθηκε, που δημιουργήθηκε από το Θεό.

Είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός Αληθινός Θεός; Είναι ο Υιός από τη φύση Του Θεός; Ή είναι και Αυτός ένας από τους πολλούς «**λεγόμενους θεούς**»; Μήπως είναι κι Αυτός μέρος της κτίσεως του Θεού; Μήπως είναι κτίσμα; Ποια ήταν η φύση Του απ' αρχής; Τι λέει η Αγία Γραφή περί Αυτού;

Στο πρώτο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου και εδάφιο ένα, ονομάζεται «*Λόγος*» και γράφονται τα εξής γι' Αυτόν:

«Εν αρχή ήτο το Λόγος και ο Λόγος ήτο Παρά τω Θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος.»

Εδώ βλέπουμε καθαρά ότι ο «*Λόγος*» ήταν Θεός. Μερικοί άνθρωποι έχουν προσπαθήσει να παραφράσουν ή να μεταφράσουν το παραπάνω εδάφιο ως εξής:

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και θείος (θεοειδής) ήτο ο Λόγος.»

Στην Ελληνική γλώσσα, τη γλώσσα της Καινής Διαθήκης, οι δύο υπό εξέταση λέξεις που χρησιμοποιούνται είναι δύο πτώσεις της ίδιας λέξης «*Θεός*»:

1. «Ο Λόγος ην (=ήτο) προς τον Θεόν»
2. «και Θεός ην (=ήτο) ο Λόγος»

Αν κάποιος αλλάξει τη δεύτερη λέξη «*Θεός*» και τη θέσει ως «*θεικός*» ή «*θείος*», τότε και η πρώτη λέξη «*Θεός*» πρέπει να αλλάξει ομοίως. Με αυτό, θέλω να πω ότι ο Λόγος ήταν τόσο Θεός όσο Θεός ήταν και Εκείνος «*προς*» τον Οποίο ο Λόγος βρισκόταν. Ο Ιωάννης δεν χρησιμοποίησε τη λέξη «*θείος*» για να περιγράψει το «*Λόγο*», αλλά τη λέξη «*Θεός*». Έγραψε, «*και Θεός ήτο ο Λόγος*».

Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, στη δική τους μετάφραση της Βίβλου στην Αγγλική, έχουν παραθέσει το Αγγλικό αόριστο άρθρο “*a*” που σημαίνει «*τις/κάποιος*»

μπροστά από τη δεύτερη λέξη «**Θεός**», και το παρουσιάζουν ως εξής:

“In [the] beginning the Word was, and the Word was with God, and the Word was **a god**”.

Η πραγματική μετάφραση του παραπάνω εδαφίου στα Ελληνικά είναι ως εξής:

«Στην αρχή ήταν ο Λόγος και ο Λόγος ήταν μαζί με το Θεό και ο Λόγος ήταν **κάποιος θεός**» (με μικρό ‘θ’).

Με την έκφραση «ο Λόγος ήταν **κάποιος θεός**», εννοούν ότι ο Λόγος ήταν ένας «**άλλος**» θεός (με μικρό θήτα) «**κατώτερος**» από τον Θεό (με κεφαλαίο θήτα). Τη λέξη «**θεός**» με μικρό «**θ**» την βρίσκουμε και στην Ελληνική τους μετάφραση του εδαφίου Ιωάννης 1[α’]:1 το οποίο παρουσιάζουν ως:

«Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν μαζί με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν **θεός**.» (Με μικρό «**θ**». Η έμφαση του συγγραφέα.) Η δικαιολογία που δίνουν γι’ αυτή την αλλαγή είναι ότι το οριστικό άρθρο «**ο**» δεν βρίσκεται μπροστά από τη δεύτερη λέξη «**Θεός**». Επομένως, λένε, ότι αφού το κείμενο δεν γράφει «και **ο** Θεός ην ο Λόγος», αυτομάτως προκύπτει ότι ο Λόγος δεν είναι ο φύσει Θεός, αλλά κάποιος «**άλλος**», κάποιο άλλο θείο, ισχυρό, θεοειδές δημιούργημα, θεός κατώτερος από τον μόνο Αληθινό Θεό.

Αυτή η αιτιολογία είναι υποκριτική από μέρους τους, καθόσον σε άλλα χωρία δεν ακολουθούν την ίδια λογική. Π.χ., το χωρίο Ιωάννης, 4[δ’]:24 γράφει:

«**Ο Θεός είναι Πνεύμα**» (Νεοελλ. Μ.).

Εδώ δεν υπάρχει το οριστικό άρθρο «το» πριν από τη λέξη «πνεύμα». Το κείμενο δεν γράφει,

«Ο Θεός είναι το Πνεύμα».

Αυτό όμως, δεν σημαίνει ότι ο Παντοδύναμος είναι «κά-
ποιο» πνεύμα, κάποιο κατώτερο και κτιστό πνευματικό ον!

Αλλά και οι ίδιοι οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά παραβαίνουν την αρχή τους (που λέει ότι όπου δεν υπάρχει οριστικό άρθρο στο Ελληνικό κείμενο να βάζουν στην Αγγλική τους μετάφραση το αόριστο άρθρο 'a'). Πως παραβαίνουν την αρχή τους; Ας δούμε το παράδειγμα που ακολουθεί. Στο ίδιο χωρίο, Ιωάννης 1[α':]1, που γράφει, «**Εν αρχή**» χωρίς το οριστικό άρθρο μπροστά από την λέξη «**αρχή**», στην Αγγλική τους μετάφραση δεν χρησιμοποίησαν το Αγγλικό αόριστο άρθρο "**a**" αλλά το οριστικό άρθρο "**the**" και το παρουσίασαν ως:

"In [**the**] beginning",

και στην Ελληνική τους μετάφραση της Καινής Διαθήκης το παρουσίασαν ως:

«**Στην αρχή**».

Είδαμε λοιπόν ότι το «**Εν αρχή**», το οποίο δεν έχει το οριστικό άρθρο «**τη**» μπροστά από τη λέξη «**αρχή**», το παρουσίασαν ως «**Στην αρχή**» και όχι ως «**Σε κάποια αρχή**»! Άρα, όταν παρουσίασαν στην Αγγλική τους μετάφραση το

«και Θεός ήταν ο Λόγος» ως

«και κάποιος θεός ήταν ο Λόγος»,

δεν πρόκειται περί λάθους! Βλέπουμε ότι η μετάφρασή τους ήταν **σκόπιμη**, για να παρουσιάσει και να υποστηρίξει **το δικό τους λανθασμένο «πιστεύω»** και ότι δεν έγινε με σεβασμό προς τα δεδομένα της σύνταξης και της Γραμματικής. Και το αποτέλεσμα είναι ότι αφού σ' αυτό το εδάφιο δεν έχουν παρουσιάσει στην Αγγλική γλώσσα την αλήθεια του γραπτού λόγου του Θεού, έχουν παραπλανήσει εκατομμύρια ανθρώπων!

Εάν ο Ιωάννης έγραφε ότι ο Λόγος ήταν «**ο Θεός**», αυτό όχι μόνο θα ήταν παράλογο, διότι θα εννοούσε ότι «**ο Θεός**» ήταν απ' αρχής «**προς τον Θεόν**» (Κρ. Κείμ.), δηλαδή πλησίον του εαυτού Του, αλλά επίσης θα ήταν και αντιγραφικό να πει ότι ο Λόγος ήταν ο Πατέρας Θεός, ενώ ο Λόγος είναι ο Υιός! Ο Ιωάννης εδώ μας δείχνει με έναν απλό τρόπο τη φύση του Λόγου. Έγραψε, «**και Θεός ην ο Λόγος**». Τα λόγια αυτά εννοούν αυτό που λένε: **ότι ο Λόγος ήταν Θεός!**

Απ' αρχής ο Λόγος δεν είχε φύση κτιστού αγγέλου, αλλά αληθινά φύση Θεού! (Για Περισσότερες λεπτομέρειες για την έκφραση «κάποιος Θεός», δες τη ΣΗΜΕΙΩΣΗ Β', σελίδα 165).

Στο πρώτο κεφάλαιο του Ιωάννη και εδάφιο 18 (Νεοελ. Μετ.), διαβάζουμε:

«Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν. Ο Μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπο ν του Πατρός, εκείνος εφάνέρωσεν αυτόν».

Αφού λοιπόν είναι ο **Μονογενής Υιός** του Θεού, και αφού «**εξήλθε εκ του Πατρός**», τότε ο Υιός είναι από τη φύση Του Θεός, διότι μόνο Θεός μπορεί να βγει εκ του Θεού, όπως μόνο φως μπορεί να βγει εκ φωτός! (Περί φωτός σύγκρινε τα εδάφια Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:5· Ιωάννης 1[α΄]:9· 3[γ΄]:19). Έτσι, ο Υιός είναι φως εκ φωτός και Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού!

Ο απόστολος Παύλος έγραψε στους Φιλιπησίους για τον προ-υπάρχοντα Ιησού τα εξής:

«όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε, λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με ανθρώπους, Και ενρθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν.» (Φιλιπησίους 2[β΄]:5-8).

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι η μορφή και η φύση του Λόγου, του προσώπου του Κυρίου Ιησού Χριστού πριν από την ενσάρκωση, ταυτίζεται με τη φύση του άκτιστου Θεού --- όχι των κτιστών αγγέλων. **Κανένας κτιστός άγγελος δεν θα μπορούσε να έχει τη μορφή του άκτιστου Θεού!**

Γι' αυτό, ο Ιησούς δεν θεωρούσε ότι αποτελούσε αρπαγή το να είναι ίσα με το Θεό. Και όταν «**εκκένωσε**» τον εαυτόν Του για να πάρει μια άλλη μορφή, δεν πήρε την μορφή των αγγέλων, αλλά την υπερπήδησε, και πήρε μια μορφή η οποία ήταν κατώτερη από τη δική τους και έγινε άνθρωπος (Εβραίους 2[β΄]:7,9,16,17· Ιωάννης 1[α΄]:1,14).

Ένα από τα μεγάλα λάθη που κάνουν οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, είναι ότι παίρνουν τα λόγια που είπε ο «**ελαττωμένος**», ο «**άνθρωπος Ιησούς**», και τον υποβιβάζουν

ζουν λέγοντας ότι Αυτός είναι μικρότερος σε δύναμη, ηλικία και γνώση θεός από τον Πατέρα Θεό. Λένε ότι ο Πατέρας είναι ο μόνος αληθινός Θεός, παρουσιάζοντας έτσι τον Υιό σαν έναν από τους πολλούς, κατώτερους σε φύση, κτισμένους και μη αληθινούς θεούς. Τον παρουσιάζουν σαν **έναν θεό ενός τρίτου είδους**, να το πούμε έτσι, επειδή δεν βρίσκουν κάποια λέξη για να περιγράψουν έναν θεό ο οποίος **δεν είναι ούτε ο Αληθινός Θεός, αλλά ούτε και ένας ψευδής θεός.**

Για να υποστηρίξουν αυτή τους τη διδασκαλία, χρησιμοποιούν τα λόγια που είπε για τον Εαυτόν Του **ο άνθρωπος Ιησούς** (όχι ο προ-ανθρώπινος Λόγος), όπως:

«ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:28),

«αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεόν μου και Θεόν σας (Ιωάννης 20[κ΄]:17).

«Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανών ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ» (Μάρκος (13[ιγ΄]:32).

Επίσης, χρησιμοποιούν τα λόγια που είπε για Αυτόν ως «Χριστό» ο απόστολος Παύλος, όπως, *«η κεφαλή παντός ανδρός είναι ο Χριστός· κεφαλή δε της γυναικός, ο ανήρ· κεφαλή δε του Χριστού, ο Θεός»* (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:3), και πολλές άλλες τέτοιες εκφράσεις, οι οποίες, όπως λένε, δείχνουν κάποια «ιεραρχία». Μ' αυτό, οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, θέλουν να αποδείξουν ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Πατέρας και ότι ο Πατέρας υπερέχει του Υιού. (Δες το περιοδικό τους «Πρέπει να πιστεύετε στην Τριάδα; Είναι ο Ιησούς Χριστός ο Παντοδύναμος Θεός;»)

Στην προσπάθειά τους να το αποδείξουν αυτό διαπράττουν ένα μεγάλο λάθος με το να λένε ότι ο «*Λόγος*», ο προανθρώπινος Ιησούς, δεν είναι τέλειος Θεός ΓΧΒΧ (Γιαχβέ), πλήρης και από τη φύση Του Θεός, και Τον παρουσιάζουν ως ένα κτίσμα! Οι Χριστιανοί δεν λέμε ότι ο Ιησούς είναι ο Πατέρας. Ο Ιησούς είναι ο Υιός. Ως Πρόσωπα, ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα **διακρίνονται** μεταξύ τους. Από την άποψη όμως της ουσίας, **ταυτίζονται**. Είναι ένας Θεός!

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν σε Θεό άλαλο, χωρίς Λόγο, από την αρχή της υπάρξεώς Του μέχρι την ημέρα που αποφάσισε να «κτίσει» ένα πλάσμα το οποίο ονόμασε «Λόγο» Του! Η θεολογία τους δεν έχει νόημα. Ο Θεός έκτισε τα πάντα δια του «Λόγου» Του. **Πώς έκτισε ο Θεός το «Λόγο» χωρίς το «Λόγο»;** Ας εξετάσουμε τι είναι ο «Λόγος»:

Ο ΛΟΓΟΣ

Ο «λόγος» είναι η προφορική έκφραση μιας σκέψης. Αναφέρεται **στη ικανότητα ενός να σκέπτεται, να συλλογίζεται**, με άλλα λόγια, να έχει **λογική**, και **σοφία** (Παροιμίες 8[η']:22-30· Α΄ Κορινθίους 1[α']:24). Επίσης αναφέρεται και στην ικανότητά του **να εκφράζει** τις σκέψεις του/της.

Ο Λόγος του Θεού υπήρχε από την αρχή της ύπαρξης του **Λογικού Θεού** (Ιωάννης 1[α']:1). **Ο Λογικός Θεός είχε πάντοτε τον Λόγο μέσα Του** επειδή ο Θεός ποτέ δεν υπήρξε χωρίς σκέψη, χωρίς να έχει την ικανότητα να σκεφτεί και να εκφράσει την σκέψη Του. Ο διαχωρισμός μεταξύ του Θεού και του Λόγου Του είναι απολύτως αδύνατον να συμβεί, όπως είναι απολύτως αδύνατον για κάποιον να χωρίσει ένα μυαλό από την δική του σκέψη!

Ο Θεός είναι το μόνο άκτιστο Ον. Όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το σύμπαν, το έφερε σε ύπαρξη με το να εκφράσει την σκέψη του **δια του Λόγου Του**. Π.χ., όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το φως, **εξέφρασε αυτή Του την σκέψη όταν ΕΠΕ, «Γενηθήτω φως»** (Γένεσις 1[α']:3)! **Και ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού, δημιούργησε το φως. Επομένως, τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη χωρίς τον Λόγο του Θεού** (Ιωάννης 1[α']:1,2). Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν, ότι ο Λόγος του Θεού, ο προανθρώπινος Ιησούς (Ιωάννης 1[α']:1,14), βγήκε μέσα από τον άκτιστο Θεό --- όχι μέσα από το κτιστό σύμπαν επειδή δεν υπήρχε χτιστό σύμπαν μέχρι την ημέρα που ο Λόγος το έφερε σε ύπαρξη. Επομένως, ακόμη και αν κάνουμε κάποια υπόθεση ότι ο Λόγος είναι μέρος της κτίσης του Θεού, θα ήταν **παράλογη!**

Δεν μπορώ να καταλάβω πως μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι αγνοούν την παραπάνω πραγματικότητα, και διακηρύττουν ότι υπήρξε χρόνος που ο Πατέρας ήταν μόνος, χωρίς τον Λόγο, και ότι κάποια στιγμή αποφάσισε να δημιουργήσει ένα ον το οποίο ονόμασε «Λόγο». Εκείνοι που κηρύττουν ότι ο Λόγος του εδαφίου Ιωάννης 1[α']:1 ήταν κάποιος 'άλλος' θεός με μικρό «θ», ότι ήταν ένα δημιουργημένο ον, και ότι δεν υπήρχε πάντοτε μέσα στον Πατέρα Θεό, βοηθάνε τον Σατανά στην προσπάθειά του να περιγελάσει τον Δημιουργό του, και να τον παρουσιάσει στα μυαλά εκείνων που έχει παραπλανήσει, σαν ένα άμυαλο ον! Ένας θεός που δεν θα είχε μέσα του τον Λόγο, δεν θα μπορούσε ούτε να σκεφτεί, ούτε να αποφασίσει, και αναμφισβήτητα, ούτε και να δημιουργήσει! **Στην πραγματικότητα, δεν θα ήταν καθόλου Θεός!**

Πράγματι, ο Λόγος του Θεού είναι Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:1· Ρωμαίους 9[θ΄]:5). Από τα εδάφια Εβραίους 4[δ΄]:12,13, μαθαίνουμε ότι:

1. Ο Λόγος του Θεού είναι ένα ζων και ενεργό Πρόσωπο, δηλαδή είναι δραστήριος και εργάζεται. (Σύγκρινε με το εδάφιο Ιωάννης 5[ε΄]:17).
2. Έχει τη δύναμη να κρίνει τις σκέψεις και τις προθέσεις της καρδιάς των ανθρώπων (σύγκρινε με τα εδάφια Αποκάλυψις 2[β΄]:18,23· Λουκάς 9[θ΄]:47).
3. Τίποτα και κανένας μέσα σε όλη την κτίση δεν μπορεί να κρυφθεί από τα μάτια Του (παρακαλώ σύγκρινε με το εδάφιο Ιερεμίας 23[κγ΄]:24).
4. Είναι **σ' Αυτόν** που θα δώσουμε λόγο (παρακαλώ σύγκρινε με το εδάφιο Ρωμαίους 14[ιδ΄]:12).

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, έχουν κάνει ένα παρόμοιο λάθος με το Πνεύμα του Θεού. Προσπαθούν να Τον απογυμνώσουν από τη ζωντανή και ζωοποιούσα προσωπικότητά Του, και λένε ότι είναι απλώς η «ενεργός δύναμη» του Θεού, κάτι σαν την ηλεκτρική ενέργεια ή τα ραδιοφωνικά κύματα, τα οποία είναι απρόσωπα, χωρίς θέληση και λογική. **Δηλαδή τεμαχίζουν το Θεό και τον απογυμνώνουν από το ζωντανό Του Λόγο και Πνεύμα!** (Ψαλμός 33 [λγ΄]:6· Εβραίους 4[δ΄]:12,13).

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν σε κάποιο «θεό» που το πνεύμα του είναι μια **απρόσωπη, χωρίς θέληση και χωρίς λογική, «ενέργεια»!** Αν ο «θεός» τους δεν έχει ένα ζωντανό πνεύμα, πώς είναι ο ίδιος ζωντανός; Μπο-

ρεί ένας «θεός» από πέτρα που δεν έχει μέσα του ένα ζωντανό πνεύμα να είναι ένας ζωντανός θεός;

Διερωτώμαι πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Πνεύμα του Θεού δεν έχει προσωπικότητα, όταν διαβάζουν εδάφια όπως το ακόλουθο: **«και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον είπε το Πνεύμα το Άγιον χωρήσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σάλλον δια το έργον εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς»** (Πράξεις 13[ιγ']:2). Τα λόγια «εις εμέ» και «προσεκάλεσα» δείχνουν ότι το Άγιο Πνεύμα έχει προσωπικότητα --- ότι είναι ένα Πρόσωπο.

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα δεν έχει θέληση, όταν διαβάζουν, από την Α΄ Κορινθίους 12[ιβ']:11 ότι, **«πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδία εις έκαστον καθώς θέλει**.» Οι λέξεις «καθώς θέλει» φανερώνουν ότι **το Άγιο Πνεύμα έχει θέληση!**

Απορώ πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι απλώς μια «ενεργός δύναμη», χωρίς λογική, όταν διαβάζουν από τη Βίβλο εδάφια όπως τα ακόλουθα:

«Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς...» (Πράξεις 15[ιε']:28).

«Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον ... εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα, και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς.» (Ιωάννης 14[ιδ']:26).

«Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν» (Ιωάννης 16[ιστ']:13).

«... εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας ... θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ...» (Ιωάννης 16[ιστ']:13,14).

«Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών. Επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει, δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών δια στεναγμών αλαλήτων. Ο δε ερευνών τας καρδιάς εξέρρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων» (Ρωμαίους 8[η']:26,27).

«επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, και τα βάθη του Θεού ... ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει εμμή το Πνεύμα του Θεού» (Α' Κορινθίους 2[β']:10,11).

Από τα παραπάνω εδάφια είναι φανερό ότι αφού το Πνεύμα μπορεί να «διδάξει», να «υπενθυμίσει», να «οδηγήσει», να «αναγγείλει», να «δοξάσει», να «βοηθήσει», να «ικετεύσει» υπέρ των αγίων, να «ερευνά» τα πάντα και να «γινώσκει» τα του Θεού, έχει όχι μόνο προσωπικότητα, αλλά και λογική! Άλλωστε, στο εδάφιο Β' Κορινθίους 3[γ']:17, ο απόστολος Παύλος είπε ότι, «**Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα**· και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία.»

Η διδαχή η οποία προσβάλλει το Άγιο Πνεύμα, και Τον παρουσιάζει ως μια απρόσωπη και άμυαλη ενέργεια, βλασφημεί εναντίον Του (Ματθαίος 12[ιβ']:31· Ιωάννης 16[ιστ']:13,14).

«ΙΕΡΑΡΧΙΑ»;

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν έχουν εννοήσει καθόλου τη Θεότητα. Αυτό που αγνοούν είναι ότι τόσο ο «**Λόγος του Θεού**» όσο και το «**Πνεύμα του Θεού**» είναι ζώντες και ενεργοί με την πλήρη προσωπικότητα του Ενός και Αληθινού Θεού. (Εβραίους 4[δ΄]:12,13· Ρωμαίους 8[η΄]:2,6· Α΄ Πέτρου 3 [γ΄]:18· Ιώβ 33[λγ΄]:4· Πράξεις 5[ε΄]:3,4).

Ο λόγος ενός ανθρώπου είναι η εξωτερίκευση της εσωτερικής του σκέψης. Πόσο ανόητο θα ήταν ακόμα και να υποθέσουμε ότι ο λόγος του ανθρώπου αυτού είναι ένα άλλο ον! Πώς μπορεί ο Λόγος του Θεού, ο οποίος είναι η εξωτερίκευση της εσωτερικής σκέψης του Θεού να είναι ένα άλλο κτιστό ον το οποίο δεν έχει καμία σχέση με το Θεό, όπως λένε οι Μάρτυρες του Ιεχωβά;

Ασφαλώς, χωρίς αμφιβολία, ο «Πατέρας» δεν είναι ο «Λόγος». Ο «Λόγος» είναι ο Υιός. **Αυτό δεν καθιστά τον Υιό και Λόγο υποδεέστερο στη φύση Του.** Η φύση του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος είναι η αυτή. Φυσικά και ο Πατέρας διακρίνεται από τον Υιό και Λόγο και από το Άγιο Πνεύμα: πχ.,

- α) Ο Υιός δεν έστειλε τον Πατέρα στη γη.
- β) Ο Υιός δεν «γεννά» τον Πατέρα.
- γ) Ο Πατέρας δεν εκπορεύεται από το Άγιο Πνεύμα.
- δ) Μόνο ο Υιός ενανθρώπισε.
- ε) Το Άγιο Πνεύμα δεν πέθανε επάνω στο σταυρό.

Ο Θεός, ο Κύριος των δυνάμεων, δημιούργησε τα πάντα δια του «Λόγου» Του και δια του Πνεύματός Του! Ο Ψαλμωδός συμφωνεί μ' αυτό το γεγονός, διότι έγραψε:

«Με τον λόγον του Κυρίου έγιναν οι ουρανοί και δια της πνοής του στόματος αυτού ...» (Ψαλμός 33[λγ'] 6· παρακαλώ σύγκρινε με τα εδάφια Ιώβ 33[λγ']:4 και Ιωάννης 1[α']:1-3).

Όταν ο «Λόγος» του Θεού έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14), έζησε ως άνθρωπος, το σχήμα του οποίου πήρε --- **όχι ως Θεός** (Φιλιππησίους 2[β']:7,8),

Ως άνθρωπος είπε: *«ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου»* (Ιωάννης 14[ιδ']:28).

Ως άνθρωπος είπε: *«αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας»* (Ιωάννης 20[κ']:17).

Ως άνθρωπος δεν ήξερε την ημέρα και την ώρα του τέλους (Ματθαίος 24[κδ']:36).

Ως άνθρωπος εμπιστεύθηκε τα πάντα στα χέρια του ουράνιου Πατέρα Του, ακόμα και το Πνεύμα Του την ώρα του θανάτου Του πάνω στο σταυρό (Λουκάς 23[κγ']:46).

Η «**Ιεραρχία**» στην οποία αναφέρονται οι λεγόμενοι Μάρτυρες (Α' Κορινθίους 11[ια']:3), **δεν ταυτίζεται με τη Θεότητα**. Η Αγία Γραφή δεν λέει ότι υπάρχει κάποια «ιεραρχία» μεταξύ των Προσώπων της θεότητας. Πουθενά δεν αναφέρει ότι η «κεφαλή» του Αγίου Πνεύματος είναι ο

Λόγος και ότι η «κεφαλή» του Λόγου είναι ο Πατήρ. Ακόμη και αυτή η λέξη «ιεραρχία» δεν υπάρχει στις Γραφές!

Ο Ιησούς, ο «Λόγος» που έγινε σάρκα, είναι ο οικοδόμος του πνευματικού ναού μέσα στον οποίο κατοικεί ο Θεός δια του Πνεύματός Του (Α΄ Κορινθίους 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:19). **Αυτός ο «ναός», η εκκλησία του Θεού του ζώντος, έχει μια «κεφαλή»**

Η «Κεφαλή» και ο ακρογωνιαίος θεμέλιος λίθος της είναι ο Ιησούς (Α΄ Πέτρου 2[β΄]:5,6). **Η κεφαλή αυτού του πνευματικού «ναού» δεν είναι ο «Λόγος» ως Θεός, στη θεϊκή Του φύση, αλλά ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός.**

Ως άνθρωπος έχει τον Πατέρα Θεό ως κεφαλή Του.

Ως άνθρωπος υποτάχθηκε σε όλα που πρέπει να υποτάσσονται οι άνθρωποι του Θεού.

Ως άνθρωπος έλαβε την πείρα της υπακοής (Εβραίους 5 [ε΄]:8).

Ως άνθρωπος έγινε μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπου (Α΄ Τιμόθεον 2[β΄]:5).

Ο Πατέρας Θεός υπερύψωσε **τον άνθρωπο Ιησού** και υποτάσσει τα πάντα εις Αυτόν. Όταν όλα υποταχθούν στον Ιησού, όταν όλα τελειοποιηθούν, τότε και αυτός ο Υιός θα υποταχθεί στον Πατέρα, **«ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα εν πάσι»** (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:28). Τότε η θέση του «Χριστού», του «μεσίτου», δεν θα χρειάζεται πλέον. Ο «Λόγος» θα έχει τελειοποιήσει τη «νέα κτίση» που άρχισε ως «άνθρωπος Ιησούς».

Ο ρόλος του ως «άνθρωπος Ιησούς» θα έχει τελειώσει. Τότε δεν θα βλέπουμε τον Θεό και τον Χριστό σαν δύο ξεχωριστές «κεφαλές», σαν δύο διαφορετικές «εξουσίες», αλλά σαν Μία, διότι ο «θρόνος» (όχι οι θρόνοι) του Θεού και του Αρνίου θα είναι εκεί και το φως του Κυρίου του Θεού, της θεότητας ΓΧΒΧ θα μας φωτίζει. (Αποκάλυψις 22[κβ´]:1-5).

Το ίδιο θα συμβεί και με την ανθρώπινη «ιεραρχία». Όταν οι Χριστιανοί σύζυγοι συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα, τότε ο άνδρας θα πάψει να είναι η «κεφαλή» της συζύγου του. Αυτή η «ιεραρχία» θα εκμηδενισθεί. Βλέπουμε λοιπόν ότι **το ζήτημα της «κεφαλής» δεν είναι αιώνιο.**

ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ ΑΠΟΚΑΛΟΥΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΘΕΟ

Μελετώντας τη Γραφή περί του Ιησού δεν βρίσκουμε πουθενά, ούτε ένα εδάφιο που να λέει ότι Αυτός, στην προανθρώπινη ζωή Του, ήταν κάποιος κτιστός άγγελος όπως λένε οι Μάρτυρες του Ιεχωβά. Αντιθέτως, βλέπουμε ότι οι Γραφές λένε ότι είναι Θεός! Ας εξετάσουμε μερικά χωρία:

1. Η προφητεία στο εδάφιο Ησαΐας 9[θ´]:6, τον αποκαλεί «**Θεόν ισχυρόν**» και «**αιώνιο πατέρα**» ή «**Πατέρα του Μέλλοντος αιώνος**»:

«**Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς ... και ... θέλει καλεσθή ... Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος...**»

Εδώ βλέπουμε ότι ο Ιησούς καλείται «**Θεός ισχυρός**», όπως ονομάζεται ο ΓΧΒΧ στο Δευτερονόμιο 10[ι´]:17. Εκεί λέει:

«**Διότι, Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός ... ισχυρός και φοβερός...**»

(Επίσης, παρακαλώ διάβασε Νεεμίας 9[θ']:32· Ησαΐας 10 [ι']21· 30[λ']:29· 40[μ']:26· Ιησούς του Ναυή 22[κβ']:22· Ιώβ 36[λστ']:5· Ιερεμίας 32[λβ']:18).

2. Το όνομά του «**Εμμανουήλ**», από την προφητεία του Ησαΐας 7[ζ']:14, σημαίνει «**Μεθ' ημών ο Θεός**». Όχι κάποιος άλλος μικρότερος θεός, όπως λένε οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, αλλά όπως το έγραψε ο Ματθαίος στην κοινή Ελληνική, με το οριστικό άρθρο «ο» πριν από τη λέξη «Θεός»: «**Μεθ' ημών ο Θεός**» (Ματθαίος 1[α']:23)!

3. Στο εδάφιο Ρωμαίους 9[θ']:5, διαβάζουμε ότι ο Ιησούς είναι «**ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας**»!

4. Ο Θωμάς, ο μαθητής του Κυρίου, είπε στον Ιησού ότι Αυτός ήταν «**ο Κύριος ... και ο Θεός**» του (Ιωάννης 20[κ']:28). Ο Θωμάς ήξερε καλά την εντολή που έλεγε: «**Μη έχης άλλους Θεούς πλην εμού**» (Εξοδος 20[κ']:3). Και όμως ο Θωμάς Τον αποκάλεσε Θεό Του! Όχι «κάποιον θεό», με μικρό θήτα, όπως λένε οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, αλλά όπως το έγραψε ο Ιωάννης στην Ελληνική, με το οριστικό άρθρο «ο» μπροστά από τη λέξη «Θεός»: «**ο Κύριός μου και ο Θεός μου**». Όχι κάποιος άλλος μικρότερος ή δευτερεύων θεός, όχι κάποιος με θεϊκές ή υπερφυσικές δυνάμεις, όχι κάποιος ενσαρκωμένος ή υλοποιημένος κτιστός άγγελος, αλλά «**ο Θεός μου**»!! Ο Ιησούς δεν διόρθωσε το Θωμά όταν Τον αποκάλεσε «**ο Θεός μου**», διότι ο Θωμάς έκανε μια αληθινή δήλωση. Ούτε ο Ιωάννης που έγραψε το περιστατικό προσπάθησε να διορθώσει τα λόγια του Θωμά, διότι κι αυτός είχε αναγνωρίσει και πιστέψει ότι ο Ιησούς ήταν ο αληθινός Θεός. Ας διαβάσουμε την προ-

σωπική μαρτυρία του Ιωάννη που την έγραψε με το χέρι του:

«Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ· ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος» (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20· 1[α΄]:1-4· Ιωάννης 14[ιδ΄]:6).

Εάν είμαστε μέσα σε κάποιον κτιστό άγγελο, δεν μπορούμε να είμαστε «εν τω αληθινώ» Θεώ!

5. Ο απόστολος Πέτρος είχε επίσης αναγνωρίσει τον Ιησού ως Θεόν του. Έγραψε:

*«Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην **ΤΟΥ ΘΕΟΥ** ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού» (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1).*

Ορισμένοι, οι οποίοι ανήκουν σε αιρέσεις που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός, προσπαθούν να πουν ότι το προηγούμενο εδάφιο αναφέρεται σε δύο πρόσωπα:

α) Στο Θεό, και

β) στο Σωτήρα Χριστό.

Λένε ότι η λέξη «και» χωρίζει την έκφραση «του Θεού ημών» από την έκφραση «Σωτήρος Ιησού Χριστού»! Το παράξενο όμως είναι ότι οι ίδιοι παραδέχονται ότι το Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18, το οποίο λέει «*αύξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού*», μιλάει για ένα μόνο πρόσωπο - τον Κύριο

Ιησού Χριστό! Αν θέσουμε τη μία πρόταση δίπλα στην άλλη, λέξη προς λέξη, βλέπουμε ότι συντακτικώς είναι όμοιες:

- α) του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού
- β) του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού

Ας κρίνει ο καθένας για τον εαυτό του.

6. Ο απόστολος Παύλος είπε ότι προσμένουμε «... την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, δια να μας λυτρώση από πάσης ανομίας και να μας καθαρίση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων» (Τίτον 2[β΄]:13,14).

Τα προηγούμενα λόγια συμφωνούν με το Πράξεις 20[κ΄]: 28, το οποίο λέει ότι ο Θεός απέκτησε την εκκλησία Του με το δικό Του αίμα!

ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥΑΙΩΝΑ ΠΙΣΤΕΥΑΝ ΟΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ

Ένας απ' αυτούς ήταν ο Ιγνάτιος, ο οποίος έζησε από το 30-107(;) μΧ. Ο Ιγνάτιος ήταν επίσκοπος της Αντιόχειας. Ήταν Χριστιανός και έζησε παράλληλα με τον απόστολο Ιωάννη. Ας δούμε πώς εκφράστηκε για τον Ιησού στην προς **Εφεσίους** επιστολή του:

- α) Αναφέρθηκε σ' Αυτόν ως τον «Ιησού Χριστόν τον Θεόν μας» (πρώτη παράγραφος).

- β) Στο κεφάλαιο 18 έγραψε: «ο γαρ Θεός ημών Ιησούς ο Χριστός».

γ) Στο κεφάλαιο 19 έγραψε: «... Θεού ανθρωπίνως φανε-
ρουμένου εις καινότητα αϊδίου ζωής».

δ) Στο κεφάλαιο 15 έγραψε: «...ο Κύριος ημών και Θεός
Ιησούς ο Χριστός, ο υιός του Θεού του ζώντος».

Στην προς Ρωμαίους επιστολή του, ο Ιγνάτιος έγραψε:

«... πλείστα εν Ιησού Χριστώ τω Θεώ ημών αμόμως χαί-
ρειν».

Στην προς Σμυρναίους επιστολή του, έγραψε: «Δοξάζω
Ιησούν Χριστόν τον Θεόν τον ούτως υμάς σοφίσαντα»!

Παρακαλώ σημειώστε: Ούτε ο απόστολος Ιωάννης, ούτε και οι εκκλησίες της Εφέσου, της Ρώμης, ή της Σμύρνης δεν ανακήρυξαν τον Ιγνάτιο ως αιρετικό επειδή αποκάλεσε τον Ιησού «Θεό»!

Ο απόστολος Παύλος στην προς Κολοσσαείς επιστολή του, κεφάλαιο 2[β'] και εδάφιο 9, έγραψε ότι στον Ιησού κατοικεί «παν το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς»! «Παν» σημαίνει «Όλο»: «πλήρωμα» σημαίνει «το πλήρες». Ότι αποτελεί την θεότητα ΓΧΒΧ της Παλαιάς Διαθήκης, «Ο-ΛΑ» στο «ΠΛΗΡΕΣ», τίποτα λιγότερο, κατοικεί στον Ιη-σού σωματικώς!

Επίσης διάβασε το Β' Κορινθίους 5[ε']:19, όπου λέει ότι «ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ», δηλαδή μέσα στον Χριστό --- όχι απλώς μαζί με τον Χριστό!

Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι η μία αληθινή Θεότητα η οποία, στην Παλαιά Διαθήκη, φανερώνεται με το όνομα ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). **Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι ο από τη φύση Του Θεός. Το καθένα από τα Τρία Πρόσωπα στη θεότητα είναι πλήρης Θεός.** Ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα έχουν **μία ουσία**. Και τα Τρία Πρόσωπα της θεότητας έχουν **ένα Όνομα**· γι' αυτό οι Χριστιανοί βαπτίζονται **«εις το όνομα»** (όχι εις τα ονόματα) **του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»** (Ματθαίος 28[κη']:19).

Ορισμένες σημερινές αιρέσεις, όπως οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, αρνούνται να ονομάσουν τον Ιησού ΓΧΒΧ. Αγνοούν τις πολλές μαρτυρίες που δίδει η Αγία Γραφή επ' αυτού. Λένε ότι το όνομα ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) ανήκει μόνο στον Πατέρα.

Οι πρώτοι Χριστιανοί δεν το θεωρούσαν πρόβλημα να ονομάσουν τον Ιησού ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). Ας εξετάσουμε τη μαρτυρία του Ειρηναίου.

Ο Ειρηναίος έζησε από το 130-200 μ.Χ. Ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο δε Πολύκαρπος ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη και έζησε από το 65-155/6 μΧ. Ο Ειρηναίος έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήσαν εναντίον των αιρέσεων και μας δίνει ένα κατάλογο ονομάτων όλων εκείνων που είχαν διορισθεί επίσκοποι απ' ευθείας από τους αποστόλους. Ο Ειρηναίος είπε:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωυσή 'Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς'. Το όνομα Θεός ή Κύριος δίνεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού

Χριστό τον Κύριό μας, ... Και ο Υιός είπε στον Μωυσή 'και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν' διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε!! (Against heresies,iii,vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα)

ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΙΗΣΟΥΣ»

Το Πρόσωπο της Θεότητας ΓΧΒΧ το οποίο είναι γνωστό ως ο «Λόγος», έγινε σάρκα και ως άνθρωπος θυσιάστηκε για τη σωτηρία μας (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:21). Γι' αυτό ονομάστηκε «Ιησούς», που σημαίνει «ο Σωτήρας ΓΧΒΧ» ή «ο ΓΧΒΧ είναι σωτηρία».

Το όνομα «ΙΗΣΟΥΣ» στα Ελληνικά, προέρχεται από το Εβραϊκό «Γιαχόσουα», το οποίο αποτελείται από δύο λέξεις:

α) από το «Γιαχ», το οποίο είναι σύντμηση του «Γιαχβέ» ή ΓΧΒΧ, και

β) από το «σούα», το οποίο σημαίνει «σωτήρ», «σώζων», «σωτηρία».

Η ΘΕΟΤΗΤΑ --- ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Οτι στη Θεότητα ΓΧΒΧ διακρίνονται περισσότερα από ένα Πρόσωπα, αποδεικνύεται από το Γένεσις 1[α']:26, όπου ο Θεός είπε: «*Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών και καθ' ομοίωσιν ημών*», στον πληθυντικό αριθμό. Το δε ότι δεν χρησιμοποιείται πληθυντικός αριθμός από «σεβασμό» όπως λένε μερικοί, φαίνεται από το Γένεσις 3[γ']:22, όπου ο Θεός Γιαχβέ είπε: «*Ιδού έγινε ο Αδάμ ως ΕΙΣ ΕΞ ΗΜΩΝ*»!

Όλα τα πρόσωπα της Θεότητας αναφέρονται στο όνομα ΓΧΒΧ (Γιαχβέ), διότι αφού ο Πατέρας είναι ΓΧΒΧ, τότε και ο Λόγος Του, ο μονογενής Υιός, **ο Οποίος εξήλθε απ' Αυτόν**, και το Πνεύμα Του, το Οποίο **εκπορεύεται απ' Αυτόν**, είναι Γιαχβέ (Ιωάννης 15[ιε΄]:26· 13[ιγ΄]:3). **Ο Θεός είναι φως και ότι βγαίνει από το φως είναι φως!** Έτσι, **Αυτός που βγήκε από τον Θεό είναι από τη φύση Του Θεός!**

Το σημείο αυτό είχε κατανοηθεί απολύτως από τους πρώτους Χριστιανούς (παρόλο που μερικές σημερινές αιρέσεις μας λένε ότι η ιδέα του Ενός Θεού, του Πατρός, και του Ενός Θεού, του Υιού, και Ενός Θεού, του Αγίου Πνεύματος, ήταν το αποτέλεσμα της μεγάλης όπως λένε «αποστασίας», η οποία έλαβε χώρα το 325 μ.Χ. στη Νίκαια).

Ας διαβάσουμε μερικά από τα γραφόμενα του Αθηναγόρα, ο οποίος έγραψε το 177 μΧ, **(148 χρόνια προ του 325 μ.Χ.)**, υπερασπιζόμενος τη Χριστιανική πίστη, σε μια εποχή που η Χριστιανική Εκκλησία υφίστατο μεγάλο διωγμό. Έγραψε:

«Ούτω το ότι δεν είμεθα άθεοι, καθ' όσον δεχόμεθα ένα Θεόν, τον άκτιστον και αΐδιον και άόρατον και απαθή και ακατάληπτον και αγώρητον, καταλαμβανόμενον μόνον δια του νου και του λόγου, περιβαλλόμενον από κάλλος και πνεύμα και δύναμιν, υπό του οποίου έχει δημιουργηθή δια του Λόγου αυτού και διακοσμηθή και συγκρατείται το σύμπαν, έχει ικανοποιητικώς αποδειχθή υπ' εμού. Αλλά δεχόμεθα επίσης Υιόν Του Θεού ... (αλλά καθ' ημάς) ο Υιός του Θεού είναι Λόγος εν ιδέα και ενεργεία διότι όλα έγιναν υπ' αυτού και δι' αυτού, καθώς ο Πατήρ και ο Υιός είναι εις. Αφού δε ο Υιός είναι εις τον Πατέρα (:εν Πατρί) και ο Πατήρ εις τον Υιόν (:εν Υιώ,) δια της ενότητος (:ενότητι)

και της δυνάμεως του Πνεύματος, **ο Υιός του Θεού είναι νους και λόγος του Πατρός**. Εάν δε λόγω υπερβολικής συνέσεως επιθυμήτε να ερευνήσετε τι θέλει ο παίς του Θεού θα είπω συντόμως. Είναι το **γέννημα** του Πατρός **όχι ως δημιουργούμενον** (διότι ο Θεός, ων εξ αρχής νους αϊδιος, είχαν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον, ων αϊδίως λογικός), αλλά ως προελθόν δια να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών, ωσάν υποκειμένων εξ αποίου φύσεως και αδρανούς ουσίας αναμειγμένων των παχυμερεστέρων προς τα λεπτότερα. Συμφωνεί δε προς την άποψιν ταύτην και το προφητικόν Πνεύμα! ... Ποίος λοιπόν δεν θα ηπόρει ακούων να καλούνται άθεοι εκείνοι οι οποίοι δέχονται **Θεόν Πατέρα και Υιόν Θεόν και Πνεύμα άγιον**, δεικνύουν δε και την εν ενώσει δύναμιν αυτού και την εν τη τάξει διαίρεσιν;» (Αθηναγόρου/Πρεσβεία Περί Χριστιανών, κεφάλαιο 10. Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Πατερικαί Εκδόσεις - Γρηγόριος ο Παλαμάς).

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΕΧΕΙ «ΤΙΤΛΟΥΣ» ΚΑΙ «ΘΕΣΕΙΣ» ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ ΓΧΒΧ

Επειδή ο Γιαχβέ Υιός πέθανε πάνω στο σταυρό (όταν ήταν εν σαρκί) για να μας σώσει, ονομάσθηκε **«Γιαχβέ ο σωτήρ»** ή Γιαχόσουα στα Εβραϊκά και Ιησούς στα Ελληνικά. Έτσι, το όνομα του Ιησού έγινε για μας σωτηρία, διότι **«δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλο»** ('εν άλλω ουδενί' - Κρ. κείμ.) **η σωτηρία ... ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδόμενον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου** ('εν ω' [Κρ. κείμ.]) **πρέπει να σωθόμεν»** (Πράξεις 4[δ']:12).

Κάτω από το φως των ανωτέρω, γίνεται κατανοητό το γιατί η Παλαιά Διαθήκη λέει ότι: **«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ θέλει σωθή»** (Ιωήλ 2[β']:32), ενώ η Καινή Διαθήκη λέει ότι **όποιος επικαλεσθεί το όνομα του Ιησού θα σωθεί!** (Πράξεις 4[δ']:12· Ρωμαίους 10[ι']:13). Και

ενώ ο ΓΧΒΧ της Παλαιάς Διαθήκης λέει ότι: *«παν γόνυ θέλει κάμψει εις εμέ»* (Ησαΐας 45[με΄]:23), στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε ότι *«παν γόνυ θα κάμψη εις το όνομα του Ιησού»* (Φιλιππησίους 2[β΄]:10,11).

Στην Αποκάλυψη 1[α΄]:7, διαβάζουμε:

«Ιδοϋ, έρχεται μετά των νεφελών, και όψεται αυτόν πας οφθαλμός, και οίτινες αυτόν εξεκένησαν και κόπονται επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης.»

Ποιος είναι Αυτός ο οποίος έρχεται μετά των νεφελών; Για ποιον θα κλάψουν όλες οι φυλές της γης; Ποιον *«εξεκένησαν»* πάνω στο σταυρό; Όταν διαβάζουμε το εδάφιο Ματθαίος 24[κδ΄]:30, βλέπουμε ότι αυτός είναι ο Ιησούς, ο Υιός του ανθρώπου:

«και τότε φανήσεται το σημείον του υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ και τότε κόπονται πάσαι αι φυλαί της γης, και όψονται τον υιόν του ανθρώπου, ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής.»

Αλλά, όταν διαβάζουμε από την προφητεία του Ζαχαρία, κεφάλαιο 12[ιβ΄], αρχίζοντας με το εδάφιο 1, βλέπουμε ότι ο ομιλητής, ο ΓΧΒΧ, λέγει:

«καί θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ τον οποίον εξεκένησαν» (εδάφιο 10).

Ε. Ποιος λοιπόν είναι Εκείνος τον οποίον εξεκένησαν στο σταυρό;

Α. Ο Σωτήρας Γιαχβέ (= ο Ιησούς)! Ακόμη και από αυτό το εδάφιο βλέπουμε την αδιαίρετη ενότητα του Ενός Θεού!

Ο Πατέρας είναι «εν τω Υιώ» και ο Υιός είναι «εν τω Πατρί» (Ιωάννης 14[ιδ']:10)!

Στην Καινή Διαθήκη, Εκείνος που εξετίμησαν με «**τριάκοντα αργύρια**» είναι ο Χριστός· στην Παλαιά Διαθήκη, εκείνος τον οποίον εξετίμησαν με τριάκοντα αργύρια είναι ο ΓΧΒΧ! (Ζαχαρίας 11[ια']:12,13· Ματθαίος 27[κζ']:3-10).

Στο εδάφιο Δευτερονόμιον 10[ι']:17, διαβάζουμε: «**Διότι ΓΧΒΧ ο Θεός ... είναι ... Κύριος των κυρίων ...**» Εν τούτοις, στην Αποκάλυψη 17[ιζ']:14 και 19[ιθ']:11-16 βλέπουμε ότι ο «**Κύριος των Κυρίων**» είναι ο Ιησούς! Είναι δυνατόν να έχουμε δύο Κυρίους των κυρίων; Η απάντηση είναι «**ΟΧΙ!**», διότι μόνο Ένας είναι ο «**Κύριος των κυρίων**». Μόνον ένας μπορεί να αξιώσει τη θέση αυτή για να πούμε ότι είναι «**ο Κύριος των κυρίων**» στον ενικό αριθμό!

Στο Ησαΐας 44[μδ']:6, ο Γιαχβέ λέει ότι Αυτός είναι «**ο πρώτος και ο έσχατος**». Στην Αποκάλυψη 1[α']:17 και 18, ο Ιησούς λέει: «**Εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος και ο ζων, και έγινα νεκρός**»! Είναι δυνατόν να υπάρχουν δύο πρώτοι και δύο έσχατοι; Η απάντηση είναι, «**ΟΧΙ!**», διότι **ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ** μπορεί να είναι ο πρώτος και **ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ** μπορεί να είναι ο έσχατος!

Στο Ησαΐας 43[μγ']:11, ο Γιαχβέ λέει: «**Εγώ, εγώ είμαι ο ΓΧΒΧ. Και εκτός εμού, σωτήρ δεν υπάρχει**». Και στο κεφάλαιο 45[με']:21, ο ίδιος ο ΓΧΒΧ λέει: «**... δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού.**» Όταν όμως διαβάζουμε τα εδάφια Τίτον 2[β']:13,14, ακούμε τον απόστολο Παύλο να λέει: «**...προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χρι-**

στού όστις έδωκεν εαυτόν υπερ ημών, δια να μας λυτρώση...»!

Βεβαίως δεν έχουμε δύο Θεούς και δύο Σωτήρες! Σύμφωνα με τα παραπάνω λόγια του Ησαΐα, αυτό είναι άτοπο. Άρα, **Μία η Θεότητα, Ένας ο Θεός, Ένας ο Σωτήρας!**

Πώς είναι δυνατόν να αξιώνει ο Ιησούς της Καινής Διαθήκης όλους τους ανωτέρω «τίτλους» και όλες τις «θέσεις» που αποκλειστικά αξιώνει για τον εαυτό Του ο ΓΧΒΧ της Παλαιάς Διαθήκης; Διότι όλα αυτά ανήκουν στη Θεότητα ΓΧΒΧ! Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι μία Θεότητα, μία ουσία, και όπως είδαμε πριν, όλο, **«παν το πλήρωμα της θεότητας»** κατοικεί στον Ιησού σωματικώς (Κολοσσαείς 2[β΄]:9)!

Αργότερα, θα εξετάσουμε με περισσότερες λεπτομέρειες και άλλους τίτλους και θέσεις που όλες ανήκουν αποκλειστικά στον Γιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης και τις οποίες αξιώνει **για τον εαυτό Του** ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Και αυτό συμβαίνει διότι όλα όσα ανήκουν στον Πατέρα, ανήκουν και στον Υιό όπως είπε ο Ιησούς: **«Πάντα όσα έχει ο πατήρ, εμού είναι»** (Ιωάννης 16[ιστ΄]:15) --- τίποτα λιγότερο από τον Πατέρα! Πως είναι δυνατόν; Διότι ο Ιησούς είναι ένα από τα Πρόσωπα που διακρίνονται στη Θεότητα ΓΧΒΧ. Γι' αυτό ο Ιησούς είπε: **«εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα»** (Ιωάννης 10[ι΄]:30).

Ο ΠΡΟ-ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΓΧΒΧ

Οι άνθρωποι και οι άγγελοι μπορούν να μιλήσουν για το Θεό, αλλά δεν μπορούν να Τον φανερώσουν --- να Τον δείξουν στους άλλους (Ιωάννης 1[α΄]:18). Στο Ιωάννης 14[ιδ΄]:7-10, ο Ιησούς είπε:

«εάν εγνωρίζετε εμέ, και τον Πατέρα μου ηθέλετε γνωρίσει και από τον νυν γνωρίζετε αυτόν, και είδετε αυτόν. Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς τώσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας Φίλιππε; όστις είδεν εμέ, είδε τον Πατέρα και πώς σύ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο πατήρ είναι εν εμοί; ...»

Στο εδάφιο Ιωάννης 12[ιβ']:45, ο Ιησούς έκραξε και είπε: «... ο θεωρών εμέ, θεωρεί τον πέμψαντά με!» Μόνον Εκείνος που είναι ίσος με τον Πατέρα και ανήκει στην άκτιστη Θεότητα ΓΧΒΧ μπορεί να διατυπώσει τέτοιες αξιώσεις. Ο Ιησούς φανέρωσε τον Πατέρα Θεό, διότι Αυτός ως Υιός είναι η εικόνα του Θεού του αοράτου (Κολοσσαείς 1[α']:15). Όποιος είδε τον Ιησού, είδε το Θεό εν σαρκί (Εβραίους 2[β']:9· Α' Τιμόθεον 3[γ']:16).

Στη Γένεση 18[ιη']:1-8 διαβάζουμε:

«Και εφάνη εις αυτόν (στον Αβραάμ) ο ΓΧΒΧ (κείμενο) εις τας δρυς Μαμβρή» Και ο Αβραάμ Τον προσκύνησε μέχρις εδάφους, συνομίλησαν και Τον φιλοξένησε! (Διάβασε το εδάφιο Ιωάννης 8[η']:56-58). Άρα, ο ΓΧΒΧ τον οποίον είδε ο Αβραάμ στις δρυς Μαμβρή, είναι Ο ΙΗΣΟΥΣ, διότι η Γραφή μας διαβεβαιώνει ότι κανένας, ποτέ, δεν έχει ιδεί το Θεό --- τον Πατέρα (Ιωάννης 1[α']:18).

Στον Ψαλμό 68[ξη']:18, διαβάζουμε λόγια τα οποία έχουν εγείρει πολλές ερωτήσεις:

«Ανέβης εις ύψος Ηχμαλώτευσας αιχμαλωσίαν Έλαβες χαρίσματα δια τους ανθρώπους ... ΓΧΒΧ Θεέ!»!

Πώς είναι δυνατόν να λέει ότι ο Γιαχβέ ανέβηκε σε ύψος; Δεν είναι Αυτός που κατοικεί «εν υψίστοις»; Από ποιον έλαβε δώρα ο ΓΧΒΧ;

Ο απόστολος Παύλος εξηγεί το ποιος είναι Αυτός ο Γιαχβέ που ανέβηκε σε ύψος. Είπε:

«Αναβάς εις ύψος, ηγαλώτευσεν αιχμαλωσίαν, και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. Το δε, ανέβη, τι είναι, εμμή ότι και κατέβη πρότον εις τα κατώτερα μέρη της γης; Ο καταβάς, αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανών, δια να πληρώση τα πάντα. Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας ...» (Εφεσίους 4[δ']:8-10).

Άρα, βλέπουμε ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι ο Γιαχβέ του Ψαλμού 68[ξη']:18. Επομένως, ο Πατέρας είναι ΓΧΒΧ και ο Υιός είναι ΓΧΒΧ.

Οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να πιστεύουν μόνο εις τον αληθινό Θεό --- όχι σε αγγέλους ή σε οτιδήποτε άλλο. Ο Ιησούς όμως, ο οποίος είναι εκ της Θεότητας ΓΧΒΧ και ίσος με τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε']:18), είπε στους μαθητές του: **«πιστεύετε εις τον Θεόν, και εις εμέ πιστεύετε»** (Ιωάννης 14[ιδ']:1). Αν η φύση Του ήταν κτιστή αγγελική, όπως λένε οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, δεν θα έλεγε **«πιστεύετε εις εμέ»**, διότι θα ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με τις αρχές και τους νόμους του Θεού που περιέχονται στην Παλαιά Διαθήκη!

Επίσης είπε, **«Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί»** (Ιωάννης 14[ιδ']:11). Ναι, όλο το πλήρωμα της Θεότητας κατοικεί σ' Αυτόν **«σωματικώς»** (Κολοσσαείς 2[β']:9)!

Ακόμη και οι εχθροί Του εννόησαν το γεγονός ότι ο Ιησούς προσέδιδε στον εαυτόν Του ισότητα με το Θεό, όταν έλεγε ότι ήταν ο Υιός του Θεού (διότι ήξεραν ότι ένας υιός έχει πάντοτε την ίδια φύση με τον πατέρα του), και έτσι, ήθελαν να τον θανατώσουν για βλασφημία (Ιωάννης 5[ε΄]:18· Ματθαίος 26[κστ΄]:63-66)!

Στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο 1[α΄] και εδάφιο 1, βλέπουμε ότι ο Ιησούς Χριστός έστειλε τον άγγελό Του στον Ιωάννη για να του δώσει την Αποκάλυψη. Στο Κεφάλαιο 22[κβ΄] και εδάφιο 16, ο Ιησούς το επιβεβαιώνει και πάλι λέγοντας:

«Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας.»

Στο εδάφιο 6 του ιδίου κεφαλαίου διαβάζουμε ότι:

«Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον άγγελον αυτού διά να δείξη εις τους δούλους αυτού τα όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως!»

Σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια, Ποιος έστειλε τον άγγελό Του; Η απάντηση είναι: **Ο Ιησούς, ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών!**

Τι σύνδεση είχε ο Ιησούς Χριστός με τους προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης; Ας διαβάσουμε τα λόγια του αποστόλου Πέτρου από την Α΄ Πέτρου 1[α΄]:10,11:

«περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρεύνησαν οι προφήται, οι προφητεύσαντες περί της χάριτος ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς ερευνώντες, εις τίνα ή ποίον καιρόν εφανέρωνε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε

προεμαρτύρει τα πάθη του Χριστού, και τας μετά ταύτα δόξας».

Στο Ησαΐας, κεφάλαιο 40[μ'] και εδάφιο 10, διαβάζουμε:

«Ιδού, ΓΧΒΧ ο Θεός θέλει ελθεί μετά δυνάμεως ... Ιδού, ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού, και η αμοιβή αυτού ενώπιον αυτού.»

Όμως, στην Αποκάλυψη 22[κβ']:12, διαβάζουμε: *«Ιδού, έρχομαι ταχέως και ο μισθός μου είναι μετ' εμού».*

Το ίδιο πρόσωπο που μιλάει εδώ συνεχίζει και λέει: *«Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος.»* (Εδάφιο 13). Η ταυτότητα εκείνου που μιλάει εδώ φανερώνεται στο εδάφιο 16 όπου λέει, *«εγώ ο Ιησούς»!* Και στο εδάφιο 20, ο Ίδιος λέει: *«Ναι, έρχομαι ταχέως»*, ακριβώς το ίδιο που είπε στο εδάφιο 12· και τα επόμενα λόγια είναι: *«Αμήν, Ναι, έρχου Κύριε Ιησού»!*

Από τα παραπάνω εδάφια, η ερώτηση είναι: Ποιός έρχεται και ο μισθός Του είναι μετ' αυτού; Ο Γιαχβέ του εδαφίου Ησαΐας 40[μ'] ή ο Ιησούς της Αποκαλύψεως 22[κβ'];

Προφανώς, ο Γιαχβέ του Ησαΐα είναι ο Γιαχβέ ο Υιός, ο Κύριος Ιησούς της Αποκαλύψεως 22[κβ'], διότι είναι εκ της Θεότητας Γιαχβέ, ίσος με τον Πατέρα, και όσα πράττει ο Πατέρας, **ομοίως πράττει και ο Υιός!**

Στο εδάφιο Ησαΐας 61[ξα']:1-8, ακούμε κάποιον να λέει:

«Πνεύμα Κυρίου (ΓΧΒΧ) του Θεού είναι επ' εμέ Διότι ο Κύριος (ΓΧΒΧ) με έχρισε ...» Το ίδιο πρόσωπο συνεχίζει να μιλάει μέχρι το εδάφιο 8, όπου λέει: *«Διότι εγώ είμαι ο*

Κύριος (ΓΧΒΧ), ο αγαπών δικαιοσύνην...» Τα λόγια αυτά εκπληρώθηκαν στον Ιησού (Λουκάς 4[δ']:14-22)! **Αρα, ΓΧΒΧ ο Πατέρας, ΓΧΒΧ και ο Υιός!**

Ο ΠΡΟ-ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΚΤΙΣΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Αν ο Ιησούς, στην προ-ανθρώπινη φύση Του ήταν κάποιος κτιστός άγγελος, όπως λένε οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, τότε η Καινή Διαθήκη εσφαλμένα ρωτάει: **«Διότι προς τίνα των αγγέλων είπες ποτέ Υιός μου είσαι συ, εργό σήμερον σε εγέννησα;»** (Εβραίους 1[α']:5).

Αν ήταν ο Ιησούς ένας από τους κτιστούς αγγέλους, ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής δεν θα έκανε μια τόσο άστοχη ερώτηση, διότι θα λέγαμε: **«Στον άγγελο Ιησού!»** Όμως, η ορθή απάντηση είναι: **«Σε κανέναν άγγελο· διότι όλοι οι άγγελοι είναι κτίσματα, ενώ ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός!»** Ο Ιησούς είναι ο Κτίστης των αγγέλων (Κολοσσαείς 1[α']:16)! Ο Ιησούς είναι ο προαιώνιος Θεός δια του οποίου κτίσθηκαν ακόμα και οι αιώνες (Εβραίους 1[α']:2).

Εάν ο Ιησούς στην προ-ανθρώπινη φύση Του ήταν ένας κτιστός άγγελος, τότε εσφαλμένα η προς Εβραίους επιστολή μας δίνει τη μαρτυρία ότι ο Θεός **«δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην ...»** (Εβραίους 2[β']:5)! **Τα πάντα όμως υποτάχθηκαν στον Ιησού διότι αυτός τα δημιούργησε όλα και όλα γι' Αυτόν εκτίσθησαν.** Ας διαβάσουμε τι είπε ο απόστολος Παύλος πάνω σ' αυτό το θέμα:

«Επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι, είτε κυριότητες, είτε αρχαί, είτε εξουσίαι, τα πάντα δι' αυτού και δι' αυτόν εκτίσθησαν και αυτός είναι

προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού» (Κο-λοσσαείς 1[α']:16,17)!

Άρα, αφού ο Θεός δεν υπέταξε την οικουμένη σε κάποιον άγγελο, αλλά στον Ιησού (Α' Κορινθίους 15[ιε']:27), τότε ακόμη και αυτό το γεγονός μας φανερώνει ότι η προ-ανθρώπινη φύση Του ως «Λόγου» ήταν ανώτερη από τη φύση των αγγέλων! Πράγματι, η φύση Του ταυτίζεται με τη φύση του Πατέρα Του. Γι' αυτό ο Ιωάννης γράφει στο Ευαγγέλιό του «... **και Θεός ήτο ο Λόγος**» (Ιωάννης 1[α']: 1)

Η φύση κάθε υιού είναι όμοια με τη φύση του πατέρα του! Η ουσία κάθε υιού είναι εκείνη που έλαβε από το γονέα του! Έτσι και ο Ιησούς, ως «μονογενής Υιός του Θεού», είναι της αυτής φύσεως και ουσίας με τον Πατέρα Του! **ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ** δεν είναι δυνατόν να καυχηθεί για κάτι τέτοιο, διότι **ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΣΜΑΤΑ --- ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!** Με άλλα λόγια, οι άγγελοι είναι υιοί της δημιουργικής Του δυνάμεως --- όχι υιοί της ουσίας Του, όπως είναι ο Ιησούς! Γι' αυτό το λόγο, **το να πιστεύει κάποιος στον ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΥΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, είναι το να πιστεύει ότι Εκείνος είναι, αμέσως, από την ουσία Του, από τη φύση Του, Θεός!** Και σύμφωνα με το εδάφιο Ιωάννης 3[γ']:16, **αυτή η πίστη είναι προαπαιτούμενη για να λάβει σωτηρία.** Εκείνοι που δεν θα πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι ο **ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**, και επομένως ίσος με τον Πατέρα, θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους (Ιωάννης 8[η']: 24).

ΑΡΧΗ, ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ, ΠΡΩΤΟΚΤΙΣΤΟΣ

Η Ελληνική γλώσσα είναι πολύ ακριβής. Η κάθε λέξη έχει την ακριβή της έννοια, που μόνο εκείνοι οι οποίοι δεν τη

γνωρίζουν καλά μπορούν να παρασυρθούν ή να **κάνουν** λάθος. Οι Έλληνες «Μάρτυρες του Ιεχωβά» (όπως κάποτε κι εγώ), άφησαν ξενόφωνους να τους παρασύρουν στην πλάνη τους όσον αφορά τη φύση και τη Θεότητα του Κυρίου μας Ιησού, διότι **δεν έδωσαν προσοχή στην υπέροχη γλώσσα μας!** Θα έπρεπε να δώσουν προσοχή στις επόμενες δύο λέξεις:

α) Αρχή, και

β) πρωτότοκος.

Ας δούμε την έννοιά τους λεξικογραφικά:

α) «Αρχή»: Όταν η λέξη «αρχή» αναφέρεται σε τοπική ή χρονική έννοια, σημαίνει «έναρξη» και «αφετηρία», απ' όπου αρχίζει κανείς. Όταν όμως αναφέρεται σε πρόσωπο, εννοεί «Αφορμή», «Πρώτη Αιτία», «διοίκηση», «δύναμη» και «εξουσία». Παραδείγματος χάριν, στο εδάφιο Λουκάς 20[κ']:20, διαβάζουμε:

«δια να παραδώσουσιν αυτόν (τον Ιησού) εις την αρχήν (δύναμιν) και εις την εξουσίαν του ηγεμόνος».

Εάν κάποιος προσπαθούσε να δώσει την έννοια της «έναρξης» ή της «αφετηρίας» στη λέξη «αρχήν» του παραπάνω εδαφίου, δεν θα έκανε νόημα!

Το ίδιο πρόβλημα θα αντιμετώπιζε και στο εδάφιο Αποκάλυψις 3[γ']:14 καθώς εκεί η λέξη «αρχή» δεν αναφέρεται σε χρόνο ή τόπο, αλλά στο Πρόσωπο που αποκαλείται «Αμήν»! Επομένως, το γεγονός ότι το Αποκάλυψις 3[γ']:14 λέει ότι ο Ιησούς είναι «η αρχή της κτίσεως» δεν εννοεί ότι Αυτός είναι το πρώτο κτίσμα που έκτισε ο Θεός, όπως

λένε μερικοί, αλλά εννοεί ότι ο Ιησούς είναι η Αφορμή, η Αιτία της κτίσεως, η Δύναμη ή η Εξουσία η οποία έκτισε τα πάντα!

Εάν ο απόστολος Ιωάννης, ο οποίος έγραψε το βιβλίο της Αποκάλυψης, θα ήθελε να υποδείξει ότι ο Ιησούς είναι το πρώτο κτίσμα που έκτισε ο Θεός, θα είχε χρησιμοποιήσει τη λέξη «απαρχή» --- όχι τη λέξη «αρχή». Σ' αυτή την περίπτωση, αντί να γράψει ότι ο Αμήν είναι:

«η αρχή της κτίσεως του Θεού»

θα είχε γράψει,

«η απαρχή της κτίσεως του Θεού».

Η λέξη «απαρχή» αναφέρεται στον πρώτο και καλύτερο από μια ομάδα ανθρώπων όπως, παραδείγματος χάριν, στα εδάφια Α' Κορινθίους 15[ιε']:20,23, ο Χριστός έγινε η «απαρχή των κεκοιμημένων».

Άλλα εδάφια που αναφέρουν τη λέξη «απαρχή» είναι: Ρωμαίους 8[η']:23· 16[ιστ']:5· Α' Κορινθίους 16 [ιστ']:15· Ιάκωβος 1[α']:18· Αποκάλυψις 14[ιδ']:4.

β) «Πρωτότοκος» = αυτός που γεννήθηκε πρώτος, «πρωτογέννητος» --- όχι πρωτόκτιστος.

Ένας που είναι «γεννημένος» από τον πατέρα του, δεν είναι «χτισμένος» από τον πατέρα του. Χτισμένος και γεννημένος δεν είναι το ίδιο. Π.χ. ας παραβάλουμε τον Ισαάκ, τον γιό του Αβραάμ, με το θυσιαστήριο το οποίο έχτισε ο Αβραάμ. Ο Ισαάκ «εξήλθε» από τον Αβραάμ ενώ το θυ-

σιαστήριο «κατασκευάστηκε» από τον Αβραάμ! Ο Ισαάκ ήταν ο «γεννημένος» γιός του Αβραάμ, **έχοντας την ίδια ανθρώπινη μορφή και ουσία που είχε ο πατέρας του**. Το θυσιαστήριο ήταν μια «δημιουργία» του Αβραάμ. Η διαφορά του Ισαάκ με το θυσιαστήριο, είναι τεράστια. Παρομοίως, και ο Υιός του Θεού «εξήλθε» από το Θεό· όλα τα άλλα όντα είναι «δημιουργήματα» του Θεού. Ο μονογενής Υιός του Θεού είναι της ίδιας ουσίας, μορφής και φύσης με το Θεό --- τα δημιουργημένα όντα δεν είναι!

Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά έχουν αστοχήσει να εννοήσουν την αλήθεια αυτή και με λανθασμένο τρόπο που αποπλανεί, χρησιμοποιούν το Κολοσσαείς 1[α΄]:15 για να προσπαθήσουν να αποδείξουν ότι ο Ιησούς είναι το πρώτο κτίσμα που **κτίστηκε** από τον Πατέρα Θεό. Αλλά, πρόσεξε το γεγονός ότι χρησιμοποιούν μόνο το εδάφιο 15. Εκεί λέει ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, είναι η

«εικόν του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως».

«Είδατε;» λένε οι Μάρτυρες, «εδώ λέει ότι ο Ιησούς είναι **‘πρωτότοκος πάσης κτίσεως’!** Άρα, είναι κι αυτός ένα κτίσμα, μέρος της κτίσεως!»

Αγνοούν ότι αν ο απόστολος Παύλος ήθελε να πει ότι ο Ιησούς ήταν το πρώτο κτίσμα μέσα σε όλη την κτίση, δεν θα χρησιμοποιούσε τη λέξη «**πρωτότοκος**», αλλά «**πρωτόκτιστος**»!

Αυτές οι δύο λέξεις, «πρωτότοκος» και «πρωτόκτιστος», δεν είναι συνώνυμες. Οι Μάρτυρες αγνοούν το γεγονός ότι όταν κάποιος είναι «**πρωτότοκος**» δεν μπορεί να είναι «**πρωτόκτιστος**» και επομένως να είναι μέρος της

κτίσεως! Η μία λέξη αναιρεί την άλλη! Και επιμένουν ότι ο Ιησούς καλείται εδώ «**πρωτότοκος πάσης κτίσεως**», επειδή, όπως λένε, Αυτός είναι το πρώτο κτίσμα που έκτισε ο Θεός!

Εάν όμως μπορούσαμε να ρωτήσουμε τον απόστολο Παύλο, το συγγραφέα της προς Κολοσσαείς επιστολής που έγραψε τα παραπάνω λόγια, «**Γιατί ονόμασες τον Ιησού πρωτότοκο πάσης κτίσεως στο εδάφιο 15;**» θα μας απαντούσε: «Γιατί με ρωτάτε; Στο εδάφιο 16, αρχίζοντας με τη λέξη **‘επειδή’**, έδωσα το λόγο για τον οποίο Τον αποκάλεσα «**πρωτότοκο**». Ξαναδιαβάστε τα λόγια μου με προσοχή, στα εδάφια 15-20, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στη λέξη **‘επειδή’**. Ας διαβάσουμε λοιπόν τα λόγια του:

«¹⁵όστις (ο Ιησούς) είναι εικόν του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ¹⁶επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχαί είτε εξουσίαι· τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν· ¹⁷και αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού, ¹⁸και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· όστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα, ¹⁹διότι εν αυτό ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήση παν το πλήρωμα ²⁰και δι' αυτού να συνδιαλλάξη τα πάντα προς εαυτόν, ειρηνοποιήσας διά του αίματος του σταυρού αυτού, δι' αυτού, είτε τα επί της γης είτε τα εν τοις ουρανοίς.»

Από τη Βίβλο βλέπουμε ότι η θέση του «**Πρωτότοκου**» ήταν μια θέση ειδικής αξίας, τιμής και δικαιωμάτων. Στο βιβλίο των Ψαλμών ακούμε τον Θεό να λέει για τον Δαβίδ:

«Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, ύψιστον επί τους βασιλείς της γης.» (Ψαλμός 89[πθ']:27).

Θυμήσου ότι ο Δαβίδ δεν ήταν ο πρώτος υιός του Ιεσσαί, αλλά ο τελευταίος! (Α΄ Σαμουήλ 16[ιστ']:11-13)

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι ο απόστολος Παύλος είπε πως ο Ιησούς είναι *«πρωτότοκος πάσης κτίσεως»* επειδή

- 1) *«δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα»* (εδάφιο 16),
- 2) *«αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού»* (εδάφιο 17),
- 3) *«αυτός είναι η κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· όστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, διά να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα»* (εδάφιο 18), και
- 4) *«εν αυτό ηυδόκησεν ο Πατήρ να κατοικήση παντοπλήρωμα»* (εδάφιο 19)!!!

Επειδή ο Ιησούς δημιούργησε όλη την κτίση, Αυτός έχει τα πρωτεία. Αυτός είναι ο *«πρωτεύων εις τα πάντα»*. Αυτός είναι *«προ πάντων»*, δηλαδή ο *«Πρώτος»*. Γι' αυτό είπε ο Ιησούς για τον εαυτόν Του, *«... Εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος, και ο ζων, και έγεινα νεκρός ...»* (Αποκάλυψις 1[α']:17,18).

Επομένως, αντιλαμβανόμαστε ότι ο απόστολος Παύλος δεν ονόμασε τον Ιησού *«πρωτότοκο πάσης κτίσεως»* επειδή ο Ιησούς είναι το πρώτο κτίσμα που έχτισε ο Θεός, αλλά επειδή Εκείνος είναι *«πρωτεύων εις τα πάντα»* (εδάφιο 18).

Πράγματι, ο Ιησούς είναι Πρωτεύων σε όλα τα πράγματα επειδή Αυτός είναι «ο Κύριος πάντων» (Πράξεις 10[ι']:36) και **«ο ων επί πάντων Θεός»** (Ρωμαίους 9[θ']:5). Οι Χριστιανοί δέχονται το **«επειδή»** του αποστόλου Παύλου --- όχι το **«επειδή»** ενός εκδοτικού οίκου!

Τώρα, ας προχωρήσουμε σε μια πιο λεπτομερή έρευνα, εξετάζοντας:

α) Μερικούς **«τίτλους»** και **«θέσεις»** οι οποίες ανήκουν **αποκλειστικά** στον Γιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης, και τις οποίες **προσδίδει στον εαυτόν Του** ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

β) Τις δηλώσεις που κάνανε γι' Αυτόν οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης.

γ) Συγγράμματα των Χριστιανών του πρώτου και δευτέρου μετά Χριστόν αιώνα, για να δούμε τι πίστευαν για τον Ιησού οι μαθητές των μαθητών του Κυρίου.

δ) Θα χρησιμοποιήσουμε τη Γραμματική της Ελληνικής μας γλώσσας για να αποδείξουμε λανθασμένη τη θεωρία των λεγομένων Μαρτύρων του Ιεχωβά για το Πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού.

ε) Θα εξετάσουμε μερικές **ιδιότητες** οι οποίες φανερώνουν τη Θεότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού και τις οποίες **κανένα κτίσμα** δεν μπορεί να κατέχει παρά μόνο Εκείνος που είναι από τη φύση Του Θεός.

ζ) Εξετάζοντας τα εδάφια της Αγίας Γραφής θα δούμε πώς αυτά αντανakλούν στη Θεότητα, δηλαδή, στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα.

Κεφάλαιο 2

Ο Δημιουργός

ΓΕΝΕΣΙΣ 1[α΄]:1 «*Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην.*»

ΗΣΑΪΑΣ 44:24 «*Εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ο ποιήσας τα πάντα· ο μόνος εκτείνας τους ουραμούς.*»

ΗΣΑΪΑΣ 40[μ΄]:28 «*... ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Ποιητής των άκρων της γης.*»

ΓΕΝΕΣΙΣ 2[β΄]:7 «*Και έπλασε Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης.*»

ΙΩΒ 33[λγ΄]:4 «*Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε, και η πνοή του Παντοδυνάμου με εξωσοίησεν.*»

ΓΕΝΕΣΙΣ 1[α΄]:2,3 «*Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φως*»

ΨΑΛΜΟΣ 33[λγ΄]:6 «*Με τον λόγον του Κυρίου (ΓΧΒΧ) έγειναν οι ουρανοί. Και δια της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών.*»

ΙΩΑΝΝΗΣ 1[α']:1-3,14 «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγιναν· και χωρίς αυτού δεν έγινεν ουδέ εν το οποίον έγινεν ... Και ο Λόγος έγινε σαρξ, και κατώκησε μεταξύ ημών»

ΕΒΡΑΙΟΥΣ 1[α']:7-12 «Περί δε του Υιού, (λέγει) ... Συ κατ' αργάς, Κύριε, (ΓΧΒΧ) την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί»

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι **ο Πατέρας Θεός δημιούργησε, ο Λόγος δημιούργησε και το Πνεύμα το Άγιο δημιούργησε.** Επομένως η δημιουργία είναι κοινό έργο Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος. Όχι το κάθε Πρόσωπο ξεχωριστά και ανεξάρτητα από το Άλλο, αλλά και τα Τρία ενωμένα στη μία θεότητα ως ένας Θεός. Γι' αυτό μπορούμε να πούμε ότι όλα κτίσθηκαν διά του Υιού και για τον Υιό, καθώς επίσης μπορούμε να πούμε ότι όλα κτίσθηκαν διά του Θεού και για τον Θεό! Ας συγκρίνουμε τα επόμενα χωρία:

«... ότι εξ αυτού (του Θεού) και δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα ...» (Ρωμαίους 11[ια']:36).

«ότι εν αυτό (τω Υιώ) εκτίσθη τα πάντα ... τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν έκτισται» (Κολοσσαείς 1[α']:16).

Και τα δύο τα παραπάνω χωρία έχουνε τον ίδιο στόχο: Δείχνουν το Δημιουργό Θεό, ο οποίος έκτισε τα πάντα για τον εαυτόν Του.

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα το Άγιο είναι ο Δημιουργός Θεός.

Υπάρχει **ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ** αληθινός Θεός, ο Δημιουργός. Δεν υπάρχουν πολλοί Θεοί. Μία μόνο είναι η θεία ουσία. Είναι Εκείνος ο οποίος είπε:

«... εγώ είμαι ο ΓΧΒΧ (κείμενο) ο ποιήσας τα πάντα, ο μόνος εκτείνας τους ουρανούς, ο στερεώσας την γην.»
(Ησαΐας 44[μδ']:24)

Εάν ο «**Λόγος**» ήταν ένας «**άλλος θεός**» δια του οποίου και για τον οποίον κτισθήκανε τα πάντα, ο ΓΧΒΧ δεν θα χρησιμοποιούσε την έκφραση «ο μόνος»: δεν θα ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους Του να αγνοήσει το «**σύντροφό**» Του, ο οποίος δούλεψε τόσο σκληρά για να δημιουργήσει τα πάντα για τον εαυτό Του!!

«**Ο ΜΟΝΟΣ**» δεν σημαίνει «**δύο**» ή «**πολλοί**». Ο Δημιουργός Θεός είναι Ένας: Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Είναι Εκείνος για τον οποίο ο Ψαλμωδός είπε:

*«**Με τον λόγο του ΓΧΒΧ (κείμενο) έγειναν οι ουρανοί; και δια της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών**»* (Ψαλμός 33[λγ']:6).

Ο «**Λόγος**» του παραπάνω εδαφίου έχει Υπόσταση (Εβραϊσους 4[δ']:12,13), όπως και η «**Πνοή**», το «**Πνεύμα**» του Γιαχβέ έχει Υπόσταση (Ιώβ 33[λγ']:4). Στη συμπυκνωμένη διατύπωση του ψαλμού υπάρχουν και τα τρία Πρόσωπα: Ο Πατέρας (νους) - Γιαχβέ, ο Υιός και Λόγος - Γιαχβέ, και το Άγιον Πνεύμα - Γιαχβέ.

Κεφάλαιο 3

Αιώνιος ή Προαιώνιος

Στο Δευτερονόμιο 33[λγ']:27, διαβάζουμε ότι ο Θεός είναι αιώνιος: **«Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή.»**

Ο Ψαλμωδός έγραψε για το Θεό:

«Κύριε, συ έγεινες εις ημάς καταφυγή εις γενεάν και γενεάν ... Και από του αιώνος έως του αιώνος συ είσαι ο Θεός.» (Ψαλμός 90:1,2).

«Αιώνιος», σύμφωνα με το λεξικό, σημαίνει: Παντοτινός, αθάνατος, άφθαρτος.

Στην προς Εβραίους επιστολή διαβάζουμε ότι και το Άγιο Πνεύμα είναι αιώνιο (κεφάλαιο 9[θ']:14). Ένας που είναι αιώνιος ή παντοτινός, δεν έχει αρχή και τέλος. Τι θα πούμε για τον Υιό του Θεού; Είναι αιώνιος;

Στην προς Εβραίους επιστολή, κεφάλαιο 7[ζ']:1-3, ο συγγραφεύς της, παρομοιάζοντας τον Μελχισεδέκ με τον Υιό του Θεού, λέει ότι αυτός ήταν:

«απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος· μη έχων μήτε αρχήν ημερών, μήτε τέλος ζωής· αλλ' αφομοιωμένος με τον Υιόν του Θεού μένει ιερέυς πάντοτε.»

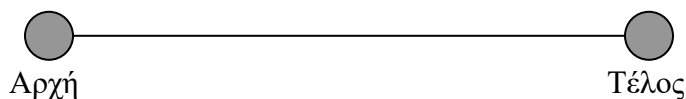
Μία από τις προφητείες που δόθηκαν για τον ερχομό του Μεσσία, λέει:

«Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ ... του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.» (Μιχαίας 5[ε΄]:2).

Τα ανωτέρω λόγια δείχνουν ότι *«αι έξοδοι αυτού είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος»*. Δεν λένε ότι κάποιος άλλος ή κάτι άλλο υπήρχε πριν απ' Αυτόν. Δεν λένε ότι κάποια *«άλλη αρχή»* υπήρχε πριν Αυτός υπάρξει. Δεν λένε ότι Αυτός κατέχει τη δεύτερη χρονικά θέση στο σύμπαν, ούτε δείχνουν ότι κάποιος *«άλλος»* μπορεί να είναι παλαιότερος Εκείνου! Το ίδιο βλέπουμε και στο Ιωάννης 1[α΄]:1, το οποίο αναφέρεται στον Ιησού, ως τον *«Λόγο»*. Εκεί λέει: *«Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο προς τον Θεό»* (Κριτ. Κείμ.).

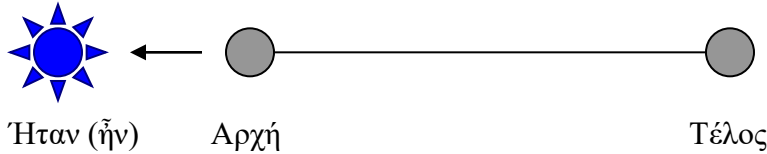
Το εδάφιο εδώ ΔΕΝ ΛΕΕΙ ότι στην αρχή ήταν ο Πατέρας Θεός και ότι Αυτός αργότερα έκτισε το Λόγο. Λέει καθαρά ότι στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ότι ο Λόγος ήταν *«προς τον Θεό»*, δηλαδή με το Θεό.

Με άλλα λόγια, ας υπονοήσουμε ότι η επόμενη γραμμή αντιπροσωπεύει το χρόνο:

Αν προσπαθήσουμε να θέσουμε μια τελεία πάνω στη γραμμή του χρόνου για να δείξουμε την αρχή της υπάρξεως του *«Λόγου»*, δεν θα μπορέσουμε να το κάνουμε αυτό, διό-

τι το παραπάνω εδάφιο τοποθετεί το «**Λόγο**» πριν από την αρχή του χρόνου, διότι λέει ότι στην αρχή ο Λόγος «ήταν» εκεί (στον αόριστο χρόνο)!

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής συμφωνεί σ' αυτό, διότι λέει ότι ο Υιός και Λόγος «... **έκαμε και τους αιώνες**» (κεφάλαιο 1[α']:2). Άρα, εφόσον δημιούργησε και τους αιώνες, είναι φανερό ότι υπήρχε πριν από αυτούς! Αυτό αποδεικνύει ότι ο Υιός δεν είναι απλώς «αιώνιος», αλλά, **προαιώνιος!**

Αφού Αυτός υπήρχε πριν υπάρξει ο χρόνος, κανένας δεν μπορεί να πει ότι Εκείνος είχε αρχή ημερών διότι θα ήταν άτοπο!

Μερικές θρησκευτικές ομάδες, όπως είναι οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, παραβλέπουν τα παραπάνω εδάφια. Λένε ότι στην αρχή υπήρχε μόνο ο Πατέρας Θεός, ο οποίος μόνος είναι αιώνιος και ο οποίος **αργότερα έκτισε τον Υιό**. Δηλαδή με τη θεωρία τους αυτή μας λένε ότι ο Πατέρας είναι ο «πρώτος» και ότι ο Υιός είναι ο «δεύτερος». Αυτή η θεωρία τους αναιρείται από τα λόγια του ίδιου του Κυρίου μας, ο οποίος είπε για τον εαυτόν Του:

«Εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος και ο ζων, και έγεια νεκρός και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνες των αιώνων αμήν» (Αποκάλυψις 1[α']:17,18).

Οι Μάρτυρες πιστεύουν ότι ο Γιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης είναι ο Πατέρας Θεός. Ο Γιαχβέ είπε, στο Ησαΐας 44[μδ']:6, ότι Αυτός είναι **«ο πρώτος και ο έσχατος»!** Εάν ο Πατέρας και ο Υιός ήσαν δύο διαφορετικοί Θεοί, καθώς πιστεύουν οι Μάρτυρες, ένας μεγάλος Θεός και ένας μικρότερος θεός, θα ήταν αδύνατον να ισχυρίζονται και οι δύο ότι είναι **«ο πρώτος»**, ειδικά δε εάν ο ένας δημιούργησε τον άλλο. Θα ήταν αδύνατον για το δεύτερο και μικρότερο να είναι επίσης **«ο πρώτος»!**

Εάν ο Ιησούς είχε πει, «Εγώ είμαι ‘ένας’ από τους πρώτους και ‘ένας’ από τους εσχάτους», το ζήτημα θα ήταν διαφορετικό. Εδώ όμως, Τον ακούμε να ισχυρίζεται ότι Αυτός είναι **«ο πρώτος»** και **«ο έσχατος»**, με το οριστικό άρθρο **«ο»** μπροστά από τις λέξεις **«πρώτος»** και **«έσχατος»**, πράγμα το οποίο δεν αφήνει περιθώρια για κανέναν άλλο να είναι επίσης **«ο πρώτος»** και **«ο έσχατος»**.

Άρα λοιπόν, βλέπουμε ότι όλο το πλήρωμα της αληθινής θεότητας ΓΧΒΧ, είναι «ο πρώτος» και «ο έσχατος». Ο Πατήρ, ο Λόγος Του και το Πνεύμα Του είναι απ' αρχής.

Ο Ιωάννης, ο μαθητής του Κυρίου, έγραψε περί του Κυρίου Ιησού Χριστού τα εξής:

«ΕΚΕΙΝΟ το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν, και οι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής· (και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωή την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί [προς τον Πατέρα, Κρ. Κ.] και εφανερώθη εις ημάς.» (Α' Ιωάννου 1[α']:1,2).

Από τα λόγια αυτά βλέπουμε ότι **«ΕΚΕΙΝΟ το οποίον ήτο απ' αρχής»**, δηλαδή, ο **«Λόγος»** της ζωής, η **«ζωή η αιώνιος»** η οποία ήταν με τον Πατέρα, φανερώθηκε σε ανθρώπους!

Ο Ιησούς είπε, **«Εγώ είμαι η ζωή»** (Ιωάννης 14[ιδ']:6). Αφού λοιπόν ο Ιησούς είναι η ζωή η αιώνια, η οποία ήταν με τον Πατέρα, τότε αυτό και μόνο δείχνει ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού που ενανθρώπισε και τον γνωρίσαμε ως Κύριο Ιησού Χριστό, **είναι αιώνιος όπως και ο Πατέρας**. Διαφορετικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι μέχρι την ημέρα που έκτισε τον προ-ανθρώπινο Ιησού (την Αιώνια Ζωή), ο Θεός δεν είχε αιώνια ζωή! Αυτό είναι βλάσφημο. Το ίδιο αληθεύει και για το **«Λόγο»** του Θεού. Αν πούμε ότι ο Πατέρας προϋπήρξε του **«Λόγου»**, θα εννοούσαμε ότι μέχρι την ημέρα που δημιούργησε τον προ-ανθρώπινο Ιησού (τον Λόγο), ο Θεός ήταν άλαλος: **Χωρίς Λόγο!!**

Παρομοίως και για τη **«Σοφία»** του Θεού, όπως περιγράφεται στο Παροιμίες, κεφάλαιο 8[η'] και εδάφια 22,23, 30). Εκεί βλέπουμε τη **«Σοφία»** του Θεού να μιλάει και να λέει,

«Ο Κύριος (ΓΧΒΧ) με είχε εν τη αρχή των οδών αυτού, προ των έργων ουτού, απ' αιώνος. Προ του αιώνος με έχρισεν, απ' αρχής, πριν υπάρξη η γη ... τότε ήμην πλησίον αυτού.»

Η **«Σοφία»** αυτού του κεφαλαίου ταυτίζεται με τον Κύριον Ιησού (Α' Κορινθίους 1[α']:24,30). Αν υποθέσουμε ότι η **«Σοφία»** κτίσθηκε από τον Πατέρα και ότι μόνο ο Πατέρας είναι αιώνιος, τότε θα μπορούσαμε να πούμε ότι μέχρι την ημέρα στην οποία έκτισε τον προ-ανθρώπινο Ιησού (τη Σοφία Του), ο Θεός ήταν άσοφος. Αυτό είναι βλασφημία!

Μερικοί μεταφραστές της Βίβλου έχουν χρησιμοποιήσει, στο εδάφιο 22, την έκφραση «**με έκτισεν**» αντί της εκφράσεως «**με είχε**» και το αποδίδουν ως:

«Ο ΓΧΒΧ με έκτισεν εν τη αρχή των οδών αυτού.»

Μερικοί, όπως οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, βασίζονται σ' αυτή την έκφραση και λένε: «Είδατε; Εδώ η σοφία λέει ότι ο Κύριος '**με έκτισεν**'. Άρα ο Θεός '**έκτισε**' τον Ιησού! Άρα, ο Πατέρας είναι παλαιότερος του Ιησού!»! Ωστόσο, στηρίζουν αυτήν τους τη διδασκαλία πάνω στη μισή μόνο πρόταση του εδαφίου. Η όλη πρόταση έχει ως εξής:

«Ο Κύριος με είχε εν τη αρχή των οδών αυτού, ΠΡΟ των έργων αυτού, απ' αιώνος.»

Τα «**έργα**» του Θεού περιλαμβάνουν όλα όσα έφερε σε ύπαρξη ο Θεός, όλα τα οποία δεν υπήρχαν «**πριν**» από την ημέρα κατά την οποία ο Θεός τα έκτισε. Ακόμη και το πρώτο έργο του Θεού δεν θα μπορούσε να πει, «**ο Κύριος με έκτισεν ... ΠΡΟ των έργων αυτού**». Η πρόταση θα είχε:

«Ο Κύριος με έκτισεν από την αρχή των οδών αυτού, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ των έργων αυτού» - ΟΧΙ ΠΡΟ!

Η έκφραση «**προ των έργων αυτού**» μέσα στην ίδια πρόταση αντιτίθεται στην ιδέα ότι αυτό το Πρόσωπο είναι ένα από τα έργα του Θεού. Η έκφραση δείχνει ότι αυτό το Πρόσωπο ο Θεός το είχε **πριν** από τα έργα Του.

Τώρα, ας εξετάσουμε την αρχική λέξη του κειμένου. Η λέξη που έχει χρησιμοποιηθεί στο αρχικό κείμενο είναι «κα-

νά» και σημαίνει: υψώνω, εξυψώνω, ανοικοδομώ, αγοράζω, παίρνω, έχω, δικό μου, ιδιοκτησία μου και άλλα.

Μερικοί μεταφραστές της Βίβλου έχουν χρησιμοποιήσει την έκφραση «**με έκτισεν**», άλλοι την έκφραση «**με είχεν**» και άλλοι άλλες σημασίες. Βασισμένος όμως στο δεδομένο ότι **ο Θεός ποτέ δεν ήταν άσοφος**, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι σωστές μεταφράσεις είναι αυτές που χρησιμοποιούν την έκφραση «**Ο Κύριος με είχεν εν τη αρχή των οδών αυτού**» --- όχι αργότερα! **Η «Σοφία» του Θεού είναι τόσο αιώνια, όσο είναι και ο Θεός.** Όπως λοιπόν ο Πατέρας είναι αιώνιος, έτσι είναι και ο Υιός.

Κεφάλαιο 4

Πανταχού Παρών

Μια άλλη ιδιότητα του Θεού είναι το γεγονός ότι Αυτός είναι πανταχού παρών. Ένας άγγελος ή ένας άνθρωπος βρίσκεται μόνο σε ένα σημείο τη φορά. Ο Θεός όμως δεν εξαρτάται από όρια --- είναι πανταχού παρών. Αν παραδείγματος χάριν δέκα χιλιάδες πιστοί του μιλήσουν δια της προσευχής την αυτή στιγμή, σε διαφορετικά μέρη της γης, ο Θεός θα τους ακούσει όλους. Ο Θεός είναι άπειρος. Την ίδια στιγμή βρίσκεται στον ουρανό και στη γη και σε όλα τα σημεία του σύμπαντος. Ένα κτίσμα δεν έχει **αυτή την ιδιότητα** --- δεν είναι πανταχού παρών.

Τι μας λέει η Αγία Γραφή για τον Ιησού; Κατέχει ο Ιησούς αυτή την ιδιότητα; Είναι Πανταχού Παρών; Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά λένε ότι η φύση Του είναι κτιστή αγγελική, εφόσον ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ. Αν αυτό είναι αληθινό, τότε ο Ιησούς δεν είναι πανταχού παρών. Αν όμως είναι από τη φύση Του Θεός, τότε, οπωσδήποτε είναι Πανταχού Παρών.

Ο Κύριος Ιησούς είπε για τον εαυτόν Του: «... **όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών**»! (Ματθαίος 18[η΄]:20). Άρα, ο Ιησούς, ο οποίος δεν ψεύδεται, διότι Αυτός είναι η **Αλήθεια**, μας βεβαιώνει ότι **είναι πανταχού παρών!**

Άλλα χωρία, που αποδεικνύουν ότι ο Ιησούς είναι πανταχού παρών, είναι:

ΜΑΤΘΑΙΟΣ 28[κη']:20: **«Εγώ είμαι μεθ' υμών (με όλους τους πιστούς Του) πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος»** --- μέχρι και σήμερα!!

ΙΩΑΝΝΗΣ 14[ιδ']:23 **«Εάν τις με αγαπά τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει.»**

Ο Κύριός μας Ιησούς, μιλώντας για το Άγιο Πνεύμα, είπε:

ΙΩΑΝΝΗΣ 14[ιδ']:17 **«Το Πνεύμα* της αληθείας, το οποίο ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό, ουδέ γνωρίζει αυτό σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών, και εν υμίν θέλει είσθαι.»**

Επίσης, ο απόστολος Παύλος έγραψε: **«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν;»** (Α' Κορινθίους 3[γ']:16).

* Στην Ελληνική, η λέξη «Πνεύμα» είναι ουδετέρου γένους γι' αυτό αναφερόμαστε σ' αυτό με το άρθρο «το» --- το Πνεύμα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα του Θεού δεν έχει προσωπικότητα. Το Ιωάννης 4[δ']:24 λέει ότι ο Θεός είναι «Πνεύμα»· εν τούτοις αναφερόμαστε στο Θεό με το άρθρο «ο» --- όχι «το». Το γεγονός ότι ο Θεός είναι Πνεύμα, δεν εννοεί ότι ο Θεός δεν έχει Προσωπικότητα.

Ο βασιλεύς Δαβίδ ρώτησε τον Θεό: *«Πού να υπάγω από του Πνεύματός σου; Και από του προσώπου σου πού να φύγω; Εάν αναβώ εις τον ουρανόν, είσαι εκεί. Εάν πλαγιάσω εις τον άδην, ιδού συ ...»* (Ψαλμός 139[ρλθ']:7-10).

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι όλα τα Πρόσωπα της θεότητας ΓΧΒΧ είναι **Πανταχού Παρών!** Επομένως, αφού ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι Πανταχού Παρών, τότε είναι αληθινός και από τη φύση Του Θεός!

Κεφάλαιο 5

Παντογνώστης

Μια άλλη ιδιότητα που ανήκει αποκλειστικά στο Θεό, είναι το γεγονός ότι είναι Παντογνώστης. Σύμφωνα με το λεξικό, «**παντογνώστης**» είναι ο κάτοχος πάσης γνώσεως.

Ο Θεός είναι Εκείνος που γνωρίζει τα πάντα. Αυτός βλέπει μέσα στις καρδιές και στα νεφρά των ανθρώπων, πράγμα που σημαίνει ότι Αυτός μπορεί να διαβάσει και τους πλέον απόκρυφους διαλογισμούς μας. Κανένα κτίσμα μέσα σε όλο το σύμπαν δεν έχει αυτή τη δυνατότητα.

Ο Σατανάς και οι δαίμονές του ξεγελούν τον κόσμο μέσω ορισμένων ανθρώπων οι οποίοι παρουσιάζουν τον εαυτόν τους σαν να τα ξέρουν όλα. Όμως, βασισμένος επάνω στα επόμενα εδάφια και σε μαρτυρίες που έχουν δώσει πρώην πνευματιστές οι οποίοι έγιναν Χριστιανοί, πιστεύω ότι τα δαιμόνια μπορούν να εισάγουν μια ιδέα μέσα στο μυαλό ενός ανθρώπου, καθώς ένας γιατρός μπορεί να εισάγει κάποιο φάρμακο μέσα στο αίμα με μια σύριγγα (Ματθαίος 16[ιστ΄]:23· Α΄ Σαμουήλ 28[κη΄]:7· Πράξεις 16[ιστ΄]:16, 17· Μάρκος 1[α΄]:24· 5[ε΄]:7). Με άλλα λόγια, πιστεύω ότι όταν το δαιμόνιο βάλει κάποια ιδέα στη διάνοια ενός ανθρώπου, την επαναλαμβάνει αμέσως και στον πνευματιστή,

ο οποίος με τη σειρά του την επαναλαμβάνει φωναχτά. Επομένως, **ούτε το δαιμόνιο ούτε ο πνευματιστής είναι παντογνώστης**. Κανένας τους δεν μπορεί να διαβάσει τους νεφρούς και τις καρδιές των ανθρώπων, εκτός από τον ΓΧΒΧ.

Ο προφήτης Ιερεμίας λέει για το Θεό Γιαχβέ: *«Αλλ' ω Κύριε (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων ... ο δοκιμάζων τους νεφρούς και την καρδίαν»* (Ιερεμίας 11[ια']:20).

Επίσης, ο ίδιος ο Γιαχβέ λέει: *«Εγώ ο Κύριος (ΓΧΒΧ) εξετάζω την καρδίαν, δοκιμάζω τους νεφρούς, δια να δώσω εις έκαστον κατά τας οδούς αυτού, κατά τον καρπών των έργων αυτού»* (Ιερεμίας 17[ιζ']:10).

Τώρα λοιπόν, αφού είδαμε ότι ο Παντογνώστης ΓΧΒΧ είναι ο ερευνών νεφρούς και καρδιές, ας διαβάσουμε από την Αποκάλυψη 2[β']:18-23, όπου λέει: *«... Ταύτα λέει ο Υιός του Θεού ... Και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησΐαι, ότι εγώ είμαι ο ερευνών νεφρούς και καρδιάς· και θέλω σας δώσει εις έκαστον κατά τα έργα σας.»!!*

Εδώ ακούμε τον Κύριο Ιησού Χριστό να ισχυρίζεται ότι Αυτός είναι ο ερευνών τους νεφρούς και τις καρδιές και ότι θα δώσει στον καθένα ανάλογα με τα έργα του! Μιλάει ακριβώς όπως ο Θεός Γιαχβέ στο Ιερεμίας 17[ιζ']:10!

Ποιος λοιπόν είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός; Η απάντηση είναι, ο Παντογνώστης Θεός! Οι μαθητές Του και άλλοι, όπως ο Ματθαίος, ο Μάρκος, ο Λουκάς και ο Ιωάννης, μας λένε ότι **ο Ιησούς ήξερε τα πάντα**. Ας διαβάσουμε μερικά από τα λόγια τους:

«*Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις τα πάντα ...*» (Ιωάννης 16[ιστ']:30).

«*Κύριε, σύ εξεύρεις πάντα ...*» (Ιωάννης 21[κα']:17).

«*Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις αυτούς διότι ε-
γνώριζε πάντα ... επειδή αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του
ανθρώπου.*» (Ιωάννης 2[β']:24).

«*Ο δε Ιησούς, ιδών τον διαλογισμόν της καρδιάς αυ-
τών...*» (Λουκάς 9[θ']:47).

«*Αυτός όμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών...*»
(Λουκάς 6[στ']:8).

«*Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς δια του πνεύματος αυτού ότι
ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς ...*» (Μάρκος 2[β']:8).

«*Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών ...*»
(Ματθαίος 12[ιβ']:25).

«*Και ιδών ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών ...*» (Ματ-
θαίος 9[θ']:4).

Ο απόστολος Παύλος έγραφε: «*Ωστε μη κρίνετε μηδέν
προ καιρού, έως αν έλθη ο Κύριος όστις και θέλει φέρει
εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει
τας βουλάς των καρδιών και τότε ο έπαινος θέλει γείνει
εις έκαστον από του Θεού*» (Α' Κορινθίους 4[δ']:5).

Από τις παραπάνω μαρτυρίες εκείνων που έζησαν μαζί με
τον Κύριο Ιησού κατά την επίγεια πορεία της ενανθρώπι-
σής Του, βεβαιωνόμαστε ότι πράγματι **ο Ιησούς Χριστός
είναι Παντογνώστης!**

Τώρα, ας διαβάσουμε και το Α΄ Κορινθίους 2[β΄]:10, για να δούμε τι λέει εκεί **για το Άγιο Πνεύμα**: «... *το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, και τα βάθη του Θεού*»!

Έτσι βλέπουμε ότι και το Πνεύμα το Άγιο είναι Παντογνώστης! (Επίσης διάβασε το Ρωμαίους 8[η΄]:26).

Καταλήγουμε λοιπόν στο σωστό συμπέρασμα ότι:

Ο Πατήρ είναι Παντογνώστης, ο Υιός είναι Παντογνώστης και το Άγιο Πνεύμα είναι Παντογνώστης!

Εφόσον η παντογνωσία ανήκει μόνο σ' Εκείνον που είναι από τη φύση Του Θεός, είναι φανερό ότι **ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι Θεός!**

Κεφάλαιο 6

Παντοκράτωρ

«**Παντοκράτωρ**», σημαίνει: Παντοδύναμος· είναι Εκείνος που έχει τη δύναμη να «**κρατά τα πάντα**».

«**Παντοδύναμος**», σημαίνει: Πανίσχυρος.

«**Παντοδυναμία**» σημαίνει: Απόλυτος εξουσία, το να δύνανται κανείς τα πάντα.

«**Απόλυτος εξουσία**», σημαίνει: Αδέσμευτος, η άνευ δεσμών εξουσία, ανεξάρτητος, απεριόριστος, ολοκληρωτική, πλήρης.

Μόνο Εκείνος που είναι από τη φύση Του Θεός είναι Παντοκράτωρ (Γένεσις 17[ιζ´]:1· 35[λε´]:11). Μόνο Εκείνος έχει τη δύναμη να «**κρατάει τα πάντα**». Η δύναμη κανενός κτίσματος δεν μπορεί να συγκριθεί με την παντοδυναμία του Θεού.

Ο Σατανάς μπορεί να μιμηθεί τις δυνάμεις του Θεού, αλλά μέχρι ενός ορισμένου σημείου και σύμφωνα με την άδεια του Θεού, όπως γνωρίζουμε από την περίπτωση του Ιώβ και από την περίπτωση του Μωυσή και των μάγων του Φαραώ, διότι αυτός **δεν είναι από τη φύση του Θεός**. Άρα, δεν είναι Παντοκράτωρ ή Παντοδύναμος (Εξοδος 7[ζ´]:10-22).

Είναι ο Κύριός μας Ιησούς Παντοκράτωρ; Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι οποίοι επίμονα και με ζήλο προσπαθούν να αποδείξουν ότι ο Υιός είναι ένας «**άλλος θεός**» (με μικρό «**θ**»), μικρότερος σε δύναμη από τον Πατέρα, λένε ότι μόνο ο Πατέρας είναι Παντοκράτωρ, δηλαδή Παντοδύναμος ή Πανίσχυρος, ενώ ο Υιός είναι απλώς ένας «**ισχυρός θεός**».

Προσπαθώντας να αποδείξουν αυτή τη θεωρία τους, χρησιμοποιούν το Ησαΐας 9[θ]:6, το οποίο λέει περί του Ιησού τα εξής:

«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή ... Θεός ισχυρός»

«Βλέπετε;» λένε· «εδώ η προφητεία αποκαλεί τον Ιησού ‘Θεό ισχυρό’ --- **όχι ‘Πανίσχυρο’!** Παντοκράτωρ είναι μόνο ο Πατέρας!»

Από αυτό καταλαβαίνουμε ότι αστόχησαν να δουν ότι η Γραφή χρησιμοποιεί ακριβώς την ίδια έκφραση και για τον Πατέρα Θεό.

Η λέξη που χρησιμοποιεί το αρχικό κείμενο στην παραπάνω προφητεία για το «ισχυρός», είναι «Γκιμπόρ». Η ίδια λέξη χρησιμοποιείται και στο Νεεμίας 9[θ]:32, όπου λέει:

*«**Τώρα, λοιπόν, Θεέ ημών ... ο ισχυρός** (Γκιμπόρ) ...»!*

Η ίδια λέξη χρησιμοποιείται επίσης στο Ιερεμίας 32[λβ]:17 και 18. Εκεί λέει:

«Ω! Κύριε (ΓΧΒΧ) Θεέ! Ιδού, συ έκαμες τον ουρανό και την γην εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη ... δεν είναι ουδέν πράγμα δύσκολον εις σε ... ο Θεός ... ο ισχυρός (Γκιμπόρ), Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων, το όνομα αυτού»!!

Εδώ ο Ιερεμίας ονομάζει τον Θεό ΓΧΒΧ «ισχυρό» - όχι πανίσχυρο, και λέει ότι «δεν είναι ουδέν πράγμα δύσκολο» γι' Αυτόν! (Επίσης διάβασε το Δευτερονόμιο 10[ι']:17).

Ας ρωτήσουν οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά τον εαυτόν τους:

- Είναι κάποιο πράγμα που είναι δύσκολο ή ακατόρθωτο για τον Ιησού, επειδή η προφητεία του Ησαΐα Τον ονομάζει «Θεό ισχυρό» και όχι πανίσχυρο;

- Υποβιβάζει τον Γιαχβέ το γεγονός ότι ο Νεεμίας, ο Ιερεμίας και άλλοι, Τον ονομάζουν «Θεό ισχυρό»; (Παρακαλώ διάβασε τα εδάφια Νεεμίας 9[θ']:32· Ησαΐας 10 [ι']21· 30 [λ']:29· 40[μ']:26· Ιησούς του Ναυή 22[κβ']:22· Ιώβ 36 [λστ']:5· Ιερεμίας 32[λβ']:18).

Η απάντηση και στα δύο ερωτήματα είναι: «**ΟΧΙ!**» Άρα λοιπόν, η λογική αυτής της διδασκαλίας τους δεν στέκει --- δεν έχει συνοχή!

Ο Υιός είναι τόσο ισχυρός, όσο και ο Πατέρας· τόσο Παντοδύναμος, όσο και ο Πατέρας! Ο ίδιος ο Ιησούς είπε για τον εαυτόν Του:

*«... όσα εκείνος (ο Πατέρας) πράττει ταύτα και ο Υιός πράττει ομοίως» (Ιωάννης 5[ε']:19). **Τίποτα λιγότερο!***

Όπως είδαμε προηγουμένως, «Παντοδυναμία» σημαίνει «απόλυτος εξουσία». Ο αναστημένος «άνθρωπος Ιησούς» είπε:

«Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης»
(Ματθαίος 28[κη']:18).

«**Πάσα**» σημαίνει «**όλη, απεριόριστη**» --- δεν εννοεί «μερική»!

Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά θα πουν ότι ο Ιησούς δεν είχε πάντοτε την «**πάσα εξουσία**», διότι στα παραπάνω λόγια είπε ότι αυτή «**εδόθη**» εις Αυτόν. Ξεχνούν ότι ο «**Λόγος**» ταπείνωσε τον εαυτόν Του και «**έγεινε σαρξ**» (Ιωάννης 1[α']:14,14· Φιλιππησίους 2[β']:6-11). Δεν αντιλαμβάνονται ότι ως Θεός ο Υιός είχε και έχει πάντοτε κάθε εξουσία. Το χωρίο διευκρινίζει ότι **ως άνθρωπος** τώρα αναλάμβανε «**πάσα εξουσία**». Στο Ματθαίος 28[κη']:18, ο Θεός **δεν έδωσε «πάσα εξουσία» στον «Λόγο», αλλά στον ταπεινωμένο και τώρα αναστημένο και δοξασμένο «άνθρωπο Ιησού».**

Ο Ιησούς δεν δοξάσθηκε με περισσότερη δόξα από εκείνη που είχε στην προ-ανθρώπινη, θεϊκή Του ύπαρξη. Ο «**άνθρωπος Ιησούς**» είπε στον Πατέρα Του:

«Και τώρα δόξασόν με, συ, Πάτερ, πλησίον σου, με την δόξαν την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος»
(Ιωάννης 17[ιζ']:6).

Στην προφητεία του Ησαΐας 9[θ']:6, λέει ότι: «**η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού**».

«Εξουσία» σημαίνει: Αρχή, η ανωτέρα εν τη πολιτεία εκτελεστική αρχή, η κυβέρνηση.

Η παραπάνω προφητεία δεν λέει ότι κάποια σχετική ή μερική εξουσία θα είναι επί τον ώμον αυτού, αλλά «η εξουσία». Αυτός κρατεί πάνω Του την απόλυτη εξουσία. Το μέγεθος της εξουσίας Του ή της παντοδυναμίας Του, φαίνεται από την ανάστασή Του. Ο ίδιος είπε:

«Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και δια τριών ημερών θέλω εγείρει αυτόν» (Ιωάννης 2[β']:19-22).

Από αυτά τα λόγια Του βλέπουμε ότι Αυτός είχε την παντοδυναμία, την απόλυτη εξουσία, να εγείρει τον εαυτόν Του από τους νεκρούς!

Η παντοδυναμία στο ζήτημα της αναστάσεως είναι κοινή δράση-ενέργεια των Τριών Προσώπων της θεότητας. Αναφέρεται ότι όχι μόνον ο Ιησούς ανέστησε τον Εαυτόν Του, αλλά και ο Πατέρας ανέστησε Αυτόν (Πράξεις 2[β']:24· 4[δ']:10), δια της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος! Το ότι η παντοδυναμία είναι ιδιότητα και του Αγίου Πνεύματος, φαίνεται από τα επόμενα χωρία: Λουκάς 1[α']:35· Πράξεις 1[α']:8· Ρωμαίους 15[ιε']:13,19.

Ο Υιός είναι τόσο Παντοδύναμος ή Παντοκράτωρ όσο είναι και ο Πατέρας. Ο ίδιος είπε στον Πατέρα Του: *«Και τα εμά πάντα σα είναι, και τα σα εμά και εδοξάσθην εν αυτοίς»* (Ιωάννης 17[ιζ']:10).

Επίσης είπε: *«Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι»* (Ιωάννης 16[ιστ']:15).

«Πάντα», δηλαδή, «όλα», είπε ο Ιησούς: **τίποτα λιγότερο από τον Πατέρα!** Τα «πάντα» περιλαμβάνουν και «το κράτος», δηλαδή τη δύναμη η οποία ανήκει στον «**καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον, εις τους αιώνας των αιώνων**» (Αποκάλυψις 5[ε΄]:13).

Ο Ιησούς είναι τόσο Παντοκράτωρ, όσο δείχνουν τα επόμενα λόγια που μιλούν γι' Αυτόν:

«όστις (ο Υιός) ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού (του Θεού) και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού» (Εβραίους 1[α΄]:3).

Σκέψου: Αφού ο Κύριος Ιησούς Χριστός ως Λόγος και Υιός Θεού είναι ο «βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού», δηλαδή, αφού είναι ο κρατών τα πάντα, τότε είναι Παντοκράτωρ.

Κεφάλαιο 7

Ο Κύριος των δυνάμεων

«Ο Κύριος των δυνάμεων», στην Ελληνική, είναι η ερμηνευτική απόδοση του «ΓΧΒΧ τσαμπά» από το αρχαίο κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης που σημαίνει: «Ο ΓΧΒΧ των (αγγελικών στρατιωτικών) δυνάμεων».

Η έκφραση αυτή χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τον ΓΧΒΧ, τον Θεό του Ισραήλ όπως τη συναντούμε π.χ. στο Ιερεμίας 16[ιστ´]:9, το οποίο λέει: «*Διότι ούτω λέγει ο Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ*» (επίσης διάβασε το Ιερεμίας 27[κζ´]:21).

Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να καυχηθεί ότι είναι ο Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων.

Είναι ο Ιησούς, ο «*Λόγος*», Κύριος ή ΓΧΒΧ των δυνάμεων; Εάν είναι ο ίδιος μέρος της κτίσεως, η απάντηση είναι «**ΟΧΙ!**» Αλλά, εάν είναι από τη φύση Του Θεός, η απάντηση είναι «**ΝΑΙ!**» Ας εξετάσουμε το σημείο αυτό από την Αγία Γραφή.

Ο προφήτης Ησαΐας μας περιγράφει την θαυμάσια εμπειρία που είχε όταν **είδε τον Κύριον των δυνάμεων**:

«... *είδον*», μας λέει, «*τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου*»

υψηλού και επηρμένου, και το κράσπεδον αυτού εγένισε τον ναόν. Ανωθεν αυτού ίσταντο Σεραφείμ ... και έκραζε το εν προς το άλλο, και έλεγεν, Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης αυτού ... Τότε είπα, Ω τάλας εγώ! διότι εχάθην· επειδή ... οι οφθαλμοί μου είδον τον Βασιλέα, τον Κύριον (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων ... Και ήκουσα την φωνήν του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις θέλει υπάγει δια ημάς; Τότε είπα, Ιδού εγώ, απόστειλόν με. Και είπεν, Υπαγε, και ειπέ προς τούτον τον λαόν, Με την ακοήν θέλετε ακούσει, και δεν θέλετε εννοήσει και βλέποντες θέλετε ιδεί, και δεν θέλετε καταλάβει ... δια να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών, και ακούωσι με τα ότα αυτών ... και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι» (Ησαΐας 6[στ]:1-10).

Ποιος είναι Αυτός ο ΓΧΒΧ ή Κύριος των δυνάμεων που είδε ο Ησαΐας; Την δόξα τίνος είδε ο Ησαΐας; Ποιος ήταν Εκείνος τον οποίον ο Ησαΐας αποκάλεσε «ο Κύριος των δυνάμεων»;

Μερικοί θα πούνε, «ο Πατέρας Θεός». Όμως, πώς είναι δυνατόν να είναι αυτό αληθινό όταν η Γραφή μας διαβεβαιώνει ότι «**Τον Θεόν ουδείς είδε πώποτε**» (Α΄ Ιωάννου 4[δ΄]:12). Η Γραφή δεν μπορεί να ψευθεί· άρα, την δόξα τίνος είδε ο Ησαΐας;

Ο Ιωάννης, ο μαθητής του Κυρίου μας Ιησού, αναφέρει τα παραπάνω λόγια του Ησαΐα στο κεφάλαιο 12[ιβ΄] του Ευαγγελίου του και εδάφια 37-41. **Εκεί ο Ιωάννης μιλάει για τον Κύριο Ιησού** και λέει:

«Άλλ΄ ενώ έκανε τόσα θαύματα έμπροσθεν αυτών, δεν είστευον εις αυτόν ... διότι ... είπεν ο Ησαΐας, ‘ετύφλωσε

τους οφθαλμούς αυτών, και εσκλήρυνε την καρδίαν αυτών δια να μη ίδωσι με τους οφθαλμούς, και νοήσωσι με την καρδίαν, και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς'. Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού, και ελάλησε περί αυτού»!

Επομένως, ο Κύριος των δυνάμεων που είδε ο Ησαΐας ήταν ο «Λόγος», ο Ιησούς, σε μια προ-ανθρώπινη φανέρωσή Του.

Έτσι, βλέπουμε ότι ο Υιός είναι «**Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων**», όπως και ο Πατέρας είναι επίσης «**Κύριος (ΓΧΒΧ) των δυνάμεων**»! Ο Υιός είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός, όπως και ο Πατέρας είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός.

Ο Ιησούς μοιράζεται τα πάντα με τον Πατέρα. Ότι ανήκει στον Πατέρα, ανήκει και στον Υιό. Ο Υιός, που ως Πρόσωπο φέρει **θεία και ανθρώπινη φύση**, είναι σαν να λέμε ο «**συνέταιρος**» του Πατέρα. Έτσι Τον αποκαλεί ο ΓΧΒΧ στην προφητεία που έδωσε περί του Ιησού, του Ποιμένα Του, στον προφήτη Ζαχαρία, κεφάλαιο 13[ιγ'] και εδάφιο 7: «**Ρομφαία εξύπνησον κατά του ποιμένος μου, και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου ... πάταξον τον ποιμένα, και τα πρόβατα θέλουσιν διασκορπισθή**» (Επίσης διάβασε Ματθαίος 26[κστ']:31· Μάρκος 14[ιδ']:27).

Ως «συνέταιροι» μοιράζονται:

Το θρόνο!

«Και με έδειξεν καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής ... εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου»

(Αποκάλυψις 22[κβ´]:1-4). Εδώ δεν αναφέρεται σε «θρόνους», στον πληθυντικό αριθμό, αλλά σε **ένα θρόνο ο οποίος ανήκει στο Θεό και στο Αρνίο!**

Το όνομα!

«... βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθαίος 28[κη´]:19). Εδώ δεν αναφέρεται σε «ονόματα» στον πληθυντικό αριθμό, αλλά σε **ένα όνομα το οποίο ανήκει στον Πατέρα, στον Υιό και στο Άγιο Πνεύμα!**

Τη βασιλεία!

«αι βασιλείαι του κόσμου έγιναν του Κυρίου ημών, και του Χριστού αυτού ...» (Αποκάλυψις 11[ια´]:15).

Τη λατρεία!

«... θέλουσιν είσθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού ...» (Αποκάλυψις 20[κ´]:6). Το καθήκον των ιερέων είναι να λατρεύουν το Θεό. Επίσης δεξ Δανιήλ 7[ζ´]:13,14, όπου λέει για τον Υιό του ανθρώπου, ότι **θα λατρεύσουν αυτόν** πάντες οι λαοί, τα έθνη και οι γλώσσες.

Την ευλογία, την τιμή, τη δόξα και το κράτος!

«Και παν κτίσμα το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης, και υποκάτω της γης, και όσα είναι εν τη θαλάσση, και πάντα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον, εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία, και η τιμή, η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων» (Αποκάλυψις 5[ε´]:13).

Ο Ιησούς είπε ότι πάντες πρέπει «... **να τιμώσι ... τον Υιόν καθώς τιμώσι τον Πατέρα**» (Ιωάννης 5[ε´]:23). Όχι λιγότερο από τον Πατέρα, αλλά στον ίδιο βαθμό, διότι είπε, «**καθώς τιμώσι τον Πατέρα**»! Γιατί «**καθώς τιμώσι τον**

Πατέρα»; Διότι ο Ιησούς είναι ίσος με τον Πατέρα (Ιωάννης 5[ε΄]:18), **αληθινός και από τη φύση Του Θεός!**

Κεφάλαιο 8

Αναλλοίωτος

«Αναλλοίωτος» σημαίνει: **Αμετάβλητος** --- αυτός που δεν αλλοιούται.

Διαβάζοντας από το Μαλαχίας 3[γ']:6, ακούμε τον Θεό να λέει για τον εαυτόν Του: «... **εγώ είμαι ο Κύριος** (ΓΧΒΧ)· **δεν αλλοιούμαι.**»

Ο Ψαλμωδός φανέρωσε ότι ο Θεός είναι αναλλοίωτος όταν είπε:

«Κατ' αρχάς, συ, Κύριε την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θέλουσιν απολεσθή συ δε διαμένεις Και πάντες ... θέλουσιν παλαιωθή. Συ όμως είσαι ο αυτός» (Ψαλμός 102[ρβ']:24-27).

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, στο κεφάλαιο 1[α'] και εδάφια 7-12, μας λέει ότι τα παραπάνω λόγια του Ψαλμού γράφηκαν για τον Κύριο Ιησού Χριστό ως **Υιό Θεού**. Ας ακολουθήσουμε τα λεγόμενά του, αρχίζοντας από το εδάφιο 7:

«Και προς μεν τους αγγέλους λέγει ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα

προς δε τον Υιόν Ο θρόνος σου, ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος ... και, συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί. Αυτοί απολούνται, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται, ... συ δε ο αυτός εί ...»!

Τέλος, διαβάζοντας από το Εβραϊούς 13[ιγ']:8, βλέπουμε ξανά ότι: «**Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθες και σήμερα, και εις τους αιώνας**»!

Άρα, ο Υιός είναι αναλλοίωτος, καθώς είναι και ο Πατέρας.

Κεφάλαιο 9

Φως

Ο Ψαλμωδός είπε: «**Ο ΓΧΒΧ** (Κύριος) *είναι φως μου και σωτηρία μου.*» (Κεφάλαιο 27[κζ']:1).

Ο προφήτης Ησαΐας έγραψε: «... **αν ο ΓΧΒΧ** (Κύριος) *θέλει είσθαι εις σε φως αιώνιον ...*» (Κεφάλαιο 60[ξ']:19).

Ο Ιωάννης, ο μαθητής του Κυρίου μας, είπε: «... **ο Θεός είναι φως, και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία**» (Α' Ιωάννου 1[α']:5), και «... **το φως ήλθεν εις τον κόσμον ...**» (Ιωάννης 3[γ']:19). Ο Ιωάννης δεν είπε ότι «κάποιο μικρότερο φως» ως προς το φως του Πατέρα ήλθε στον κόσμο, αλλά είπε ότι «**το φως**» ήλθε στον κόσμο!

Ο Ιησούς είπε: «... **εγώ είμαι το φως του κόσμου**» (Ιωάννης 8[η']:12), και «... **έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών. Περιπατήτε ενόσω έχετε το φως, δια να μη σας καταφθάση το σκότος**» (Ιωάννης 12[ιβ']:35).

Ο Ιωάννης δεν είπε ότι ο Ιησούς ήταν μία αντανάκλαση του φωτός του Θεού, ούτε κάποια απομίμηση, αλλά είπε ότι ο Ιησούς είναι «**το φως το αληθινόν**»! Ας διαβάσουμε τα λόγια του από το Ιωάννης 1[α']:4,5,9 και 10:

**«Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων
Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλα-**

βεν αυτό ... Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγεινε δι' αυτού· και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν».

Τι μεγαλείο! Τι δόξα! Φως ο Πατέρας και Φως ο Υιός! Το φως το αληθινό ήλθε εις τον κόσμο και ο κόσμος έγινε δι' αυτού!

Κανένας κτιστός άγγελος, κανένα κτίσμα δεν μπορεί να είναι το φως το αληθινό. Κανένας δεν έχει αυτή τη δόξα, παρά μόνο ο Θεός!

Το φως ενός κτιστού αγγέλου ή κάποιου άλλου κτίσματος δεν είναι αρκετό να φωτίσει κάθε άνθρωπο ερχόμενο εις τον κόσμο! Μόνο Εκείνος του οποίου η φύση είναι Θεός είναι τόσο μεγάλος, τόσο φοβερός και τόσο θαυμαστός (Αποκάλυψις 21[κα΄]:23)!

Κεφάλαιο 10

Ζωή

Ο Θεός είναι η Ζωή. Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής. Στον Ψαλμό 36[λστ']:7-9, διαβάζουμε: «... **Θεέ ... μετά σου είναι η πηγή της ζωής· εν τω φωτί σου θέλομεν ιδεί φως.**»

Στο Ιωάννης 1[α']:4, διαβάζουμε περί του Ιησού ότι: «**εν αυτό ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων!**»

Από την Α' Ιωάννου 1[α']:1-4, μαθαίνουμε ότι «... **η ζωή εφανερώθη, και είδομεν, και μαρτυρούμεν, και απαγγέλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς.**»

Κανένας κτιστός άγγελος, κανένα κτίσμα, δεν μπορεί να είναι «**η αιώνιος ζωή η οποία ήτο παρά τω Πατρί**» (προς τον Πατέρα - Κριτ. Κείμεν.)! Όλοι οι άγγελοι και τα υπόλοιπα κτίσματα χρειάστηκαν την «**ζωήν την αιώνιον**» να τους φέρει σε ύπαρξη. Μόνο Εκείνος που είναι από τη φύση Του Θεός είναι η Ζωή! Επομένως, ο Κύριος Ιησούς ο Οποίος είναι η Αιώνια Ζωή, είναι Θεός!

Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε: «**Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε, και έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να**

γνωρίζωμεν τον αληθινόν και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ· ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος» (Α΄ Ιωάννου 5[ε΄]:20).

Κανένας κτιστός άγγελος, κανένα κτίσμα, δεν μπορεί να πει, «*εγώ είμαι ... η ζωή*» --- ο Κύριος Ιησούς όμως, **Είμαι!** (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6· Κολοσσαείς 3[γ΄]:4).

Ο Ιησούς δεν έχει «*ζωή εν εαυτώ*» μόνο για τον εαυτόν Του, αλλά Αυτός είναι «*η Ανάστασις και η Ζωή*» και για άλλους (Ιωάννης 5[ε΄]:26· 11[ια΄]:25).

Ο Ιησούς είπε: «*Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής*» (Ιωάννης 6[στ΄]:48). Επίσης είπε, «*Εγώ είμαι ο άρτος ο ζών, ο καταβάς εκ του ουρανού. Εάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα*» (εδάφιο 51), και «*όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει, το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα*» (εδάφιο 54).

Τι θαυμάσιες αξιώσεις! «*Εγώ είμαι ο άρτος ο ζων ... εάν τις φάγη εκ τούτου του άρτου, θέλει ζήσει εις τον αιώνα*»! Απ' αυτό βλέπουμε ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι η πηγή και ο συντηρητής της ζωής!

Ο Πατέρας ζωοποιεί, ο Υιός ζωοποιεί και το Άγιο Πνεύμα ζωοποιεί (Β΄ Κορινθίους 3[γ΄]:6· Ρωμαίους 8[η΄]:11).

Στην Αποκάλυψη 22[κβ΄]:1, διαβάζουμε: «*Και με έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου.*»

Εδώ βλέπουμε ότι το ποτάμι του ύδατος της ζωής πηγάζει από το θρόνο του Θεού και του Αρνίου, δηλαδή, του Ιη-

σού! Επομένως, Πηγή της ζωής ο Πατέρας, Πηγή της ζωής και ο Υιός!

Το Άγιο Πνεύμα ταυτίζεται με τον Ποταμό της Ζωής. Ο Ιησούς είπε: «... *εάν τις διψά ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη· όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. (Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν)*» (Ιωάννης 7[ζ']: 37-39).

Από όλα τα παραπάνω βλέπουμε ότι κοινή είναι η ενέργεια και των Τριών Προσώπων ως Πηγή της Ζωής.

Έτσι, εφόσον ο Κύριος Ιησούς είναι η Πηγή της ζωής, είναι από τη φύση Του Θεός!

Κεφάλαιο 11

Ο Πρώτος και ο Έσχατος

Εκείνος που είναι η Πηγή της Ζωής, ασφαλώς είναι και «**ο πρώτος**» σε όλο το σύμπαν. Στο Ησαΐας 41[μα΄]:4, ακούμε το Θεό να λέει: «... **Εγώ ο Κύριος (ΓΧΒΧ) ο πρώτος και μετά των εσχάτων εγώ αυτός.**»

Στο Ησαΐας 41[μα΄]:12, ο ίδιος επαναλαμβάνει: «... **εγώ ο πρώτος, εγώ και ο έσχατος.**»

Το Ησαΐας 44[μδ΄]:6 λέει: «**Ούτω λέγει Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Βασιλεύς του Ισραήλ, και ο Αυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός!**»

Σύμφωνα με τα παραπάνω, **μόνο ένας** είναι ο πρώτος και ο έσχατος --- ο Κύριος, ο Γιαχβέ των δυνάμεων. Και μάλιστα **δεν υπάρχει περιθώριο για κανέναν άλλον Θεό!**

Μόνο Αυτός που είναι η Πηγή της ζωής και ο Δημιουργός πάντων είναι «**ο πρώτος**»! Ακόμη και το πρώτο κτίσμα του Δημιουργού, κρατά τη δεύτερη θέση! Αυτό το κτίσμα δεν μπορεί να αξιώσει ότι είναι «**ο πρώτος**»! Ο Κύριος Ιησούς όμως, ο οποίος είναι η Πηγή της ζωής, ο Λόγος, ο Δημιουργός των πάντων, ο Γιαχβέ ο Υιός και φυσικά όλος Θεός και ίσος με τον Πατέρα, έχει αυτή την τόσο αποκλει-

στική θέση, η οποία ανήκει μόνο σ' Εκείνον που είναι από τη φύση Του Θεός.

Στην Αποκάλυψη 1[α']:17,18, ακούμε τον Ιησού να λέει:

«εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος και ο ζων, και έγεινα νεκρός· και ιδού είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων ...»!

Στο κεφάλαιο 2[β'] και εδάφιο 8, επαναλαμβάνει:

«... Ταύτα λέγει ο πρώτος και ο έσχατος, όστις έγεινε νεκρός και έζησεν»!

Πράγματι, ο Ιησούς αξιεί για δική Του αυτή την πλέον μοναδική θέση σε όλο το σύμπαν. Είπε ότι Αυτός είναι «ο πρώτος και ο έσχατος» --- όχι «ο δεύτερος και ο προτελευταίος», όπως τον χρωματίζουν με τη θεωρία τους οι Μάρτυρες του Ιεχωβά.

Άρα, ότι είναι ο Πατήρ, είναι και ο Υιός! Πρώτος και έσχατος ο Πατέρας, πρώτος και έσχατος και ο Υιός! Αυτή η μοναδική θέση ανήκει μόνο στη θεότητα Γιαχβέ. Όποιο Πρόσωπο της θεότητας μιλήσει, δικαιωματικά μπορεί να πει ότι είναι «ο πρώτος και ο έσχατος» και ο μόνος αληθινός Θεός!

Κεφάλαιο 12

Σωτήρ

Στην Παλαιά Διαθήκη ακούμε το Θεό ΓΧΒΧ να λέει: *«Εγώ, εγώ είμαι ο ΓΧΒΧ (Κύριος)· και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει»* (Ησαΐας 43[μγ']:11).

Στο 45[με'] κεφάλαιο του ίδιου βιβλίου, και εδάφιο 15, διαβάζουμε: *«Τω όντι συ είσαι Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ.»* Επίσης, στο εδάφιο 21 ακούμε το Θεό να επαναλαμβάνει ότι: *«... δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού».*

Στο Ωσηέ 13[ιγ']:4, ο Θεός επαναλαμβάνει: *«Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου και άλλον θεόν, πλην εμού δεν θέλεις γνωρίσει διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού.»*

Ενώ όμως ακούμε το Θεό ΓΧΒΧ να λέει *«εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει»*, ο απόστολος Παύλος είπε στους Φιλιππησίους Χριστιανούς ότι *«... το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα, τον Κύριον Ιησούν Χριστόν»* !! (Κεφάλαιο 3 [γ']:20).

Ο απόστολος Πέτρος έγραψε στην επιστολή του τα εξής λόγια: *«Αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Εις αυτόν*

έστω η δόξα και νυν και εις ημέρας αιώνος» (Β΄ Πέτρου 3[γ΄]:18).

Ξανά, ενώ ο Θεός ΓΧΒΧ λέει ότι «... *δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρ ...*», ο απόστολος Πέτρος μας μιλά για «... *την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού*» (Β΄ Πέτρου 1[α΄]:1).

Και ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι εμείς προσμένουμε «... *την μακαρίαν ελπίδα, και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού· όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών ...*»! (Τίτον 2[β΄]:13,14). Βλέπουμε λοιπόν επανειλημμένως, πως ότι είναι ο Πατέρας, είναι και ο Υιός!

Κεφάλαιο 13

Ο Κύριος των κυρίων

Ο τίτλος «*ο Κύριος των κυρίων*» δείχνει ότι υπάρχει **μόνο Ένας** ο οποίος είναι «*Κύριος*» πάνω απ' όλους τους άλλους «*κυρίους*». Αποκλείει δε την ύπαρξη κάποιου δευτέρου, ο οποίος να μπορεί επίσης να κρατεί τη θέση αυτή, διότι δεν λέει «Οι Κύριοι ...» στον πληθυντικό αριθμό, αλλά «*ο Κύριος ...*» στον ενικό!

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, μόνο ο Θεός Γιαχβέ είναι ο «*Κύριος των Κυρίων*». Στο Δευτερονόμιο 10[ι']:17, διαβάζουμε: «*Διότι ΓΧΒΧ ο Θεός σας είναι ... Κύριος των κυρίων.*»

Στο βιβλίο των Ψαλμών, κεφάλαιο 136[ρλστ'] και χωρία 1-3, διαβάζουμε:

«Δοξολογείτε τον ΓΧΒΧ ... Δοξολογείτε τον Θεόν των θεών ... Δοξολογείτε τον Κύριον των κυρίων ...»

Η Καινή Διαθήκη όμως, στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, γράφει ότι ο Κύριος Ιησούς είναι Εκείνος που κρατάει αυτή τη θέση: «*... το Αρνίον (ο Κύριος Ιησούς) θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων ...*» (Κεφάλαιο 17[ιζ']:14).

Επίσης, στο κεφάλαιο 19[ιθ']:11-16, λέει για τον Κύριο Ιησού, ότι: «... *έχει γεγραμμένον το όνομα ... ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ*».

Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να κατέχει τους τίτλους και τις θέσεις που αποκλειστικά ανήκουν στον Ένα Θεό!_Ο Υιός όμως, ο οποίος δεν είναι κτίσμα αλλά από τη φύση Του Θεός, είναι ότι και ο Πατέρας! Εν τούτοις, δεν έχουμε δύο «Κυρίους των κυρίων», αλλά Έναν: Την αληθινή θεότητα ΓΧΒΧ!

Κεφάλαιο 14

Ο Ποιμένας

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός ΓΧΒΧ είναι «ο ποιμήν». Στον Ψαλμό 23[κγ']:1 διαβάζουμε:

«Ο ΚΥΡΙΟΣ (ΓΧΒΧ) είναι ο ποιμήν μου Δεν θέλω στερηθή ουδενός.»

Στο Ησαΐας 40[μ']:10,11 διαβάζουμε,

«Ιδού, ΓΧΒΧ ο Θεός θέλει έλθει μετά δυνάμεως ... ο μισθός αυτού είναι μετ' αυτού ... θέλει βοσκήσει το ποίμνιον αυτού ως ποιμήν θέλει συνάξει τα αρνία ... και βαστάσει εν τω κόλπω αυτού και θέλει οδηγή τα θηλάζοντα.»

Ο Ιησούς είπε:

«Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός.»

Επίσης είπε:

«και την ψυχήν μου βάλω υπέρ των προβάτων. Και άλλα πρόβατα έχω ... και εκείνα πρέπει να συνάξω ... και θέλει γείνει μία ποίμνη, είς ποιμήν» (Ιωάννης 10[ι']:7-16).

Στο Ιωάννης 16[ιστ']:13, διαβάζουμε για το Άγιο Πνεύμα:

*«... εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει
εις πάσαν την αλήθειαν.»*

Δεν έχουμε δύο ποιμένες αλλά **Έναν!** Δεν έχουμε τρεις ο-
δηγούς αλλά **Έναν!**

Ποιος μας οδηγεί ως Ποιμένας; Η αληθινή Θεότητα **ΓΧΒΧ!**

Κεφάλαιο 15

Ο Κριτής

Στο Γένεσις 18[ιη´]:25,26 διαβάζουμε:

«...ο κρίνων πάσαν την γην δεν θέλει κάμει κρίσιν; Είπε δε Κύριος (ΓΧΒΧ), Εάν εύρω εν Σοδόμοις πενήκοντα δικαίους εν τη πόλει, θέλω συγχωρήσει εις πάντα τον τόπον δι' αυτούς.»

Στο Πράξεις 10[ι´]:40-42 διαβάζουμε περί του Ιησού:

«Τούτον ο Θεός ανέστησε την τρίτην ημέραν ... αυτός είναι ο ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών.»

Έτσι, ακόμη μια φορά βλέπουμε πως ότι είναι ο Πατέρας είναι και ο Υιός!

Άλλα χωρία που μιλούν για τον «Κριτή», είναι: Ματθαίος 25[κε´]:31-46· Πράξεις 17[ιζ´]:31· Αποκάλυψις 20[κ´]:12, 13· Ρωμαίους 2[β´]:16· 3[γ´]:6· Εβραίους 13[ιγ´]:4· Αποκάλυψις 18[ιη´]:8,20· Ιωάννης 5[ε´]:19-27.

Δώσε προσοχή στο εδάφιο Εβραίους 4[δ´]:12,13, όπου λέει ότι όλοι θα δώσουν λόγο για τις πράξεις τους στον «Λόγο» και σύγκρινέ το με το εδάφιο Ρωμαίους 14[ιδ´]:12.

Κεφάλαιο 16

Ο Συγχωρών αμαρτίας

Ο Θεός ΓΧΒΧ λέει με έμφαση: *«Εγώ, εγώ είμαι όστις εξά-
λείφω τας παραβάσεις σου ...»* (Ησαΐας 43[μγ']:16-25).

Όμως, στο ευαγγέλιο του Μάρκου διαβάζουμε:

*«... ο Ιησούς, λέγει προς τον παραλυτικόν, Τέκνον, συ-
γκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. Ήσαν δε τινές
των γραμματέων ... διαλογιζόμενοι ... τις δύναται να συγ-
χωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός;»* (Κεφάλαιο 2[β']5-12).

**Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι ό,τι εξουσία έχει ο
Πατέρας, την αυτήν εξουσία έχει και ο Υιός --- σε
τίποτα λιγότερος από τον Πατέρα!**

Κεφάλαιο 17

Δέχεται προσευχές και απαντά σ' αυτές

Από αρχαιότατων χρόνων, οι πιστοί άνθρωποι του αληθινού Θεού προσευχόντουσαν σ' Αυτόν. Ακόμη και ο Ιησούς στη γη ως άνθρωπος, προσευχόταν στον ουράνιο Πατέρα Του.

Όμως, στις Πράξεις 7[ζ']:59, διαβάζουμε κάτι το νέο:

«Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον επικαλούμενον και λέγοντα, Κύριε Ιησού δέξαι το πνεύμα μου»!

«**Επικαλούμαι**» σημαίνει «**προσεύχομαι**». Έτσι, το παραπάνω εδάφιο δείχνει καθαρά ότι ο **Στέφανος προσευχήθηκε στον Ιησού** και του ζήτησε να δεχθεί το πνεύμα του! Εάν ο Στέφανος πίστευε ότι ο Ιησούς ήταν κάποιος κτιστός άγγελος (όπως προσπαθούν να αποδείξουν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά), **δεν θα προσευχόταν σ' Αυτόν**. Άρα, ο Στέφανος πίστευε ότι ο Ιησούς είναι Θεός.

Ο Στέφανος δεν εμπιστεύτηκε το πνεύμα του στα χέρια ενός εξυψωμένου αγγέλου, διότι ήξερε ότι στο θάνατο το πνεύμα του ανθρώπου επιστρέφει στον Θεό ο οποίος το έδωσε (Εκκλησιαστής 12[ιβ']:7).

Ο Στέφανος δεν ήταν ο μόνος πιστός που προσευχήθηκε στον Ιησού. **Όλοι οι πρώτοι Χριστιανοί προσευχόντουσαν σ' Αυτόν**. Ας διαβάσουμε το Α' Κορινθίους 1[α']:1,2:

«Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού δια θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών.»

Όλοι εκείνοι που στη σημερινή εποχή λέγονται «Χριστιανοί» αλλά οι οποίοι δεν μπορούν να προσευχηθούν στον Ιησού, πιστεύουν σε έναν «*άλλον Ιησού*» (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4) από Εκείνον που πίστευαν οι Χριστιανοί του πρώτου αιώνα: άρα, έχουν πλανηθεί! Δεν έχουν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς είναι 100% Θεός και 100% άνθρωπος.

Ο Ιησούς είπε:

«... ό,τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, δια να δοξασθή ο πατήρ εν τω Υιώ· Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό» (Ιωάννης 14 [ιδ΄]:13,14).

Από όλα τα παραπάνω βλέπουμε ότι αφού ο Κύριος Ιησούς δέχεται προσευχές και μάλιστα απαντά σ' αυτές, διότι λέει «*εγώ θέλω κάμει αυτό*», τότε είναι Θεός.

Κανένα κτίσμα δεν έχει την ικανότητα να ακούσει όλες τις προσευχές όλων των πιστών την ίδια στιγμή και να απαντήσει σε όλες. Ο Ιησούς όμως μπορεί, διότι είναι **από τη φύση Του Θεός!**

Κεφάλαιο 18

Ο Βασιλεύς των βασιλέων

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, ο ΓΧΒΧ είναι ο Βασιλεύς του Ισραήλ. Αυτός είναι ο «*αιώνιος βασιλεύς*», ο «*βασιλεύς τους δόξης*» και ο «*Βασιλεύς των βασιλέων*». Ας διαβάσουμε τα παρακάτω εδάφια:

«Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς ημών Και ο Άγιος του Ισραήλ, ο Βασιλεύς ημών» (Ψαλμός 89[πθ']:18).

«Ο Κύριος είναι Βασιλεύς εις τον αιώνα του αιώνος ...» (Ψαλμός 10[ι']:16).

«... Τις είναι ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; Ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης.» (Ψαλμός 24[κδ']:7-10).

Επίσης, από το Α΄ Τιμόθεον 6[στ']:15,16, βλέπουμε ότι ο «*Βασιλεύς των βασιλέων*» είναι ο Θεός. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«την οποίαν θα δείξω κατά τους ωρισμένους χρόνους, ο μακάριος και μόνος Δυνάστης, ο Βασιλεύς των βασιλέων και ο Κύριος των κυριούντων, ο μόνος που έχει αθανασία, που κατοικεί φως απρόσιτον, τον οποίον κανείς από τους ανθρώπους δεν είδε, ούτε μπορεί να τον ιδή, εις τον οποίον ανήκει η τιμή και η αιωνία δύναμις. Αμήν.»

Εν τούτοις, στην Καινή Διαθήκη διαβάζουμε ότι ο «**Βασιλεύς του Ισραήλ**», ο «**Κύριος της δόξης**» και ο «**Βασιλεύς των βασιλέων**» είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός:

«... *όγλος πολός ... έκραζον, Ωσαννά, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο Βασιλεύς του Ισραήλ*» (Ιωάννης 12[ιβ']:12,13).

«... *διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελαν σταυρώσει τον Κύριον της δόξης*» (Α΄ Κορινθίους 2[β']:8).

«*Και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ*» (Αποκάλυψις 19[ιθ']:6).

Επίσης, διάβασε: Ψαλμοί 95:3· Ματθαίος 25[κε']:34· 27 [κζ']:1,29,37· 2[β']:2· Λουκάς 19[ιθ']:38· Ιωάννης ι[α']:50· 12[ιβ']:15· Πράξεις 17[ιζ']:7· Α΄ Τιμόθεον 1[α']:17.

Από την παραπάνω μελέτη βλέπουμε για μια ακόμη φορά ότι ο Υιός κατέχει όλους τους τίτλους και τις θέσεις που ανήκουν στο Θεό· άρα, ο Κύριος Ιησούς είναι Θεός!

Κεφάλαιο 19

Πέτρα προσκόμματος

«Τον ΓΧΒΧ (Κύριον) των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε· και αυτός ας είναι ο φόβος σας και αυτός ας είναι ο τρόμος σας. Και θέλει είσθαι, δια αγιαστήριον θέλει είσθαι, όμως δια πέτραν προσκόμματος Και δια βράχον πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ισραήλ ...» (Ησαΐας 8[η΄]:13,14).

Σκέψου: Πώς θα ήταν δυνατόν για τον ίδιο τον ΓΧΒΧ να γίνει πέτρα προσκόμματος στο Ισραήλ; Δεν ήταν Αυτός ο Θεός Τους;

Τώρα ας διαβάσουμε το Ρωμαίους 9[θ΄]:31-33:

«... Διότι προσέκοψαν εις τον λίθον προσκόμματος καθώς είναι γεγραμμένον Ιδοῦ, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος, και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεῶν επ'αυτόν δεν θέλει καταισχνυθή!» (Επίσης διάβασε το κεφάλαιο 10[ι΄]:9-11).

Άρα, πέτρα προσκόμματος ο Γιαχβέ των δυνάμεων και πέτρα προσκόμματος ο Υιός! Ότι είναι ο Πατέρας, το αυτό είναι και ο Υιός, διότι ο Πατέρας είναι εν τω Υιώ, και ο Υιός είναι εν τω Πατρί (Ιωάννης 14[ιδ΄]:7-10).

Κεφάλαιο 20

Ο Ιατρούων

Στο βιβλίο των Ψαλμών, 103[ργ']:2,3, βλέπουμε ότι Εκείνος ο οποίος έχει τη δύναμη να γιατρεύει κάθε αρρώστια είναι ο Θεός ΓΧΒΧ! Ας διαβάσουμε:

«Ευλόγει, η ψυχή μου, τον ΓΧΒΧ (Κύριον) και μη λησμονείς πάσας τας ενεργεσίας αυτού τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου τον ιατρούοντα πάσας τας αρρώστίας σου»!

Όταν όμως ο απόστολος Πέτρος μίλησε στον Αινέα, του είπε: «... Αινέα, σε ιατρούει Ιησούς ο Χριστός σηκώθητι και στρώσον την κλίνην σου» (Πράξεις 9[θ']:34).

Στο βιβλίο του προφήτου Ησαΐα, κεφάλαιο 6[στ'] και εδάφια 8-10, ακούμε το Θεό ΓΧΒΧ να λέει:

«... Ύπαγε, και ειπέ προς τούτον τον λαόν. Με την ακοήν θέλετε ακούσει, και δεν θέλετε εννοήσει! Και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει. Επαχύνθη η καρδία του λαού τούτου, και έγιναν βαρέα τα ότα αυτών, Και έκλεισαν τους οφθαλμούς αυτών, Δια να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών, Και νοήσωσι με την καρδίαν αυτών, Και επισρέψουσι και θεραπευθώσι.»

Την ανωτέρω προφητεία την εκπλήρωσε ο Κύριος Ιησούς και καταγράφεται στο Ματθαίος 13[ιγ']:13-15. Εκεί, τα λό-

για της παραπάνω προφητείας επαναλαμβάνονται ακριβώς εκτός από την τελευταία πρόταση που τώρα λέει: «**Και ιατρεύσω αυτούς**»!

Τώρα, αν διαβάσουμε το βιβλίο των Πράξεων, στο 28[κη']: 25-27, θα δούμε ότι η ίδια προφητεία επαναλαμβάνεται με ακριβώς τα ίδια λόγια. Η τελευταία πρόταση λέει: «**Και ιατρεύσω αυτούς**», με τη διαφορά ότι τα λόγια αυτά τα είπε το Άγιον Πνεύμα!! (εδάφιο 25).

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι τα Τρία Πρόσωπα ενεργούν από κοινού ως ο ιατρεύων Γιαχβέ!

Κεφάλαιο 21

Σε Ποιον Ανήκει η Δόξα;

«Δόξα», σημαίνει: Τιμή, αγαθή φήμη, έπαινος, αίγλη. Ο βαθμός της δόξας διαφέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο ή από άγγελο σε άγγελο και εξαρτάται από την κοινωνική θέση που ένας κρατά.

Η δόξα του Θεού είναι μοναδική. Κανένα κτίσμα δεν μπορεί να καυχηθεί ότι έχει ή ότι μπορεί καν να μοιρασθεί τη δόξα του Θεού!

Ο Θεός ΓΧΒΧ είναι Θεός ζηλότυπος (Εξοδος 34[λδ']:14). Κάτι που ανήκει αποκλειστικά σ' Αυτόν, δεν το μοιράζεται με κανέναν άλλον. Η «δόξα» είναι ένα απ' αυτά. Ας δούμε τι λέει ο Ίδιος πάνω σ' αυτό, στο Ησαΐας 42[μβ']:8:

«Εγώ είμαι ο ΓΧΒΧ (Κύριος), Τούτο είναι το όνομά μου και δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον ...»!

Και στο Ησαΐας 48[μη']:11, επαναλαμβάνει:

«... ναι, δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον»!

Όταν διαβάζουμε την Παλαιά Διαθήκη, βλέπουμε ότι ο Θεός Γιαχβέ αποκαλείται «**ο βασιλεύς της δόξης**»!

«*Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώσατε θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο βασιλεύς της δόξης. Τις ούτος ο βασιλεύς της δόξης; Ο ΓΧΒΧ (Κύριος) ο κραταιός και δυνατός ... Ο ΓΧΒΧ (Κύριος) των δυνάμεων αυτός είναι ο βασιλεύς της δόξης*» (Ψαλμός 24[κδ']:7-10).

Στον Ψαλμό 29[κθ']:3, διαβάζουμε: «*Η φωνή του ΓΧΒΧ (Κυρίου) είναι επί των υδάτων. Ο Θεός της δόξης βροντά ...*»!

Διαβάζοντας όμως από την Καινή Διαθήκη, βλέπουμε ότι ο Ιησούς αποκαλείται «*ο Κύριος της δόξης*» και το Άγιο Πνεύμα, «*Το Πνεύμα της δόξης*»!

Ο απόστολος Παύλος έγραψε στους Κορινθίους Χριστιανούς τα εξής:

«*... λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη ... την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει. δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης* (Α΄ Κορινθίους 2[β']:7, 8)!

Ο απόστολος Πέτρος είπε ότι: «*... το Πνεύμα της δόξης και το του Θεού αναπαύεται εφ' υμάς ...*» (Α΄ Πέτρου 4[δ']:14).

Ο ίδιος απόστολος, ο οποίος ήξερε πόσο ζηλότυπος είναι ο Θεός ΓΧΒΧ όσον αφορά το ζήτημα της «*δόξης*», έγραψε τα εξής: «*Αυξάνεσθε δε εις την ... γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. Εις αυτόν έστω η δόξα και νων και εις ημέραν αιώνος*» (Β΄ Πέτρου 3[γ']:18).

Σε ποιον λοιπόν ανήκει η δόξα; Στον Πατέρα ή στον Υιό; Στην Αποκάλυψη 5[ε']:13, διαβάζουμε:

«... παν κτίσμα το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης, και υποκάτω της γης, και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον, Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων»!

Σκέψου: Εάν ο Ιησούς ήταν ένα «κτίσμα» του Θεού (όπως λένε οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά), τότε θα έπρεπε να έλεγε κι αυτός τα ανωτέρω λόγια στον εαυτόν του, διότι λέει ότι *«παν κτίσμα το οποίον είναι εν τω ουρανώ, ... έλεγον ... εις το Αρνίον έστω ... η δόξα ... εις τους αιώνας των αιώνων»!*

Εάν ο Ιησούς ήταν ένα «κτίσμα» του Θεού, έξω από την αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, τότε ο Θεός ΓΧΒΧ δεν θα μοιραζότανε τη δόξα Του μ' αυτόν (Ησαΐας 42[μβ']:8· 48[μη']:11)!

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι η δόξα ανήκει σε όλο το πλήρωμα της θεότητας:

Στον Πατέρα, τον «**Βασιλέα της δόξης**»,
στον Υιό, τον «**Κύριον της δόξης**», και
στο Άγιο Πνεύμα, το «**Πνεύμα της δόξης**»!

Έτσι, για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ίσος με τον Πατέρα, μοιραζόμενος μ' Αυτόν τα πάντα, διότι είναι ΓΧΒΧ, πλήρης και από τη φύση Του Θεός.

Κεφάλαιο 22

Αποδέχεται Λατρεία

Εδώ φθάσαμε στο πλέον σοβαρό σημείο της μελέτης μας για το Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού:

Ανήκει στον Ιησού η προσκύνηση και η λατρεία;

Εάν ο Ιησούς ήταν δημιουργημα του Πατέρα και συνεπώς μέρος της κτίσεως, η απάντηση είναι: «ΟΧΙ!» Εάν ο Ιησούς ήταν κάποιος «άλλος θεός», μικρότερος από τον Πατέρα, και έξω από την άκτιστη θεότητα ΓΧΒΧ, η απάντηση είναι: «ΟΧΙ!» Ο Θεός είναι εναντίον εκείνων οι οποίοι «... *εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας*» (Ρωμαίους 1[α']:25).

Εάν ο Ιησούς ήταν δημιουργημα του Θεού ο οποίος απλούστατα **αντιπροσώπευσε** τον Θεό στη γη, τότε, η προσκύνηση και η λατρεία του Προσώπου Του θα αποτελούσε ειδωλολατρία! Η προσκύνηση και η λατρεία του Προσώπου Του, ως κάποιου «άλλου θεού» θα ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με τις δύο πρώτες εντολές που έδωσε ο Θεός ΓΧΒΧ στον Μωυσή: *«Μη έχης άλλους Θεούς πλην εμού. Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα εν τη γη κάτω ή όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης μη προσκυνήσης αυτά μηδέ*

λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος» (Εξοδος 20[κ']:3-5).

«**Προσκυνώ**» σημαίνει: Προσπίπτω ενώπιον των θεών, λατρεύω, σέβω, τιμώ.

«**Λατρεύω**» σημαίνει: Υπηρετώ, είμαι υπόδουλος, εργάζομαι επί μισθώ, (εκ του ουσιαστικού **λάτρης-ιος** = εργάτης, υπηρέτης).

Όταν ένας προσκυνεί κάποιον ή κάτι λατρευτικά, εκδηλώνει θρησκευτική λατρεία και σεβασμό προς αυτό το άτομο ή πράγμα. Το ότι δε «**λατρεύει**» κάποιον, εννοεί ότι τον «**υπηρετεί**», ότι είναι δούλος του.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο Θεός ΓΧΒΧ δεν επιτρέπει στο λαό Του να προσκυνήσει λατρευτικά ούτε και να «**λατρεύσει**», δηλαδή να «**δουλεύσει**» ή να «**υπηρετήσει**» κάποιον άλλον θεό, εκτός απ' Αυτόν, διότι είναι Θεός που απαιτεί αποκλειστική αφοσίωση!

Όταν ο Δανιήλ, ο προφήτης του Θεού, είχε ένα όραμα περί του «**Υιού του ανθρώπου**», για τον Ιησού εν σαρκί, έγραψε:

«και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού, και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών, και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία, και η δόξα και η βασιλεία, δια να λατρεύσωσιν αυτόν πάντες οι λαοί τα έθνη και αι γλώσσαι.» (Δανιήλ 7[ζ']:13,14).

Από τα ανωτέρω βλέπουμε ότι ενώ ο Θεός είχε απαγορεύσει τη λατρεία και την προσκύνηση άλλων, εδώ λέει

ότι όλα τα έθνη, οι λαοί και οι γλώσσες θα λατρεύσουν (δουλεύσουν) τον Ιησού!

Και ενώ στο Ησαΐας 45[με΄]:22,23 ο Θεός λέει:

«Εις εμέ βλέψατε και σώθητε πάντα τα πέρατα της γης· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος ... Ωμοσα κατ' εμαντού ότι παν γόνυ θέλει κάμψει εις εμέ, πάσα γλώσσα θέλει ομνύει εις εμέ»,

στην προς Φιλιππησίους επιστολή 2[β΄]:10,11, διαβάζουμε τα εξής:

«δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός»!

Με άλλα λόγια, ενώ ο Θεός λέει ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός, και ορκίζεται στον εαυτόν Του ότι κάθε γόνυ θα προσκυνήσει Αυτόν, στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε ότι κάθε γόνυ θα προσκυνήσει τον Ιησού!

Στην προς Εβραίους επιστολή, κεφάλαιο 1[α΄] και χωρίο 6, λέει περί του Ιησού: *«Και ας προσκυνήσωσιν εις αυτόν πάντες οι άγγελοι του Θεού»* (Συμπαράβαλλε με Αποκάλυψη 22[κβ΄]:9).

Στο Ματθαίος 14[ιδ΄]:33 διαβάζουμε ότι οι μαθητές του Ιησού που ήσαν *«εν τω πλοίω, ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν»!*

Αν ο Ιησούς δεν ήταν τέλειος και από τη φύση Του Θεός, ίσος με τον Πατέρα, αν δεν είναι ΓΧΒΧ, τότε ο ΓΧΒΧ δεν θα επέτρεπε την προσκύνησή Του και τη λατρεία Του.

Οι ιερείς του αληθινού Θεού ΓΧΒΧ λατρεύουν, δηλαδή δουλεύουν, **μόνον Αυτόν**. Δεν επιτρέπεται σ' αυτούς να είναι ιερείς «αγγέλων» ή «άλλων Θεών». Διαβάζοντας όμως από την Αποκάλυψη 20[κ']:6, βλέπουμε ότι εκείνοι που έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση είναι **ιερείς του Θεού και του Χριστού**.

Επομένως, αφού ο Θεός ΓΧΒΧ επιτρέπει τους ιερείς Του να είναι ιερείς **και του Χριστού**, αφού τους επιτρέπει να λατρεύουν τον Ιησού, τότε, χωρίς καμιά αμφιβολία, ο Ιησούς είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός και γι' αυτό το λόγο, η λατρεία του ανήκει!

Οι πρώτοι Χριστιανοί, οι οποίοι είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και Υιός του Θεού, χαίρονταν να Τον λατρεύουν. Ας εξετάσουμε τα γραφόμενα του Πολύκαρπου και του Ιουστίνου:

Ο Πολύκαρπος, ο οποίος έζησε το 65-155/6 μ.Χ., ήταν Χριστιανός από τη νεότητά του και ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη. Ο Ιωάννης τον διόρισε επίσκοπο της εκκλησίας της Ασίας. Τα κάτωθι λόγια είναι μέρος της επιστολής που γράφηκε προς τις εκκλησίες για το θάνατό του:

«Και ο Πολύκαρπος απάντησε: Ογδόντα εξ χρόνια Τον υπηρετώ και σε τίποτε δεν μ' έβλαψε. Πώς μπορώ, λοιπόν, να υβρίσω τον βασιλέα και σωτήρα μου;» (Κεφάλαιο 9).

Επίσης είπε, «... *τούτον μεν γαρ υιόν όντα του Θεού προσκυνούμεν ...*» (ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ, Κεφάλαιο 17, εδάφιο 12).

Ο Ιουστίνος έζησε το 95-165 μ.Χ. Ήταν γεννημένος εθνικός και έγινε Χριστιανός στην ώριμη ζωή του. Έγινε ένας από τους μεγαλύτερους υπερασπιστές της Χριστιανικής πίστεως και πέθανε μαρτυρικό θάνατο.

Στα γραφόμενά του, ο Ιουστίνος επανειλημμένα αποκαλεί τον Ιησού «Θεό» και λέει ότι του αξίζει να λατρεύεται. Ομιλώντας για εκείνους οι οποίοι είναι Χριστιανοί μόνο κατ' όνομα, στο βιβλίο του «Διάλογος με τον Τρύφωνα», ο Ιουστίνος είπε ότι αυτοί είναι αθεϊστές, άδικοι, αμαρτωλοί, οι οποίοι ομολογούν τον Ιησού μόνο κατ' όνομα, **αντί να Τον λατρεύουν**. (Κεφάλαιο 35)

Στην «**Β' Απολογία**» του, ο Ιουστίνος έγραψε:

«τον γαρ από αγεννήτου και αρρήτου Θεού λόγον μετά τον Θεόν προσκυνούμεν και αγαπώμεν».

Έτσι λοιπόν, βλέπουμε ότι οι πρώτοι Χριστιανοί είχαν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς ήταν ΓΧΒΧ και τον προσκυνούσαν μαζί με τον Πατέρα, έστω και αν τους οδηγούσε σε θανατική καταδίκη.

Η προφητεία που αναγράφεται στο Ησαΐας 40[μ']:3, λέει:

«Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του ΓΧΒΧ (κείμενο)· Ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού ημών»!

Τίνος «*τας τρίβους*» προετοίμασε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος;

Σύμφωνα με την παραπάνω προφητεία, αυτός προετοίμασε **«τας τρίβους του Θεού ημών»!**

Στην προφητεία που αναγράφεται στο Μαλαχίας 3[γ']:1, ακούμε τον ΓΧΒΧ των δυνάμεων να λέει:

«Ιδού εγώ αποστέλω τον άγγελόν μου, καί θέλει κατασκευάσει την οδόν έμπροσθέν μου»

Ποιός ήλθε στη γη; Ποιανού την οδό κατασκεύασε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος; Σύμφωνα με τα ανωτέρω, **ο Ιωάννης κατασκεύασε την οδό του ΓΧΒΧ των δυνάμεων!** (Επίσης διάβασε το Ζαχαρίας 14[ιδ']:4).

Έτσι, βλέπουμε για μια ακόμη φορά την πλήρη ενότητα του Πατρός ΓΧΒΧ με τον Υιό ΓΧΒΧ, την ενότητα του Ενός Αληθινού Θεού! Χωρίς καμία αμφιβολία λοιπόν, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός. **Επομένως, η προσκύνηση και η λατρεία Του ανήκει!**

Επίλογος

Εκείνο που με κίνησε να γράψω το παρών βιβλίο ήταν η ευθύνη που ένιωσα ενώπιον του Θεού και των συνανθρώπων μου.

Στο 25[κε'] κεφάλαιο του κατά Ματθαίον ευαγγελίου, ο Κύριος Ιησούς μας έδωσε την παραβολή των «**ταλάντων**». Από αυτή την παραβολή βλέπουμε ότι ο Κύριός μας χαίρεται όταν εμείς χρησιμοποιούμε τα «**τάλαντα**» που μας έδωσε για τη δόξα Του.

Στο εδάφιο 15 λέει ότι «... *εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις άλλον δε δύο, εις άλλον δε εν εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα.*»

Στη συνέχεια της ιστορίας βλέπουμε ότι ο δούλος που έλαβε από τον κύριό του πέντε τάλαντα, τα χρησιμοποίησε και κέρδισε για τον κύριό του άλλα πέντε. Ο δεύτερος δούλος, που έλαβε τα δύο τάλαντα, τα χρησιμοποίησε και κέρδισε για τον κύριό του άλλα δύο. Και οι δύο τους έκαναν τον κύριό τους να χαρεί.

Ο τρίτος δούλος, που έλαβε το ένα τάλαντο, αντί να το χρησιμοποιήσει ώστε να κερδίσει κι αυτός κάτι για τον κύριό του, το έκρυψε στη γη. Όταν ο κύριός του επέστρεψε, ο δούλος αυτός έδωσε πίσω στον κύριό του το ένα τάλαντο που είχε λάβει.

Στα χωρία 26 και 27 βλέπουμε τον κύριο να λέει στον τρίτο δούλο:

«... Πονηρέ δούλε και οκνηρέ ... έπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας και ελθών εγώ, ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου»!

Όταν είδα το μεγαλείο της δόξης του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου, το θεώρησα σαν ένα «τάλαντο» που μου έδωσε Αυτός. Μη θέλοντας να μοιάσω με τον τρίτο δούλο και να το κρύψω, μέσα μου, σ' αυτό το γήινο σκεύος που κατοικώ, το θεώρησα ευθύνη μου να παρουσιάσω το θέμα αυτό με τον καλύτερο τρόπο που μπορούσα. Αυτό ακριβώς έκανα, ελπίζοντας ότι κάποια ημέρα κάποιος συνάνθρωπός μου θα ωφεληθεί και ότι μέσω της χαράς της κατανοήσεως του Κυρίου, θα δώσει δόξα σ' Εκείνον που δίνει τα «τάλαντα»! Αναφέρομαι στη χαρά που γεννιέται μέσα στον άνθρωπο, όταν αυτός εννοήσει τη δόξα του Σωτήρα Θεού του.

Εγώ δεν είχα αυτή τη χαρά από την αρχή της ζωής μου. Είχα γεννηθεί Μάρτυρας του Ιεχωβά, και η Οργάνωση στην οποία ανήκα μου είχε στερήσει αυτή τη χαρά. Είχα διδαχθεί ότι ο Ιησούς είναι κάποιος «άλλος Θεός» (με μικρό «θ»), ο οποίος είναι μικρότερος από τον Πατέρα. Χωρίς να το καταλάβω, με έκαναν να γίνω πολυθεϊστής, πιστεύοντας σε δύο Θεούς:

α) Στον **Παντοδύναμο** Πατέρα, και

β) στον «**ισχυρόν**» μεν, αλλά **όχι Παντοδύναμο** Υιό --- λες και υπάρχει κάτι που ο Κύριος Ιησούς είναι αδύνατον να κάμει! Τι ντροπή και ύβρις!

Δεν με βοήθησαν να καταλάβω ότι όταν ο Ιησούς έλεγε ορισμένα λόγια που δείχνανε κάποια κατωτερότητα από τον Πατέρα, ήταν κατά τη διάρκεια της μικρής χρονικής

περιόδου οπότε είχε ελαττωθεί και είχε λάβει το σχήμα του ανθρώπου. Κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου είχε λάβει μια μορφή η οποία Τον έκανε να είναι κατώτερος ακόμη και από τους αγγέλους (Εβραίους 2[β']:7)!

Όταν είπε: «Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανῶ και επί γης» (Ματθαίος 28[κη']:18), δεν εννοούσε ότι ποτέ δεν την είχε πριν γίνει άνθρωπος. Εννοούσε ότι ο Πατέρας έδωσε «πάσα εξουσία» στον «άνθρωπο Ιησού Χριστό», που τώρα έχει τη θέση του ενός μεσίτου μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεον 2[β']:5)!

Ο «άνθρωπος Ιησούς Χριστός» εζήτησε από τον ουράνιο Πατέρα Του να Του δώσει ξανά τη δόξα την οποία είχε όταν ήταν στον ουρανό πριν γίνει ο κόσμος (Ιωάννης 17[ιζ']:5).

Χωρίς να στηρίζουν τη διδασκαλία τους στη Βίβλο, οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά με έφεραν στο σημείο να πιστεύω ότι ο «Λόγος», ο Δημιουργός Θεός που τίποτα δεν κτίστηκε χωρίς Αυτόν, είναι ο ίδιος ένα κτίσμα!! Τι σκότος!

Χρησιμοποιούσαν τα λόγια που αναγράφονται στο Κολοσσαείς 1[α']:16, όπου σύμφωνα με τη δική τους μετάφραση της βίβλου (ΜΝΚ — Μετάφραση Νέου Κόσμου), λέει για τον Ιησού ότι: «μέσω αυτού δημιουργήθηκαν όλα τα [άλλα] πράγματα στους ουρανούς και πάνω στη γη», και έλεγαν:

«Είδες; Εδώ λέει ότι όλα τα «άλλα» πράγματα δημιουργήθηκαν μέσω αυτού. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός έκτισε τα πάντα «μέσω» του Ιησού. **Άρα, ο Ιησούς δεν είναι ο Θεός!**»

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΣΗΜΕΙΩΣΤΕ: Η λέξη [άλλα] δεν υπάρχει στο Ελληνικό κείμενο της Καινής Διαθήκης. Οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά έχουν προσθέσει αυτή τη λέξη στη δική τους Μετάφραση της Βίβλου για να τους βοηθήσει να στηρίζουν τη θεωρία τους ότι ο Θεός δημιούργησε πρώτα τον Ιησού και κατόπιν, «μέσω αυτού», κτίστηκαν όλα τα [άλλα] πράγματα! Ο Θεός είναι εναντίον εκείνων που προσθέτουν στο λόγο Του (Αποκάλυψις 22[κβ’]:18).

Χρησιμοποιώντας τη λογική αυτή παρουσιάζουν τον Ιησού σαν ένα «κτίσμα» και σαν τον «διάμεσο», «μέσω» του οποίου ο Θεός δημιούργησε. Είναι δυνατόν να είναι σωστοί; Μπορεί η Γραμματική της Ελληνικής μας γλώσσας να μας βοηθήσει να φθάσουμε στο ορθό συμπέρασμα για το αν το Κολοσσαείς 1[α’]:16 λέει ότι ο Ιησούς είναι μόνο ο «διάμεσος», «μέσω» του οποίου κάποιος άλλος δημιούργησε ή αν Αυτός είναι η «Αιτία» της δημιουργίας, ο Δημιουργός που έκτισε τα πάντα; Ας μελετήσουμε το Κείμενο:

«... ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ... τὰ πάντα δι’ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται»

Η λέξη «διά» είναι πρόθεση. Η σημασία της εξαρτάται από τη χρησιμοποίησή της. (Αν χρησιμοποιείται στα Μαθηματικά, για το χρόνο, για την κατεύθυνση, για τον τρόπο κλπ.).

Επί ενεργείας προσώπου, συντασσόμενη μετά Γενικής πτώσεως, τόσο στην Αρχαία Ελληνική όσο και στη Νέα, κάνει το πρόσωπο της προτάσεως να είναι **Η ΑΙΤΙΑ** της ενεργείας --- όχι απλώς ο μεσίτης ή ο διάμεσος! (Εξέτασε

το Εκσυγχρονισμένον «1970» Νέον Λεξικόν Δημητράκου, σελίδα 397, κάτω από τη λέξη «διά», αριθμός 7).

Όταν η λέξη «διά» ακολουθείται από τη λέξη «μέσω», τότε υποδηλώνει ότι το πρόσωπο είναι ο «μεσίτης» ή το «μέσο» της ενέργειας. Τότε το πρόσωπο γίνεται ο «διάμεσος»! (Εξέτασε τη λέξη «διάμεσος» από το παραπάνω Λεξικό, στη σελίδα 409).

Στο Κολοσσαείς 1[α']:16, δεν βλέπουμε τη λέξη «διά» να ακολουθείται από τη λέξη «μέσω». Δεν λέει «... τα πάντα δια μέσω αυτού ... έκτισται»! Αντιθέτως, βλέπουμε ότι η λέξη «διά» ακολουθείται από τη λέξη «αυτού», η οποία **βρίσκεται στη Γενική πτώση!!** Το γεγονός αυτό κάνει το «αυτού», το πρόσωπο της προτάσεως, να είναι η αιτία της ενέργειας --- της δημιουργίας!!

«Εν αυτώ εκτίσθη τα πάντα ... τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν έκτισται», τονίζει το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι Εκείνος ο οποίος συνέλαβε **μέσα στη σοφία Του** (Εν αυτώ) **το σχήμα** όλων των πραγμάτων τα οποία κτισθήκανε από Αυτόν (δι' αυτού) και γι' Αυτόν (εις αυτόν)!

Τα λόγια του ανωτέρω χωρίου δείχνουν ότι ο Κύριος Ιησούς είναι ο **ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ** και ο **ΚΤΙΣΤΗΣ** ο οποίος έκτισε τα πάντα, δηλαδή, ότι **Αυτός είναι ο Δημιουργός Θεός!** Επίσης εξέτασε το Ρωμαίους 11[ια']:33-36, όπου οι ανωτέρω λέξεις «δι' αυτού», χρησιμοποιούνται για το Θεό. Εκεί λέει:

«Ω βάθος πλούτου και σοφίας ... Θεού ... εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα»!

Τα ανωτέρω εδάφια, Κολοσσαείς 1[α']:16 και Ρωμαίους 11[ια']:36, έχουν τον ίδιο στόχο. Μιλάνε για Εκείνον ο οποίος δημιούργησε τα πάντα για τον Εαυτό Του!

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ένα άλλο λάθος που κάνουν οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά είναι το γεγονός ότι χωρίς να βασίζονται σε κάποιο Γραφικό εδάφιο, λένε ότι ο Ιησούς, στην προ-ανθρώπινη φύση Του, ήταν κάποιος **κτιστός «άγγελος»**. Διδάσκουν ότι ο Ιησούς ήταν ο αρχάγγελος Μιχαήλ!

Ποιός είναι ο Μιχαήλ; Ποια είναι η φύση του; Αναφέρει πουθενά η Αγία Γραφή ότι ο Μιχαήλ είναι Θεός;

Όχι! Πουθενά δεν αναφέρεται ότι ο Μιχαήλ είναι Θεός! Δεν υπάρχει ούτε ένα εδάφιο που να λέει ότι το «**σχήμα**», η «**μορφή**» ή η «**φύση**» του Μιχαήλ ήταν ή ότι είναι θεϊκή, όπως λέει για τον Ιησού!!

Η εξουσία του Μιχαήλ δεν είναι η εξουσία του Ιησού! Η εξουσία του Μιχαήλ ήταν μικρότερη από την εξουσία του Διαβόλου. Αυτό επιβεβαιώνεται από τα λόγια του Ιούδα:

«Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον επιλονίκει περί του σώματος του Μωυσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρη εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, ο Κύριος να σε επιτιμήση» (Ιούδας 9).

Ο Ιησούς όμως, ο «**Λόγος**» δια του οποίου κτισθήκανε τα πάντα (ακόμη και ο Διάβολος), όταν ήταν στη γη απέδειξε ότι είχε μεγαλύτερη εξουσία από το Σατανά: και μάλιστα έδωσε και στους μαθητές Του να έχουν εξουσία πάνω σε

όλη τη δύναμη του εχθρού (Λουκάς 9[θ']:1· 4[δ']:36· 10[ι']:17-20).

Από τα παραπάνω χωρία βλέπουμε ότι ενώ ο Μιχαήλ **δεν τόλμησε** να επιτιμήσει το Σατανά, **ο Ιησούς, ακόμη και όταν ήταν εν σαρκί, απέδειξε ότι είχε εξουσία πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού** (Λουκάς 10[ι']:17-20).

Ο Ιησούς δικαιοματικά έχει μεγαλύτερη εξουσία από το Διάβολο, διότι Αυτός, ο «*Λόγος*», είναι ο **Κτίστης**, ενώ ο **Διάβολος είναι ένα κτίσμα** (Ιωάννης 1[α']:1-3· Ιεζεκιήλ 28[κη']:11-19).

Επιπλέον, ο Ιησούς είναι ο «*μονογενής*» Υιός του Θεού, δηλαδή, ο **μόνος γεννημένος από τον Πατέρα**. Άρα, ο Ιησούς είναι μοναδικός σε όλο το Σύμπαν. Δεν υπάρχει άλλος όμοιός Του. Αντιθέτως, ο Μιχαήλ δεν είναι μοναδικός. Είναι ένας από τους πολλούς ομοίους του. Αυτό καταγράφεται στο Δανιήλ 10[ι']:13, όπου λέει:

«... ιδού, ο Μιχαήλ, είς των πρώτων αρχόντων, ήλθε δια να μοι βοηθήση»!

Η έκφραση «**είς των πρώτων αρχόντων ...**», δηλώνει ότι ο Μιχαήλ δεν είναι μοναδικός, και ότι υπάρχουν και άλλοι σαν κι' αυτόν!!

Ο Μιχαήλ είναι τεταγμένος υπέρ των αγαθών ανθρώπων του Θεού, ίσταται υπέρ των υιών του Ισραήλ, είναι ένας αρχηγός αγγέλων (γι' αυτό καλείται αρχάγγελος) και είναι αυτός που χρησιμοποίησε ο Θεός για να πολεμήσει το Σατανά και τους αγγέλους του και να τους ρίξει στη γη (Δανιήλ 12[ιβ']:1 Αποκάλυψις 12[ιβ']:7-9).

ΑΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

1. Πουθενά δεν βλέπουμε τον Μιχαήλ να κρατεί κάποια «θέση», «τίτλο» ή «αξίωμα» που ανήκουν στον Θεό και στον Ιησού (Ιωάννης 16[ιστ']:15· 17[ιζ']:10). Δεν χωρεί αμφιβολία ότι ο Ιησούς δεν είναι και δεν ήταν ποτέ ο Μιχαήλ.

2. «Παν γόνυ» δεν θα κλίνει στο όνομα του Μιχαήλ, αλλά στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, διότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και όχι κτιστός άγγελος (Φιλιππισίους 2[β']:6,10).

3. Ο Θεός δεν υπέταξε την οικουμένη σε αγγέλους (Εβραίους 2[β']:5), αλλά έθεσε τα πάντα κάτω από τα πόδια του Ιησού, ο οποίος έκτισε τα πάντα για τον Εαυτό Του (Κολοσσαείς 1[α']:16· Ρωμαίους 11[ια']:33-36· Εβραίους 2[β']:10· Α' Κορινθίους 15[ιε']:25,27).

Τώρα, πώς ήταν δυνατόν να μην μπορέσω να δω όλα αυτά τα σημεία και τη δόξα του Κυρίου Ιησού, τα χρόνια που ήμουν «Μάρτυρας του Ιεχωβά»; Η απάντηση είναι απλή. Ο Ιησούς είπε, «*Αιτείτε και θέλει σας δοθή*» (Ματθαίος 7[ζ']:7).

Κι' εγώ δεν είχα ζητήσει από τον Θεό να μου αποκαλύψει τον Υιό Του, διότι νόμιζα (όπως και οι περισσότεροι από τους λεγόμενους Μάρτυρες του Ιεχωβά) ότι η Οργάνωση εκείνη είχε την πλήρη αλήθεια για το Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού!

Ο απόστολος Παύλος είπε ότι ο Θεός «*απεκάλυψε*» σ' αυτόν τον Υιόν Του. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Ότε δε ηυδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου ... να αποκαλύψη τον Υιόν αυτού εν εμοί δια να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών ...» (Γαλάτας 1[α']:15,16)!

Γιατί είναι αναγκαίο να αποκαλύψει ο Θεός τον Ιησού σε μας τους ανθρώπους;

Πρώτον, διότι *«ουδείς γινώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ»* (Ματθαίος 11[ια']:27), και ο Ιησούς είπε ότι *«Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ...»* (Ιωάννης 6[στ']:44).

Δεύτερον, διότι, στο εδάφιο Β' Κορινθίους 4[δ']:4, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ποιος είναι ο σκοπός του Σατανά: είπε, *«... ο θεός του κόσμου τούτου (ο Σατανάς) ετύφλωσε τον νουν (των απίστων), δια να μη επιλάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού* όστις είναι εικών του Θεού.»*

* **Παρακαλώ σημειώστε:** Αφού ο απόστολος Παύλος κήρυξε **μόνο ένα ευαγγέλιο**, όχι δύο, είναι άξιο προσοχής το γεγονός ότι στην Β' Κορινθίους 4[δ']:4 το αποκαλεί **‘το ευαγγέλιο της δόξας του Χριστού’**, ενώ στο εδάφιο Α' Τιμόθεον 1[α']:11, το αποκαλεί **‘το ευαγγέλιο της δόξας του μακαρίου Θεού’!**

Έτσι, από τα παραπάνω μαθαίνουμε ότι:

1. Η δόξα του Κυρίου Ιησού, δηλαδή, το Ποιος είναι, η θεότητά Του, πρέπει να κηρυχθεί.
2. Ο Παύλος αποκαλεί αυτό το κήρυγμα «ευαγγέλιο»: Τα καλά νέα!
3. Ο Σατανάς δεν θέλει να καταλάβουν οι άνθρωποι τα καλά νέα (το ευαγγέλιο) της δόξας του Ιησού, δηλαδή, ότι Αυτός ήταν ο Θεός Λόγος (Ιωάννης 1[α΄]:1) ο Οποίος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α]:14) για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21) και ότι εκτέλεσε τον σκοπό Του μέσω του θανάτου Του, της ταφής Του και της αναστάσεώς Του (Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4), και, γι' αυτό τον λόγο, τυφλώνει τις διάνοιές τους (Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4).

Γι' αυτό το λόγο, είναι απόλυτα λογικό να ρωτήσουμε:

Γιατί προσπαθεί ο Σατανάς να εμποδίσει τους ανθρώπους από το να καταλάβουν το ευαγγέλιο, δηλαδή, τα καλά νέα της δόξας του Χριστού; Γιατί είναι τόσο σημαντικό για τον εχθρό του ανθρωπίνου γένους να ασχοληθεί με μια τέτοια δραστηριότητα; Γιατί είναι τόσο αναγκαίο για εκείνον που πλανά όλο τον κόσμο (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:9) να τους εμποδίσει από το να εννοήσουν το Ποιος πράγματι είναι ο Ιησούς; Επειδή είμαι ένας από εκείνους που δεν αγνοούν τα διανοήματά του (Β΄ Κορινθίους 2[β΄]:11), η απάντησή μου σ' αυτά τα ερωτήματα είναι η εξής:

Διότι, εάν καταφέρει να εμποδίσει τους ανθρώπους από το να δουν (να αναγνωρίσουν [Ιωάννης 6[στ΄]:40]) τον

Αληθινό Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι Θεός εν σαρκί (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), θα πεθάνουν στις αμαρτίες τους (Ιωάννης 8[η΄]:24)!

Ο Σατανάς γνωρίζει ότι οι Γραφές λένε ότι όποιος «δει» τον μονογενή Υιό του Θεού (δηλαδή, τον μόνο Υιό της ουσίας του Πατέρα) και πιστέψει σ' Αυτόν δεν θα απολεσθεί αλλά θα έχει αιώνια ζωή (Ιωάννης 3[γ΄]:16· 6[στ΄]:40).

Μία από τις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να εμποδίσει τους ανθρώπους από το να λάβουν αιώνια ζωή είναι με το να παρουσιάσει σ' αυτούς πολλούς ψευδείς χριστούς οι οποίοι δεν είναι ο μονογενής Υιός του Θεού. Εκείνοι που πιστεύουν και ακολουθούν κάποιον ‘άλλον Ιησού’ --- σαν τον Ιησού της εταιρίας Σκοπιά ο οποίος είναι ο μονόκτιστος υιός του Θεού, ακολουθούν ένα ψευδή χριστό και επομένως, έχουν πλανηθεί (Ματθαίος 24[κδ΄]:4,5). Η ψευδής «οδό» την οποία ακολουθούν δεν θα τους οδηγήσει στον Πατέρα και στον Αληθινό Υιό για σωτηρία.

Όλοι εκείνοι που ακολουθούν έναν ψευδή χριστό ο οποίος δεν είναι από τη φύση του Θεός, έχουν τυφλωθεί από τον Σατανά και χρειάζονται την βοήθεια εκείνων που ακολουθούν τον Αληθινό Ιησού της Γραφής για να μπορέσουν να Τον αναγνωρίσουν ως τον «Κύριο» (Γιαχβέ) του Ρωμαίους 10[ι΄]:9,12-14 ώστε να επικαλεσθούνε το όνομά Του για να σωθούν.

Το παραπάνω κήρυγμα του αληθινού ευαγγελίου της δόξας του Ιησού για τη σωτηρία των ανθρώπων είναι ένα θαυμάσιο έργο με το οποίο θα ήθελαν να ασχοληθούν και οι άγγελοι (Α΄ Πέτρου 1[α΄]:10-12).

Ένα άλλο σημείο που χρησιμοποιούν οι λεγόμενοι Μάρτυρες για να αποδείξουν ότι ο Ιησούς δεν είναι από τη φύση Του Θεός (διότι κατ' αυτούς μόνο ο Πατέρας είναι πραγματικά Θεός), είναι το γεγονός ότι ο Σατανάς πείραξε τον Ιησού στην έρημο, στην αρχή της επίγειας διακονίας Του.

Επειδή ο Σατανάς είπε **στον άνθρωπο Ιησού ότι «Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με»**, οι Μάρτυρες λένε ότι αυτό δείχνει ότι ο Σατανάς προσπάθησε να κάνει τον Ιησού να επαναστατήσει εναντίον του Θεού. Λένε ότι, «Εάν ο Ιησούς ήταν ο Θεός, θα μπορούσε ο Θεός να επαναστατήσει εναντίον του εαυτού του; Ο πειρασμός του Ιησού θα είχε νόημα μόνο αν ο Ιησούς δεν ήταν ο Θεός, αλλά ένα ξεχωριστό άτομο που είχε τη δική του ελεύθερη θέληση, κάποιος που να μπορούσε να επαναστατήσει εναντίον του Θεού.»

Χρησιμοποιούν το Δευτερονόμιο 32[λβ']:4, που λέει ότι ο Θεός είναι ο Βράχος, τα έργα αυτού τέλεια ... **Θεός πιστός**, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ, **δίκαιος και ευθύς είναι αυτός**, και λένε ότι είναι αφάνταστο για τον Θεό να αμαρτήσει και να επαναστατήσει εναντίον του Εαυτού Του. Έτσι, λένε, εάν ο Ιησούς ήταν ο Θεός, δεν θα μπορούσε να πειρασθεί. (Από το περιοδικό τους «Πρέπει να Πιστεύετε στην Τριάδα;», σελίδα 14 στην Αγγλική έκδοση, κάτω από τον υπότιτλο «Θα Μπορούσε ο Θεός να Πειρασθεί;»)

Η λογική τους δείχνει ότι έχουν αστοχήσει να καταλάβουν τη θεότητα. Οι Χριστιανοί δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Πατέρας. Οι Χριστιανοί πιστεύουν εκείνο που λένε οι Γραφές για τον Ιησού, ότι Εκείνος είναι ο Υιός --- όχι ο Πατέρας. Επίσης έχουν αστοχήσει να δουν **το λόγο** για τον οποίο ήλθε ο Ιησούς στη γη, **ως τι ήλθε**, και **ποιος** ήθελε να Τον δοκιμάσει --- ο Θεός ή ο Σατανάς;

Η ΝΕΑ ΚΤΙΣΗ

Η Γραφές λένε ότι ο Ιησούς ήλθε στη γη για να θυσιασθεί για τις αμαρτίες του κόσμου, και ότι **όποιος πιστέψει σ' Αυτόν θα έχει αιώνια ζωή**. Αυτό δεν είναι το μόνο πράγμα που έκανε για μας ο Χριστός. Επίσης, μας έφερε απελευθέρωση **από τα δεσμά και τους μάταιους κόπους που επέβαλλε η «Θρησκεία» στο ανθρώπινο γένος**, δίνοντας την ψευδή ελπίδα ότι θα μπορούσε ο άνθρωπος να ευαρεστήσει το Θεό και να λάβει την αιώνια ζωή **μέσω έργων!** Επίσης, ο Χριστός έδωσε τη δυνατότητα σ' όσους πιστεύουν σ' Αυτόν να γίνουν παιδιά του Θεού (Ιωάννης 1[α']:12) και **μια νέα κτίση** (Β' Κορινθίους 5[ε']:17· Γαλάτας 6[στ']:15· Κολοσσαείς 3[γ']:10· Εφεσίους 4[δ']:24). Όταν ο Λόγος έγινε σάρκα, έγινε ο **«προτότοκος»** ή η **«κεφαλή»** της νέας κτίσης (Αποκάλυψις 3[γ']:14· Κολοσσαείς 1[α']:9-20).

Η **παλαιά κτίση** με τον πρώτο Αδάμ έφερε στην ανθρωπότητα την αμαρτία και το θάνατο. Η **νέα κτίση** του τελευταίου Αδάμ, του Κυρίου Ιησού Χριστού (Α' Κορινθίους 15[ιε']:45, έφερε **ελευθερία από την αμαρτία και το θάνατο** (Α' Κορινθίους 15[ιε']:26).

Όταν ο Θεός δημιούργησε την παλαιά κτίση, τον Αδάμ, **θέλησε να την δοκιμάσει**. Ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να πειράξει τον Αδάμ **και αυτός έπεσε**. Με τον πρώτο ερχομό του Κυρίου μας Ιησού, είδαμε την αρχή της **Νέας Κτίσεως**. Ο **«Λόγος»**, ο Δημιουργός αυτοπροσώπως, έγινε σάρκα **για να αρχίσει αυτή τη Νέα Κτίση**, επειδή τα πάντα έγιναν από Αυτόν, και χωρίς Αυτόν δεν ήλθε σε ύπαρξη τίποτα από όλα εκείνα που ήλθαν σε ύπαρξη (Ιωάννης 1[α']:1-3).

Είναι αυτή η κτίση ανώτερη από την παλαιά; Θα μπορούσε να αποδειχθεί πιο δυνατή από την παλαιά και να σταθεί σταθερή κάτω από τους πειρασμούς του Σατανά;

Όταν ο «*Λόγος*» έγινε σάρκα, δεν ήρθε στη γη για να ζήσει ως Θεός, αλλά ως **άνθρωπος**. Ήταν δε το **θέλημα του Θεού**, όχι του Σατανά, να δοκιμάσει τον «*άνθρωπο Ιησού*». Ήταν το Άγιο Πνεύμα που οδήγησε τον Ιησού στην έρημο δια να πειραχθεί από το διάβολο (Ματθαίος 4[δ']:1).

Ως άνθρωπος λοιπόν ο Ιησούς πείνασε και ενώ δια της θείας φύσης του Πατέρα που μένει μέσα Του (Ιωάννης 14[ιδ']:10,11), εύκολα θα μπορούσε να κάμει τις πέτρες ψωμί για να φάει, δεν το έπραξε, αλλά υπέφερε τον κόπο της πείνας **ως άνθρωπος που εμπιστεύεται στο Θεό**.

Ως άνθρωπος υποτάχθηκε στο Νόμο.

Ως άνθρωπος, όχι ως Θεός, έμαθε την υπακοή (Εβραίους 5[ε']:8).

(Ας διαλογισθούμε πάνω στα λόγια του παραπάνω εδαφίου: Εάν στην προ-ανθρώπινη ζωή Του ο Ιησούς ήταν ένας κτιστός άγγελος, **θα είχε εμπειρία υπακοής** διότι όλα τα κτίσματα πρέπει να υπακούν τον Δημιουργό τους!)

Ως άνθρωπος, όχι ως Θεός, πειράχθηκε από το Σατανά κατά πάντα.

Ως άνθρωπος --- όχι ως Θεός, πέθανε στο σταυρό.

Ως άνθρωπος τάφηκε.

Ως άνθρωπος αναστήθηκε και δοξάσθηκε.

Ως άνθρωπος έγινε ο Μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, και ως Μεσίτης κάθεται εις τα δεξιά του Θεού Πατρός **έως ότου γίνουν τα πάντα νέα.**

Ο συλλογισμός λοιπόν των Μαρτύρων του Ιεχωβά δεν είναι σωστός, διότι **ο Σατανάς δεν πείραζε το Θεό «Λόγο» στην έρημο, αλλά τον «άνθρωπο Ιησού», την «αρχή», την «αιτία», την «εξουσία» ή την «κεφαλή» της Νέας Κτίσεως.** Και ο Ιησούς απέδειξε ότι η Νέα Κτίση, η καινή εν Χριστώ κτίση, έχει τη δύναμη να πει «**Όχι!**» στο Σατανά και στην αμαρτία (Ιωάννης 14[ιδ']:30)! Δόξα τω Θεώ, διότι μας έχει δώσει τη δύναμη να πούμε «**Όχι!**» στο Σατανά και στην αμαρτία, διότι μεγαλύτερος είναι Εκείνος ο οποίος είναι μέσα μας, από εκείνον που είναι μέσα στον κόσμο (Α' Ιωάννου 4[δ']:4).

Αγαπητέ αναγνώστη, εάν βρίσκεσαι τώρα στη θέση που κάποτε βρισκόμουν κι εγώ και δεν γνωρίζεις τον Ιησού και τη δόξα Του, ζήτησε από τον Πατέρα να σου Τον αποκαλύψει και Εκείνος θα το κάνει. Αυτός απάντησε τη δική μου προσευχή· θα απαντήσει και στη δική σου. Ο Κύριος Ιησούς είπε: «... *Αιτείτε, και θέλει σας δοθή ζητείτε, και θέλετε ευρεί κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή*» (Λουκάς 11[ια']:9-13).

Είθε να σου δώσει ο Θεός τη χαρά της κατανόησης που έδωσε και σ' εμένα.

Σ' αυτό το σημείο νομίζω ότι το βιβλίο αυτό θα είναι ελλιπές αν δεν περιγράψω τη δική μου πείρα --- πώς ο Θεός αποκάλυψε σ' εμένα τη θεότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Μια μέρα, καθώς καθόμουν μόνος μου και συλλογιζόμουν την κοντινή σχέση που υπάρχει μεταξύ του Πατρός και του Υιού, η ημέρα της δημιουργίας ήλθε στο νου μου.

Στο Γένεσις 1[α΄]:3, ο Θεός είπε, **«Γενηθήτω φως και έγινε φως.»** Για όλα τα πράγματα που έφτιαξε ο Θεός, **«είπε»** να γίνουν και έτσι όλα έγιναν. Όλα έγιναν με το **«ΛΟΓΟ»** του Θεού. Και **ο Λόγος** έγινε σάρκα και κατώκησε μεταξύ μας και είδαμε τη δόξα Αυτού (Ιωάννης Α΄ 14).

Τα απλά λόγια του Ιωάννη άρχισαν να αντιλαλούν μέσα στο μυαλό μου:

«Και ο Λόγος έγινε σαρξ»

«Και ο Λόγος έγινε σαρξ»

«Και ο Λόγος έγινε σαρξ»!

Και είδαμε το «Λόγο», τη δημιουργική δύναμη και εξουσία του Θεού, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού!

Ξαφνικά, η ψυχή μου και το πνεύμα μου γέμισαν από ικανοποίηση

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (Ιωάννης 1[α΄]:1),

η απόλυτη δημιουργική δύναμη του Θεού (Ιωάννης 1[α΄]:3),

η απόλυτη σοφία του Θεού (Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:24,30),

η απόλυτη εικόνα του Θεού (Κολοσσαείς 1[α΄]:15),

η έκφραση της αγάπης του Θεού (Ιωάννης 3[γ']:16),

το απόλυτο Φως του Θεού (Ιωάννης 1[α']:9),

ο Δημιουργός των αιώνων (Εβραίους 1[α']:2),

το απαύγασμα της δόξας του Θεού (Εβραίους 1[α']:3),

ο χαρακτήρας της υποστάσεως του Θεού (Εβραίους 1[α']:3),

ο Παντοκράτωρ, Εκείνος που κρατάει τα πάντα με το λόγο της δυνάμεως αυτού (Εβραίους 1[α']:3),

«ΕΓΕΙΝΕ ΣΑΡΞ» (Ιωάννης 1[α']:14)!

Και έτσι γνωρίσαμε το Θεό και τη δόξα Του, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού (Β' Κορινθίους 4[δ']:6· Ιωάννης 14 [ι-δ']:7-9)!

Θεέ μου, πώς μπορούσα να πιστεύω για τόσα χρόνια ότι:

Ο Λόγος του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Η απόλυτος δημιουργική δύναμη του Θεού, Εκείνος που έκτισε τα πάντα για τον Εαυτόν Του (Κολοσσαείς 1[α']:16), ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Η απόλυτος Σοφία του Θεού Α' Κορινθίους 1[α']:24· Παροιμίες 8[η']:12,30) η Οποία σχεδίασε τα σχήματα όλων των πραγμάτων μέσα Του (Κολοσσαείς 1[α']:16) ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Η απόλυτη εικόνα του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Η έκφραση της αγάπης του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Το απόλυτο Φως του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Ο Δημιουργός των αιώνων, ο οποίος προ-υπήρχε αυτών, ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Το απαύγασμα της δόξας του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Ο χαρακτήρας της υποστάσεως του Θεού ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Ο Παντοκράτωρ, Εκείνος που κρατεί τα πάντα με το λόγο της δυνάμεως αυτού, ήταν ένας κτιστός άγγελος;

Ιησού, ο Κύριός μου και ο Θεός μου, σε παρακαλώ, συγχώρησέ με για την άγνοια που είχα!

Μια άλλη μέρα ήμουν μόνος μου στο σαλόνι του σπιτιού μου. Προσευχόμουν και δοξολογούσα το Θεό. Ήταν περίπου 11:00 η ώρα το πρωί. Ξαφνικά, είδα μπροστά μου ένα θαυμάσιο όραμα:

«Είδα μέσα στο σαλόνι μου μια μεγάλη άσπρη φωτιά. Η φωτιά αυτή δεν ήταν σαν τις φωτιές που είχα δει στη ζωή μου. Δεν έκαιγε τίποτα! Δεν είχε τα κόκκινα και πορτοκαλιά χρώματα της γήινης φωτιάς, Ούτε είχε καπνούς. Ήταν μια λευκή φωτιά στο ύψος ενός υψηλού ανθρώπου, η οποία εξέπεμπε ένα λευκό και καθαρό φως!

Η φωτιά αυτή αποτελούνταν από πολλές άσπρες και ζωντανές φλόγες πυρός, οι οποίες αγκάλιαζαν και έγλυφαν η

μία την άλλη. Αυτό το λευκό και φωτεινό, πύρινο σύμπλεγμα των φλογών περιστρεφόταν γύρω από τον εαυτό του, αργά και μεγαλόπρεπα.

Στο πάνω μέρος του πύρινου συμπλέγματος είδα το πρόσωπο του πονεμένου Ιησού! Καθώς το σύμπλεγμα των φλογών περιστρεφόταν, το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού χάθηκε στο πίσω μέρος της φωτιάς· δεν έβλεπα πλέον κανένα άλλο πρόσωπο, έως ότου το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού άρχιζε να εμφανίζεται ξανά από την άλλη πλευρά της φωτιάς»!!

Τι ωραία όραση της δόξας του Θεού! Τι ωραία κατανόηση του μυστηρίου του Θεού και του Χριστού, του μυστηρίου της Θεότητας (Κολοσσαείς 2[β']:2,3)!

Ο απόστολος Παύλος λέει ότι ο Θεός είναι Εκείνος που κατοικεί φως απρόσιτο, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδε, ουδέ δύναται να ιδει (Α΄ Τιμόθεον 6[στ']:6)! Αλλού ο απόστολος έγραψε ότι,

«ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις υμών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού» (Β΄ Κορινθίους 4[δ']:6)!

Μια άλλη βραδιά, ο Κύριος Ιησούς φάνηκε πάλι στον ύπνο μου. Είδα ότι:

«Καθόμουν σε μια καρέκλα. Εκείνος ήλθε κοντά μου, κάθισε κι' Αυτός σε μια καρέκλα και με κοίταξε χαμογελώντας.

- Κύριε, του είπα, όπως σε καταλαβαίνω τώρα, εσύ αντιπροσώπευες τον Πατέρα στο πλήρες όταν ήσουν στη γη. Δηλαδή, εκείνοι που είδαν Εσένα, είδαν τον Πατέρα!

- **Ναι, μου απάντησε ο Κύριος χαμογελώντας, αυτό θέλουμε να καταλάβετε»**

Η ψυχή μου δοξολογεί τον Κύριο για το έλεός Του που έδειξε σ' εμένα τον ατελή. Τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη αξία στον Κόσμο από το να γνωρίζει ο άνθρωπος τον Ποιητή του.

Αυτός είναι ο θησαυρός μου:

Ότι Τον γνώρισα, διότι Αυτός γνωρίστηκε σ' εμένα και διότι γνωρίστηκα από Αυτόν, τον καλό και ταπεινό Θεό μου. Η δόξα ανήκει σ' Αυτόν και τώρα και πάντοτε (Α' Πέτρου 4[δ']:11· Β' Πέτρου 3[γ']:18).

Ο Ιησούς σε προσκαλεί

Αγαπητέ Αναγνώστη,

Σ' ευχαριστώ που πήρες τον χρόνο να διαβάσεις το παρών βιβλίο μέσω του οποίου σου παρουσίασα τον **Αληθινό Ιησού της Γραφής**. Εάν είσαι ένας από εκείνους που δεν έχουν δεχτεί ακόμα τον Κύριον Ιησού ως προσωπικό τους Θεό και Σωτήρα, τώρα που μέσω του παρόντος βιβλίου έλαβες μια αξιόλογη γνώση, θα ήθελα να σκεφθείς σοβαρά τα ακόλουθα:

Στο Ματθαίος 11[ια']:28-30, ο Ιησούς προσκαλεί τους ανθρώπους να έλθουν σ' Αυτόν. Εκεί, διαβάζουμε:

«Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού διότι πρᾶος εἶμαι και ταπεινός την καρδίαν και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχῆς υμών. Διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.»

Ο Ιησούς, ο Αληθινός Θεός και Σωτήρας, (Β' Πέτρου 1 [α']:1), είπε, *«Ιδού, ἴσταμαι εις την θύραν και κρούω, εάν τις ακούση της φωνῆς μου, και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν ...»* (Αποκάλυψις 3[γ]:20).

Από τα ανωτέρω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς είναι καλός, ευγενικός, και πρᾶος. Δεν προσπαθεί να ε-

κβιάσει κανέναν να ανοίξει την «πόρτα» και να Τον δεχθεί ως Θεό και Σωτήρα του/της. Όμως, εάν από την δική τους ελεύθερη θέληση, ανοίξουν την «πόρτα» της καρδιάς τους και Τον προσκαλέσουν να εισέλθει, ο Ιησούς, ο Οποίος είναι ο Πανταχού Παρών Θεός (Ιωάννης 1[α΄]:51), θα εισέλθει και θα κατοικήσει μέσα τους.

Επειδή ο Ιησούς δεν είναι ένα κτίσμα, αλλά Ένας από την Αληθινή θεότητα ΓΧΒΧ, δεν έρχεται μέσα στη καρδιά των πιστών μόνος Του. Ο Πατέρας, ο Οποίος είναι μέσα στον Υιό (Ιωάννης 14[ιδ΄]:8-11), έρχεται και κατοικεί και Αυτός μέσα τους. Ο Κύριος Ιησούς είπε,

«... Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει.» (Ιωάννης 14[ιδ΄]:23).

Ο Πατέρας και ο Υιός κατοικούν μέσα σε εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής μέσω του Αγίου Πνεύματος (Ρωμαίους 8[η΄]:9-11). Έτσι, **ο πιστός γίνεται το κατοικητήριο, δηλαδή, ο ναός του Θεού.** Αυτός είναι ο λόγος που ο απόστολος Παύλος είπε στους Χριστιανούς της Κορίνθου,

«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; ... ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις.» (Α΄ Κορινθίους 3[γ]:16,17).

Επίσης, τη στιγμή που εκείνοι πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα τους,

α) Είναι σωσμένοι από την ποινή των αμαρτιών τους και αμέσως, λαβαίνουν από τον Θεό αιώνια ζωή (Ματθαίος 1[α΄]:21· Ιωάννης 3[γ]:16). Τι γλυκιά ελευθερία!

β) Είναι αναγεννημένοι --- γεννημένοι άνωθεν (Ιωάννης 3[γ]:3-8).

γ) Έχουν απευθείας πρόσοδο προς τον Θεό μέσω του Αγίου Πνεύματος που προσεύχεται γι' αυτούς (Ρωμαίους 8 [η΄]:26,27), και μέσω του Ιησού Χριστού, του Αρχιερέα μας, ο Οποίος έδωσε το σώμα Του για να αγιάσει όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν (Εβραίους 4[δ΄]:14-16· 10 [ι΄]:10-14).

δ) Γίνονται παιδιά του Υψίστου Θεού --- τι συγγένεια! (Ιωάννης 3[γ]:3-5· 1[α΄]:12,13· Ρωμαίους 8[η΄]:14-16).

ε) Γίνονται μια «νέα κτίση» --- τι δόξα! (Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:17).

ς) Γίνονται μέρος του «σώματος του Χριστού», του σώματος που αναγνωρίζει τον Ιησού ως την μόνη «Κεφαλή» (Ρωμαίους 12[ιβ΄]:4,5· Α΄ Κορινθίους 10[ι΄]:17· 12[ιβ΄]:12-17· Εφεσίους 1[α΄]:22· 5[ε΄]:23).

η) Γίνονται μέρος της «Νύφης» του Χριστού ο Οποίος είναι ο «Νυμφίος» (Β΄ Κορινθίους 11 [ια΄]:1· Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:7).

θ) Γίνονται άγιοι ιερείς, μέρος από εκείνους που αποτελούν ένα Άγιο Ιεράτευμα, ένα «βασίλειον ιεράτευμα», ένα «γένος εκλεκτόν», ένα «έθνος άγιον» και ένας «λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός» (Α΄ Πέτρου 2[β΄]:4,5,9). Σαν ένα Άγιο Ιεράτευμα, σαν ένα Βασίλειο Ιεράτευμα, έχουν το

δικαίωμα, την «εξουσία», να κηρύξουν, να διδάξουν, να βαπτίσουν (Ματθαίος 28[κη']:18-20), να διαμοιράσουν το ψωμί και το κρασί, και να κάνουν οτιδήποτε είναι μέρος της λατρείας που προσφέρουν **ως ιερείς του Θεού και του Χριστού** (Αποκάλυψις 20[κ']:6).

ι) Γίνονται **βασιλείς** που θα κυβερνήσουν με τον Χριστό (Αποκάλυψις 20[κ']:6).

κ) Γίνονται μέλη της **Εκκλησίας** του Ιησού Χριστού.

Ο Κύριος Ιησούς αγαπά την Εκκλησία Του και «... *παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, δια να αγιάση αυτήν, ... δια να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων, αλλά δια να ήναι αγία και άμωμος.*» (Εφεσίους 5[ε']:25-27).

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι είναι αδύνατον για εκείνους που δεν γνωρίζουν τον Ιησού να φανταστούν την δόξα που περιμένει εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν. Ο απόστολος Παύλος είπε, «*αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, 'Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπόντας αυτόν.'* *Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυπεν αυτά δια του Πνεύματος αυτού*» (Α' Κορινθίους 2[β']:9,10α).

Επομένως, Αγαπητέ Αναγνώστη, θα ήθελα να δώσεις προσοχή στις παρακάτω ερωτήσεις:

α) Θα ήθελες να λάβεις μέρος σ' αυτή την δόξα;

β) Θα ήθελες να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σου;

γ) Θα ήθελες να σωθείς;

δ) Θα ήθελες να είχες αιώνια ζωή;

ε) Θα σου άρεσε να έχεις μια αλληλεπιδραστική σχέση με τον Δημιουργό σου;

Εάν η απάντησή σου στα παραπάνω ερωτήματα είναι «**Ναι!**» σε παρακαλώ δώσε προσοχή στα επόμενα. Στο Ρωμαίους 10[ι'], και εδάφια 9 και 13, ο απόστολος Παύλος κηρύττει ότι:

α) **Εάν ομολογήσεις με το στόμα σου** ότι ο Ιησούς είναι ο «**Κύριος**» (δηλαδή ο «Κύριος» ή ΓΧΒΧ, του εδαφίου 13, το όνομα του οποίου πρέπει να επικαλεστείς για να σωθείς),

β) **Εάν πιστέψεις με την καρδιά σου** ότι ο Θεός ο Πατήρ **ανέστησε Αυτόν σωματικώς** εκ νεκρών, και

γ) **Εάν επικαλεστείς το όνομά Του**, δηλαδή, εάν προσευχηθείς στον Ιησού, **θα σωθείς αυτή την στιγμή!**

Οι παραπάνω **απαιτήσεις για σωτηρία** αποτελούν τον πυρήνα, το θεμέλιο του ευαγγελίου που κήρυξαν οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού Χριστού (Ρωμαίους 10[ι']:8). Γι' αυτό το λόγο, Αγαπητέ Αναγνώστη,

α) Εάν εσύ προσωπικά έχεις δει την δόξα του Κυρίου Ιησού και με τη δική σου θέληση, ομολογήσεις με το στόμα σου ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος» (ο ΓΧΒΧ) του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:13, και

β) Εάν έχεις πιστέψει με την καρδιά σου ότι παρόλο που πέθανε στον σταυρό και ετάφη, ο Θεός ο Πατέρας Τον ανέστησε την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας κεφάλαιο 53[γ']),

επικαλέσου το όνομά Του, δηλαδή, προσευχήσου στον Ιησού τώρα αυτή τη στιγμή (Ρωμαίους 10[ι']:13). Προσευχήσου σ' Αυτόν για να αργίσεις να έχεις μια προσωπική σχέση μαζί Του και ζήτα Του να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου! Τώρα, αυτή τη στιγμή, πάρε την μεγαλύτερη απόφαση της ζωής σου διότι η αιώνια ζωή σου εξαρτάται από αυτό!

Αυτή η πρόσκληση επεκτείνεται επίσης και σε όλους εκείνους που μπορεί να πηγαίνουν σε κάποια εκκλησία για πολλά χρόνια, αλλά, οι οποίοι δεν έχουν εκπληρώσει ακόμα τις παραπάνω απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία.

Εάν δέχθηκες αυτή την πρόσκληση, εάν προσευχήθηκες στον Κύριο Ιησού και Του ζήτησες να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου, τα επόμενα λόγια του αποστόλου Παύλου απευθύνονται και σε σένα:

«Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία (η συναναστροφή) του Αγίου Πνεύματος είη (να είναι) μετά πάντων υμών....» (Β' Κορινθίους 13[ιγ']:13· παρένθεση του συγγραφέα).

Σημείωση Α΄

Γιατί πρέπει να πιστεύει ένας ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός;

Η απάντηση στη παραπάνω ερώτηση είναι πολύ σοβαρή καθώς η αιώνια ζωή ή η αιώνια καταδίκη ενός εξαρτάται από αυτή τη πίστη. Στο εδάφιο Ιωάννης 8[η΄]:24, ο Ιησούς είπε:

«... διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών.»

Όλοι γνωρίζουμε τι σημαίνει το να πεθάνει ένα άτομο στις αμαρτίες του/της. Από τα λόγια, *«... διότι εάν δεν πιστεύσητε...»* καταλαβαίνουμε ότι η σωτηρία δεν δίνεται αυτόματα σε όλους τους ανθρώπους. Η σωτηρία βασίζεται πάνω σε **αυστηρές συνθήκες που έχει θέσει ο Θεός** και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να τις παραμερίσει ή να τις αλλάξει. Δύο από αυτές τις συνθήκες τις συναντούμε στο Ιωάννης 6[στ΄]:40. Εκεί ακούμε τον Ιησού να λέει:

«Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν, να έχη ζωήν αιώνιον»

Το εδάφιο αυτό είναι καθαρό. Το θέλημα του Πατρός για έναν που:

1) **Βλέπει** τον Υιόν, και

2) **Πιστεύει** εις Αυτόν,

είναι να έχει αιώνια ζωή.

Τι σημαίνει η έκφραση «**βλέπει τον Υιόν**»; Μήπως το «**βλέπει**», στο παραπάνω εδάφιο, αναφέρεται στη φυσική λειτουργία των οφθαλμών; Η λογική απάντηση είναι «**Όχι!**» Ο Ιησούς δεν έχει παρουσιασθεί σε όλους τους πιστούς.

Επομένως, η έκφραση «**βλέπει τον Υιόν**» αναφέρεται στο αν αναγνωρίζουμε τον Ιησού ως τον Υιό του Αληθινού Θεού. Τα παραπάνω λόγια συμφωνούν με το εδάφιο Ιωάννης 3[γ']:16, όπου ο Ιησούς κήρυξε το ευαγγέλιο της σωτηρίας και είπε:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.»

Από την παραπάνω αγγελία, μαθαίνουμε ότι εκείνοι που δεν πιστεύουν στον μονογενή Υιό του Θεού, θα απολεσθούν. Εδώ, αξίζει να σημειώσουμε ότι στο παραπάνω κείμενο ο Ιησούς χρησιμοποίησε τη λέξη «**μονογενή**» όταν αναφέρθηκε στη λέξη «**Υιόν**». Αυτό είναι ένα πολύ σπουδαίο γεγονός, διότι ο Θεός έχει δύο είδη υιών:

1. Τον Ιησού --- τον **μονογενή Υιό**, και

2. Όλους εκείνους που βρίσκονται στη γη και στον ουρανό και οι οποίοι είναι **υιοί της δημιουργικής Του δυνάμεως**.

Καθώς εξήγησα στη σελίδα 50, η λέξη «μονογενής» δεν είναι συνώνυμη με τις λέξεις «πρωτόκτιστος» ή «μονόκτιστος». Η λέξη «μονογενής» δείχνει ότι ο Ιησούς δεν είναι κτιστός ή δημιουργημένος.

Στο εδάφιο Ιωάννης 3[γ']:16, ο τίτλος **μονογενής Υιός** μας βεβαιώνει ότι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς ήταν **ο μόνος Υιός της φύσεως του Θεού**. Επομένως, το να πιστεύει κάποιος στον **μονογενή Υιό** του Θεού σημαίνει ότι πιστεύει στο γεγονός ότι ο Ιησούς είναι, αμέσως, από τη φύση Του Θεός και σύμφωνα με το Ιωάννης 3[γ']:16, **αυτή η πίστη είναι αναγκαία και προαπαιτούμενη για να λάβει ένας σωτηρία**.

Η παραπάνω αλήθεια είναι ατράνταχτη! Εκείνοι που κηρύττουν ότι ένας μπορεί να σωθεί **πριν** «δει» (πριν αναγνωρίσει) τον μονογενή Υιό του Θεού ο Οποίος είναι από τη φύση Του Θεός, και **πριν** πιστέψει σ' Αυτόν, κηρύττουν ένα **«άλλο ευαγγέλιο»** το οποίο βρίσκεται σε πλήρη εναντίωση με το ευαγγέλιο που κήρυξε ο Ιησούς στο Ιωάννης 3[γ']:16. Σύμφωνα με το Γαλάτας 1[α']:8,9 και το Β' Κορινθίου 11[ια']:4, εκείνοι που κηρύττουν ένα **«άλλο ευαγγέλιο»**, είναι κάτω από κατάρα.

Ο Ιησούς ήξερε ότι άλλοι θα ερχόντουσαν και θα έλεγαν **«Εγώ είμαι ο Χριστός»** και ότι θα πλανούσαν πολλούς (Ματθαίος 24:5). Γι' αυτό το λόγο, προειδοποίησε τους μαθητές Του εναντίον αυτών των ψευδόχριστων.

Τι κάνει τους ψευδόχριστους να είναι ψευδείς; **Η χτισμένη φύση τους!** Γι' αυτό το λόγο, στο Ιωάννης 3[γ']:16, ο Ιησούς χρησιμοποίησε αυτή τη θαυμάσια λέξη, «μονογενής», πρώτον για να δείξει τη θεϊκή Του φύση, και δεύτερον, **για να αποκλείσει όλους τους άλλους**.

Λόγω της χριστής τους φύσης, (είτε αυτοί οι ψευδόχριστοι είναι πραγματικοί άνθρωποι είτε είναι προϊόν φαντασίας όπως είναι ο χρισμένος χριστός των Μαρτύρων του Ιεχωβά), **δεν είναι από τη φύση τους ο Θεός που φανερώθηκε εν σαρκί ο Αληθινός Ιησούς της Βίβλου, Είναι** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14). Αι έξοδοι αυτών δεν είναι απ' αρχής από ημερών αιώνος (Μιχαίας 5[ε΄]:2). Ούτε μπορούν να μείνουν εις τον αιώνα (Ιωάννης 12[ιβ΄]:34). Μπορεί να αποκαλούνται «**Ιησούς**» αλλά, **αυτοί δεν είναι** εκείνο που το όνομα «**Ιησούς**» αποκαλύπτει. **Δεν είναι «ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ»**. Ένα κτίσμα που απλώς ονομάζεται «**Ιησούς**» δεν έχει τη δύναμη να σώσει κανέναν διότι δεν είναι Ένας από τη θεότητα ΓΧΒΧ που έγινε σάρκα για να σώσει **τον λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α΄]:21).

Επομένως, εκείνοι που πιστεύουν σε έναν ψευδή χριστό όπως είναι ο ψευδής Ιησούς της Εταιρείας Σκοπιά, ο οποίος δεν είναι Θεός αλλά «κάποιος θεός» με μικρό «θήτα» (διάβασε τη Σημείωση Β), ένα κτίσμα, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, και ο αδελφός του Εωσφόρου (Σκοπιά 3/1/1932, σελίδα 76, παράγραφοι 2,3), δεν είναι σωσμένοι. Εάν δεν αναγνωρίσουν ότι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι ο μονογενής -- **όχι ο μονόκτιστος όπως λένε -- **Υιός του Θεού και επομένως από τη φύση Του Θεός, εάν δεν πιστέψουν σ' Αυτόν, και εάν δεν επικαλεσθούν το όνομά Του (αν δεν προσευχηθούν σ' Αυτόν), θα απολεσθούν δεν θα έχουν αιώνια ζωή!****

Απορώ από το γεγονός ότι άνθρωποι που λένε ότι αγαπούν την αλήθεια έχουν επιτρέψει στις θρησκευτικές οργανώσεις που ακολουθούν να τους παραπλανήσουν πάνω σε ένα τόσο ζωτικό θέμα που τους στερεί την σωτηρία! Αντί να δέχονται τυφλά τις ιδέες των θρησκευτικών τους αρχηγών, που τους λένε ότι ο Ιησούς δεν είναι από τη φύση Του Θε-

ός, θα μπορούσαν να εξετάσουν προσεκτικά το πρώτο κεφάλαιο του ευαγγελίου του Ιωάννη. Σ' αυτό το κεφάλαιο και μόνο, ο Ιωάννης παρουσιάζει 12 περιπτώσεις που αποδεικνύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός. Ας εξετάσουμε αυτές τις δώδεκα περιπτώσεις:

1. Στο εδάφιο 1, ο Ιωάννης διακηρύττει ότι **ο Λόγος**, ο προ-ανθρώπινος Ιησούς, **ήταν Θεός**. (Διάβασε τη Σημείωση Α)
2. Στο εδάφιο 3, ο Ιωάννης δηλώνει ότι **ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός** διότι τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη δίχως Αυτόν.

Παρακαλώ σημειώστε:

Εκείνοι που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός έχουν ένα πραγματικό πρόβλημα με το εδάφιο 3. Γι' αυτό το λόγο, έχουν σοφιστεί **μια παράξενη θεωρία η οποία δεν μπορεί να υποστηριχθεί από τις Γραφές**. Η θεωρία τους προσπαθεί να θαμπώσει τη Γραφική διδασκαλία ότι ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός Θεός εν σαρκί. Η θεωρία τους λέει ότι ο Θεός έκτισε πρώτα τον Αρχάγγελο Μιχαήλ (ο οποίος, όπως πιστεύουν, είναι ο προ-ανθρώπινος Ιησούς). Μετά, λένε, ο Θεός έδωσε στον Μιχαήλ τα σχέδια, τα πλάνα της δημιουργίας και ότι ο Μιχαήλ έκτισε όλα τα [άλλα] πράγματα που ήλθαν σε ύπαρξη, ακολουθώντας αυτά τα πλάνα. **Η θεωρία τους αυτή δεν είναι Βιβλική αλήθεια. Δεν υπάρχει ούτε ένα εδάφιο για να υποστηρίξει ένα τέτοιο παραμύθι.**

Αντιθέτως, η Γραφή μας λέει ότι οι ουρανοί και η γη και τα δένδρα και τα ψάρια και όλα τα ζώα και τα πουλιά κλπ., **ήρθαν σε ύπαρξη από τον Λόγο του Θεού. Ο Θεός μίλη-**

σε τα πάντα σε ύπαρξη· ο Θεός είπε «Γενηθήτω...», και τα πάντα ήλθαν σε ύπαρξη!

Απορώ, μήπως μπορούνε εκείνοι που πιστεύουν στην ψευδή θεωρία περί του Αρχαγγέλου Μιχαήλ να μας αποκαλύψουν τουλάχιστον ένα από τα πράγματα που έκτισε ο Μιχαήλ ακολουθώντας αυτά τα δήθεν σχέδια της δημιουργίας; Τι ανοησία!

Τι προσβολή της δυνάμεως του Θεού! Τι προσβολή του Λόγου Του ο Οποίος έκτισε τα πάντα για τον Εαυτόν Του και ο Οποίος έγινε σάρκα για τη σωτηρία μας (Ιωάννης 1[α΄]:3,14· Κολοσσαείς 1[α΄]:16· Ματθαίος 1[α΄]:21). Ελπίζω ότι κάποια μέρα θα δεχθούν τη Βιβλική αλήθεια του Ιωάννης 1[α΄]:3 και θα δουν τον Αληθινό Ιησού της Βίβλου ο Οποίος είναι ο Δημιουργός Θεός, Ένας από την αληθινή θεότητα ΓΧΒΧ.

3. Στα εδάφια 4 και 9, ο Ιωάννης μας πληροφορεί ότι ο Ιησούς είναι η Ζωή και το Αληθινό Φως· και στο Ιωάννης 3[γ΄]:19, ο απόστολος λέει ότι «**το φως ήλθεν εις τον κόσμον**». Μόνο ο Θεός ΓΧΒΧ είναι η Ζωή και το Αληθινό Φως (Ψαλμοί 27[κζ΄]:1· Ησαΐας 60[ξ΄]:19· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:5).
4. Στο εδάφιο 10, ο Ιωάννης επαναλαμβάνει το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός** με το να πει ότι «**ο κόσμος έγεινε δι' αυτού**».
5. Στο εδάφιο 14, ο Ιωάννης μας λέει ότι ο Θεός Λόγος (εδάφιο 1) έγινε σάρκα. Άρα, **ο Ιησούς είναι Θεός εν σαρκί**.

6. Στα εδάφια 14,18, μας λέει ότι ο Ιησούς είναι ο **μονογενής** Υιός του Θεού --- ένας τίτλος ο οποίος αποκλείει όλους τους κτισμένους υιούς του Θεού και με ένα καθαρό τρόπο δηλώνει ότι **ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός**.
7. Στο εδάφιο 23, ο Ιωάννης δείχνει το γεγονός ότι **ο Ιησούς ήταν ο ΓΧΒΧ την οδό του Οποίου προετοίμασε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής** (σύγκρινε με Μαλαχίας 3[γ']:1 και Ησαΐας 40[μ']:3).
8. Στο εδάφιο 29, ο Ιωάννης δηλώνει ότι ο Ιησούς ήταν ο Αμνός του Θεού ο Οποίος ήλθε να σηκώσει τις αμαρτίες του κόσμου. **Μόνο ο Θεός είχε τη δύναμη να κάνει κάτι τέτοιο. Ένας απλός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να φέρει εις πέρας ένα τέτοιο έργο**.
9. Στο εδάφιο 34, ο Ιωάννης κηρύττει ότι **ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού** --- ένας τίτλος ο οποίος, σύμφωνα με το Ιωάννης 5[ε']:18,23, **απαιτεί θεότητα** (Διάβασε Σημείωση Β', σελίδα 165).
10. Στο εδάφιο 47, ο Ιωάννης δείχνει ότι **ο Ιησούς ήταν Παντογνώστης**. Ο Ιησούς γνώριζε τον εσωτερικό άνθρωπο. **Μόνο ο Θεός έχει αυτή τη δύναμη** (Ιερεμίας 17[ιζ']:10· σύγκρινε με Αποκάλυψη 2[β']:18-23).
11. Στο εδάφιο 48, ο Ιωάννης μας λέει ότι ο Ιησούς είναι 'ο Βλέπων τα Πάντα' ή ότι είναι 'Πανταχού Παρών'. Μόνο ο Θεός έχει αυτή την ικανότητα. Ο Βασιλεύς Δαβίδ ρώτησε τον Θεό: **«Που να πάω από το πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου που**

να φύγω; Αν ανέβω στον ουρανό, είσαι εκεί, αν πλαγιασώ στον άδη, νάσου εσύ.» (Ψαλμοί 139 [ρλθ']:7,8· σύγκρινε με το Ιωάννης 1[α']:51 που ακολουθεί.)

12. Στο εδάφιο 51, ο Ίδιος ο Ιησούς δηλώνει ότι είναι ο Πανταχού Παρών Υιός με το να πει ότι είτε οι άγγελοι ανεβαίνουν στον ουρανό είτε κατεβαίνουν στη γη, ανεβαίνουν και κατεβαίνουν επάνω σ' Αυτόν. Αυτό είναι αδύνατον να συμβεί εκτός και αν ο Ιησούς είναι Πανταχού Παρών!

Από τις παραπάνω δώδεκα δηλώσεις του Ιωάννη, συμπεραίνουμε ότι Εκείνος που ήλθε κάτω από τον ουρανό ήταν ο Αιώνιος Υιός του Θεού ή ο Θεός ο Υιός, Ένας από τη θεότητα ΓΧΒΧ ο Οποίος έγινε σάρκα για να θυσιάσει τον Εαυτό Του στο σταυρό για τις αμαρτίες μας. **Όσοι πιστεύουν σ' Αυτόν τον Ιησού έχουν αιώνια ζωή**. Εκείνοι που πιστεύουν σε έναν ψευδή χριστό όπως είναι ο Ιησούς της Σκοπιάς, θα απολεσθούν (Ιωάννης 3[γ']:16).

Καθώς η αιώνια ζωή εξαρτάται από το εάν ένας θα αναγνωρίσει τον Αληθινό Ιησού της Γραφής και αν πιστέψει σ' Αυτόν, κανένας δεν μπορεί να πει ότι το παρακάτω που αναφέρομε στο θέμα αυτό τόσο συχνά. Ακόμη και ο Κύριος Ιησούς έδωσε περισσότερα από ένα παραδείγματα για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε το πόσο αναγκαίο είναι το να αναγνωρίσουμε την Αληθινή Πηγή της ζωής. Ιδού ένα από αυτά:

Στο Ιωάννης 15[ιε']:1-6, ο Ιησούς είπε,

«Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει

αυτό και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, δια να φέρη πλειότερον καρπόν. Τώρα, σεις είσθαι καθαροί δια τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα ο μένων εν εμοί, και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα, και ξηρένεται και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις πυρ, και καίονται.»

Το μήνυμα των παραπάνω λόγων είναι καθαρό: **Μακριά από την Αληθινή Άμπελο, μακριά από τον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι Θεός εν σαρκί, δεν υπάρχει ζωή.**

Καθώς είπα προηγουμένως, ο Ιησούς ήξερε ότι θα ερχόντουσαν ψευδόχριστοι για να παραπλανήσουν τους ανθρώπους και αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο έκανε διάκριση μεταξύ του Εαυτού Του ως **την Αληθινή Άμπελο** και τις ψευδείς αμπέλους. Γι' αυτό χρησιμοποίησε τη λέξη «**Αληθινή**» μπροστά από τη λέξη «**Άμπελο**» και είπε, «**Εγώ είμαι η Άμπελος η Αληθινή**». Αυτός ο τίτλος αποκλείει όλες τις άλλες! **Όσοι δεν έχουν αναγνωρίσει τον Ιησού ως Θεό εν σαρκί και πιστεύουν σε έναν άλλο «Ιησού», δεν μένουν μέσα στην Αληθινή Άμπελο και, επομένως, δεν έχουν μέσα τους ζωή.**

Βλέπεις, ο χυμός, **η δύναμη της ζωής**, που κυλάει μέσα στην άμπελο, μέσα στη σταφυλιά, κυλάει επίσης και μέσα στα κλήματα που είναι ενωμένα σ' αυτή. Η δύναμη της ζωής που κυλά μέσα στα κλήματα (στα κλαδιά) έρχεται από τη σταφυλιά και τα διατηρεί ζωντανά και στο Ιωάννης

1[α']:4 διαβάζουμε ότι «**Μέσα σ' Αυτόν** (μέσα στον Αληθινό Ιησού ο Οποίος ήταν Θεός και έγινε σάρκα) **ήταν ζωή**». Επομένως, το πόρισμα είναι:

Εκείνοι που είναι ενωμένοι με τον Αληθινό Ιησού, την Αληθινή Άμπελο, έχουν αιώνια ζωή. Εκείνοι που «κολλάνε» τον εαυτόν τους σε μια ψευδή άμπελο, σε έναν ψευδή Ιησού ο οποίος δεν είναι Θεός εν σαρκί, δεν έχουν αιώνια ζωή. Μόνο ο Θεός, η Πηγή της ζωής, έχει τη δύναμη να δώσει ζωή σε άλλους.

Αγαπητέ Αναγνώστη, εάν δεν έχεις αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον **μονογενή** --- όχι ως τον μονόκτιστο --- Υιό του Θεού, εάν δεν έχεις «**δεις**» (Ιωάννης 6[στ']:40) το γεγονός ότι Αυτός είναι από τη φύση Του Θεός, και αν δεν έχεις πιστέψει σ' Αυτόν, δεν είσαι σωσμένος --- θα πεθάνεις στις αμαρτίες σου (Ιωάννης 3[γ']:16· 8[η']:24).

Μη επιτρέψεις σε κανένα να σε παραπλανήσει πάνω σ' αυτό το τόσο σοβαρό θέμα που είναι ζήτημα ζωής και θανάτου. Πρόσεξε διότι υπάρχουν πολλοί ψευδοδιδάσκαλοι στον κόσμο οι οποίοι, για να αγαπηθούν από τους ακροατές τους, κηρύττουν 'μισο-αλήθειες'. Λένε ότι ένας μπορεί να σωθεί από τη χάρη του Θεού **χωρίς να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός**. Κηρύττουν ότι ένας μπορεί **πρώτα** να σωθεί και **αργότερα** να έλθει σ' αυτή τη κατανόηση. Αυτοί οι ψευδοδιδάσκαλοι γαργαλάνε τα αυτιά των ακροατών τους και τους εμποδίζουν από το να λάβουν σωτηρία (Β' Τιμόθεον 4[δ']:3,4).

Η Γραφή δεν μας λέει ότι ο Θεός σώζει τους ανθρώπους με το να επεκτείνει τη χάρη του πάνω σε όλους είτε αυτοί πι-

στεύουν στον Αληθινό Χριστό είτε όχι. Στην προς Εφεσίους επιστολή διαβάζουμε:

«Επειδή, κατά χάρη είσθαι σωσμένοι, διαμέσου της πίστης και αυτό δεν είναι από σας είναι δώρο Θεού όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος.»

Από τις παραπάνω λέξεις του αποστόλου Παύλου είναι φανερό ότι όταν ένας κήρυκας σου λέει ότι οι άνθρωποι σώζονται από τη χάρη του Θεού και σταματά εκεί, αυτός ο κήρυκας σου παρουσίασε μόνο τη μισή αλήθεια. Δεν χρησιμοποίησε τρεις από τις σπουδαίες λέξεις που έγραψε ο Παύλος: **«διαμέσου της πίστης»!**

Ίσως να πεις,

«Ακόμα το βρίσκω δύσκολο να πιστέψω ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός! Το βρίσκω δύσκολο να δεχτώ την ιδέα ότι ο Δημιουργός του σύμπαντος, ο Παντοδύναμος Γιαχβέ που έκτισε τα πάντα για τον Εαυτό Του (Ρωμαίους 11[ια΄]:36), θα ερχόταν από τον ουρανό κάτω στη γη για να περπατήσει ανάμεσά μας. Μα είναι δυνατόν ο Γιαχβέ, ο Θεός του Ισραήλ, Εκείνος που είπε ότι δεν υπάρχει άλλος Σωτήρας εκτός από Αυτόν, να έλθει κάτω προσωπικά για να σώσει τον λαό Του; Μήπως υπάρχει κάποια προφητεία ή κάποια άλλη γραφή στη Παλαιά Διαθήκη που μπορεί να δώσει μια τέτοια ιδέα;»

Βεβαίως και υπάρχει! Σε παρακαλώ, σκέψου τα ακόλουθα: Στο βιβλίο του Ησαΐα, κεφάλαιο 59[νθ΄], και αρχίζοντας από το εδάφιο 15, βλέπουμε τον Γιαχβέ να κοιτάει κάτω και να είναι δυσαρεστημένος διότι δεν υπήρχε δικαιοσύνη. Είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος για να μεσιτεύσει. Έτσι, **«ο Βραχίων Αυτού ενήργησεν σωτηρίαν»**. Και φόρεσε την

δικαιοσύνη σαν θώρακα και την περικεφαλαία της σωτηρίας, φόρεσε σαν ιμάτιο τα ενδύματα της εκδίκησης, σαν επένδυμα φόρεσε τον ζήλο και στο εδάφιο 20 **τον βλέπουμε να έργεται στη Σιών ως ο Λυτρωτής.**

Μα, Ποιος είναι ο Λυτρωτής της Σιών; Στο επόμενο κεφάλαιο, Ησαΐας 60[ξ'], ο Γιαχβέ συνεχίζει να μιλάει στην Σιών και στο εδάφιο 16 της λέει,

«... και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος (ΓΧΒΧ) είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο ισχυρός του Ιακώβ.»

Ναι, Εκείνος που ήλθε κάτω για να ελευθερώσει και **για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους** ήταν ο Γιαχβέ (Ματθαίος 1[α']:21). Στα παραπάνω κεφάλαια του Ησαΐα, 59[νθ'] και 60[ξ'], ο Γιαχβέ είπε ότι θα το κάνει και δεν έχω κανένα λόγο να αμφιβάλλω τον Λόγο Του! Ναι, ο Θεός, παν το πλήρωμα της θεότητας, ήταν μέσα στον Χριστό για να συμφιλιώσει τους ανθρώπους με τον Εαυτόν Του διαμέσου του αίματος του σταυρού Του (Β' Κορινθίους 5[ε']:19· Κολοσσαείς 1[α']:19,20· 2[β']:9). Αλλά, αποκάλυψε στους δούλους Του τους προφήτες ότι πριν έλθει, θα έστελνε τον αγγελιοφόρο Του για να ετοιμάσει **«την οδόν εμπροσθέν» Του.** Στο Ησαΐας 40[μ']:3 διαβάζουμε ότι η **«Φωνή βοώντος εν τη ερήμω»** θα ετοίμαζε την οδό του Γιαχβέ και στο Μαλαχίας 3[γ']:1, ακούμε τον Γιαχβέ των δυνάμεων να λέει:

«ΙΔΟΥ, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου, και θέλει κατασκευάσει την οδόν εμπροσθέν μου»

Ποιος ήταν η **«Φωνή βοώντος εν τη ερήμω»**; Ποιος ήταν ο αγγελιοφόρος που ετοίμασε την οδό του Γιαχβέ; Σύμφωνα-

να με το Ιωάννης 1[α΄]:23, αυτή η «φωνή» ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.

Ποιανού την οδό προετοίμασε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής; Ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό του Ιησού. Ποιος, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος Ιησούς; Η Καινή Διαθήκη δείχνει ότι ο άνθρωπος Ιησούς ήταν ο Θεός Γιαχβέ ο Υιός ο Οποίος έγι-νε σάρκα για να σώσει το λαό **Του** από τις αμαρτίες Τους.

Μπορούμε να υποστηρίξουμε περαιτέρω τις παραπάνω δη-λώσεις από την Αγία Γραφή; Βεβαίως και μπορούμε.

Στο Ματθαίος 23[κγ΄]:37, ακούμε τον Ιησού να λέει στην Ιερουσαλήμ:

«Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας, και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σε, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου, καθ' ον τρόπον συνά-γει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε;»

Παρακαλώ σημειώστε: Ποιανού λαός ήταν ο Ισραήλ; Όχι του Γιαχβέ; Δεν ήταν ο Γιαχβέ που υποσχέθηκε να συνάξει το Ισραήλ στον Εαυτό Του; (Ησαΐας 54[νδ΄]:5-7) Πως μπόρεσε ο Ιησούς, ένας άνδρας περίπου τριάντα ετών, να πει ότι ήταν **Αυτός** Εκείνος που ήθελε να τους συνάξει κά-τω από τα «φτερά» **Του**; Στην πραγματικότητα, τι μας λέει ο Ιησούς εδώ; Ποιος είναι Αυτός; **Μόνο Ένας από την Αληθινή θεότητα Γιαχβέ θα μπορούσε να κάνει μια τέ-τοια δήλωση!** Προσεύχομαι στον Πατέρα Θεό να σου α-ποκαλύψει τον **μονογενή** Του Υιό (όχι τον μονόκτιστο υιό της Σκοπιάς) ώστε να πιστέψεις σ' Αυτόν για να σωθείς.

Ένα άλλο παράδειγμα το οποίο δείχνει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και ότι είναι απαραίτητο για έναν να πιστέψει σ' Αυτόν για να σωθεί, βρίσκεται στο Ιωάννης 3[γ']:13-15. Εκεί, ο Ιησούς είπε στον Νικόδημο:

«Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν, ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ. Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου· Δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.»

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω σ' αυτά τα λόγια:

Πρώτον, δεξ το εδάφιο 13. Εκεί, παρατηρούμε ότι ο Ιησούς αποκαλύπτει την θεότητά Του στον Νικόδημο με το να του πει ότι Εκείνος που κατέβηκε από τον ουρανό είναι ο Υιός του ανθρώπου ο Οποίος (πάντοτε) είναι στον ουρανό. Ο Ιησούς, δεν είπε ότι ο Υιός του ανθρώπου κάποτε «ήταν» στον ουρανό, αλλά ότι είναι στον ουρανό. Μόνο ο Θεός θα μπορούσε να είναι εδώ στη γη εν σαρκί και να μιλάει στον Νικόδημο και συγχρόνως να είναι και στον ουρανό. **Η έκφραση «ο ων εν τω ουρανώ» φανερώνει τη θεότητά Του.**

Δεύτερον, στα εδάφια 14,15, ο Κύριος Ιησούς ομοίασε τον Εαυτόν Του με το χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωϋσής στην έρημο. Όλοι όσοι είχαν δαγκωθεί από τα φίδια, **έπρεπε να δουν το χάλκινο φίδι για να σωθούν από το θάνατο**. Ας διαβάσουμε γι' αυτή την ιστορία από το βιβλίο των αριθμών, κεφάλαιο 21 και εδάφια 6-9:

«Και ο Κύριος (ΓΧΒΧ) έστειλε προς τον λαόν φίδια, τα φλογερά φίδια (κοκκινωπά), και δάγκωναν τον λαόν, και

πολός λαός από το Ισραήλ πέθανε. Και καθώς ο λαός ήρθε στον Μωυσή, είπαν: Αμαρτήσαμε, επειδή μιλήσαμε ενάντια στον Κύριο και ενάντια σε σένα παρακάλεσε τον Κύριο να σηκώσει τα φίδια από μας. Και ο Μωυσής δεήθηκε για τον λαό. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Φτιάξε για τον εαυτό σου ένα φλογερό φίδι, και βάλε το επάνω σε ένα πάσσαλο. Και ο καθένας που θα δαγκωθεί και κοιτάξει σ' αυτό, θα ζήσει. Και ο Μωυσής έκανε ένα φίδι από χαλκό, και το έβαλε πάνω σε ένα πάσσαλο και αν κάποιος φίδι δάγκωνε κάποιον, αυτός, μόλις κοίταζε το χάλκινο φίδι, ζούσε.»

Στην παραπάνω ιστορία, ο Μωυσής, υπακούοντας τον Θεό, έφτιαξε ένα φίδι **από χαλκό** και το ύψωσε πάνω σε ένα πάσσαλο για τη σωτηρία όλων εκείνων που είχαν δαγκωθεί από τα φίδια. Για μένα, η ιστορία αυτή είναι πολύ δυναμική. Για σκέψου: Μόλις σε δάγκωσε ένα φαρμακερό φίδι. Υποφέρεις από τους πόνους και έχεις την αγωνία του θανάτου. Γύρω σου βλέπεις άλλους που έχουν ήδη πεθάνει. Και όμως, πρέπει να πιστέψεις με όλη σου την καρδιά ότι **εάν δεις αυτό το χάλκινο φίδι, θα σωθείς!**

Μερικοί λένουν ότι ο αριθμός εκείνων που βγήκαν από την Αίγυπτο ήταν από δύο έως πέντε εκατομμύρια. Καθώς καταλαβαίνετε, ένα τόσο μεγάλο πλήθος θα έπρεπε να καταλαμβάνει μια πολύ μεγάλη περιοχή στην έρημο. Έτσι, επιτρέψτε μου να κάνω μια υποθετική ερώτηση: **Εάν** κάποιος από τον λαό έλεγε,

«Έχουν πεθάνει τόσο πολλοί και ο Μωυσής έχει υψώσει μόνο ένα χάλκινο φίδι για τη σωτηρία του λαού. Μερικοί άνθρωποι το βρίσκουν πολύ δύσκολο να δουν το χάλκινο φίδι από τόσο μεγάλες αποστάσεις. Βιαστείτε! Ας φτιάξουμε άλλο ένα ή δύο φίδια για είναι λίγο πιο εύκολο για

τους δαγκωμένους. Αλλά, επειδή παίρνει πιο πολύ ώρα να φτιάξουμε τα φίδια από χαλκό, ας τα φτιάξουμε από ξύλο και ας τα υψώσουμε πάνω σε πασσάλους. Και ας κηρύξουμε ότι όσοι θα ρίξουν το βλέμμα τους πάνω στα ξύλινα φίδια, θα σωθούν όπως και εκείνοι που κοίταζαν το χάλκινο φίδι, φτάνει να βλέπουν τα ξύλινα φίδια με πίστη και με μια ειλικρινή καρδιά και ο Θεός, που διαβάζει τις καρδιές των ανθρώπων, λόγω της μεγάλης αγάπης που έχει για το ανθρώπινο γένος, θα επεκτείνει τη χάρη Του επάνω τους και θα τους σώσει. Και μετά, αφού σωθούν, θα μπορούσαμε να τους φέρουμε στο σημείο που ύψωσε ο Μωσής το χάλκινο φίδι ώστε να το δουν και να εκτιμήσουν την χάλκινη φύση του.»

Αγαπητέ Φίλε, μπορείς να πιστέψεις ειλικρινά ότι εκείνοι που θα κοίταζαν τα ξύλινα φίδια, τα οποία θα ήταν μια απομίμηση του αληθινού χάλκινου φιδιού, και τα οποία δεν θα ήταν εκείνο που ο Θεός είχε προμηθεύσει για τη σωτηρία τους, θα σωόντουσαν; Η απάντηση είναι ένα βροντερό «Όχι!» Παρομοίως, νομίζεις ότι κάποιο άτομο μπορεί πρώτα να σωθεί με το να βλέπει και με το να ακολουθεί έναν ψευδή Ιησού, ο οποίος θα είναι μια απομίμηση του Αληθινού Ιησού, και ότι αργότερα ίσως μπορέσει να έλθει στο σημείο να εννοήσει το Ποιος είναι ο Αληθινός Ιησούς μόνο και μόνο για να εκτιμήσει τη θεϊκή Του φύση; Και πάλι, η απάντηση είναι ένα βροντερό «Όχι!»

Μερικοί μου έχουν πει,

«Μα, όταν εγώ σώθηκα, δεν ήξερα ούτε και πίστευα ότι ο Ιησούς ήταν από τη φύση Του Θεός. Μου πήρε μήνες (και άλλοι χρόνια) για να αναγνωρίσω το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι Θεός. Πως μπορείς να πεις ότι δεν ήμουν σωσμένος όλον αυτό τον καιρό;»

Η παραπάνω μαρτυρία δεν συμφωνεί με τις Γραφές.
Παρακαλώ σκεφτείτε την Βιβλική αλήθεια που ακολουθεί:

Ο Θεός έχει θέσει έναν όρο, μια απαίτηση, την οποία ένας **πρέπει να εκπληρώσει για να λάβει σωτηρία**. Το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον προφήτη Ιωήλ να μας αποκαλύψει αυτή την απαίτηση. Στο βιβλίο του, κεφάλαιο 2[β'] και εδάφιο 32, έγραψε:

«... πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή»

Την ημέρα της Πεντηκοστής, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Πέτρο να υπενθυμίσει στους Ιουδαίους ακροατές του **την ίδια απαίτηση για σωτηρία**. Στις Πράξεις 2[β']:21, ο Πέτρος επανέλαβε τα λόγια του Ιωήλ:

«... πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή»

Αργότερα, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Παύλο να γράψει στην επιστολή Του προς τους Ρωμαίους, κεφάλαιο 10[ι'] και εδάφιο 13:

«... πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή»

Τι σημαίνει η λέξη 'επικαλούμαι';

'Επικαλούμαι' σημαίνει **'προσεύχομαι'** --- και η προσευχή είναι **λατρεία**. Αυτό μπορούμε να το βεβαιώσουμε από το Πράξεις 7[ζ']:59 όπου διαβάζουμε ότι ο Στέφανος επικαλέσθηκε τον Ιησού και είπε, **«Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου.»** Ξεκάθαρα, λοιπόν, βλέπουμε ότι όταν ο

Στέφανος επικαλέστηκε τον Ιησού, **προσευχήθηκε** σ' Αυτόν.

Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου το οποίο ένας πρέπει να «επικαλεσθεί» ή στο οποίο πρέπει να «προσευχηθεί» προκειμένου να σωθεί; Είναι το όνομα «Γιαχβέ» ή το όνομα «Ιησούς»; («Ιησούς» είναι το όνομα του ΓΧΒΧ του Υιού ο Οποίος έγινε σάρκα για να σώσει το ανθρώπινο γένος). Ο απόστολος Πέτρος μας έχει αποκαλύψει ότι το όνομα είναι «ΙΗΣΟΥΣ». Είπε, ότι **δεν υπάρχει άλλο όνομα «δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν»** (Πράξεις 4[δ']:10-12).

Πως, όμως, μπορεί ένα άτομο να προσευχηθεί στον Ιησού για να σωθεί όταν δεν πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός; Π.χ., οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν επικαλούνται, δεν προσεύχονται στον Ιησού διότι δεν πιστεύουν ότι είναι Θεός. Πως, λοιπόν, μπορούν να σωθούν; **Η Βίβλος δεν μας δίνει άλλη επιλογή!**

Παρομοίως, πως μπορούμε να δεχθούμε ως **Γραφική αλήθεια** την μαρτυρία εκείνων που λένε ότι σωθήκανε σε μια εποχή στην οποία δεν πίστευαν ότι ο Ιησούς είναι Θεός;

Άλλοι μου έχουν πει,

«Μα, πολλά χρόνια πριν, είχα μια πνευματική εμπειρία μέσω της οποίας αναγνώρισα ότι υπάρχει Θεός. Τότε, αισθάνθηκα αγάπη και ειρήνη στην καρδιά μου. Εγώ πιστεύω ότι τότε σώθηκα.»

Αγαπητέ/ή μου, η Βίβλος δηλώνει ότι κανένας δεν έρχεται στον Υιό **«εάν δεν ελκύσει αυτόν ο Πατήρ»** (Ιωάννης 6[στ']:44). Επομένως, **η εμπειρία σου ήταν μέρος της έλ-**

ξης του Θεού προς τον μονογενή Του Υιό ο Οποίος είναι από τη φύση Του Θεός για να σωθείς. Έχεις ανταποκριθεί στην έλξη Του μέχρι τώρα; Έχεις αναγνωρίσει τον Ιησού ως Θεό σου ώστε να προσευχηθείς σ' Αυτόν για να λάβεις σωτηρία;

Περαιτέρω, άλλοι μπορεί να πουν, «Μα πιστεύω στον Θεό και προσεύχομαι σ' Αυτόν! Πάω στην εκκλησία (ή στη συναγωγή) κάθε εβδομάδα! **Απλούστατα, δεν έχω καμία σχέση με τον Ιησού!** Πως μπορείς να λες ότι δεν είμαι σωσμένος;

Σε παρακαλώ, επίτρεψέ μου να σου παρουσιάσω την πλέον βασική αγγελία για σωτηρία, όπως την έχει παρουσιάσει ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του, κεφάλαιο 10[ι']. Ας εξετάσουμε προσεκτικά μερικά εδάφια:

Στο εδάφιο 1, ο απόστολος Παύλος λέει ότι η επιθυμία της καρδιάς του και η προσευχή του προς τον Θεό **για τους Ισραηλίτες είναι όπως σωθούν**. Ο Παύλος έγραψε:

*«**ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία της καρδιάς μου, και η δέησης η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ, είναι δια την σωτηρίαν αυτών.**»*

Βασισμένοι στα ανωτέρω λόγια, ας αναλογιστούμε: Πιστεύανε οι Ισραηλίτες στον Αληθινό Θεό; **Βεβαίως!** Προσεύχονταν σ' Αυτόν; **Επικαλούντο** το όνομά Του; **Βεβαίως!** Αλλά όμως, στο παραπάνω εδάφιο, ο απόστολος είπε ότι αυτοί **δεν ήσαν σωσμένοι!** Η προσευχή του προς τον Θεό γι' αυτούς ήταν **όπως σωθούν**.

Στο εδάφιο 2, ο Παύλος μαρτυρεί περί αυτών και λέει ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά ότι ο ζήλος τους δεν βασίζεται πάνω σε επίγνωση.

Ας αναλογιστούμε ξανά: Γνωρίζανε οι Ισραηλίτες τον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ); **Βεβαίως!** Γνωρίζανε τον νόμο του Θεού τους; **Φυσικά και Τον γνωρίζανε!** Καλύτερα από τον καθένα! Και μάλιστα προσπαθούσαν να τον τηρήσουν πιστά, πιστεύοντας ότι εκτελώντας τον θα ανακηρύττονταν δίκαιοι και ότι θα κέρδιζαν αιώνια ζωή (Ματθαίος 19[ιθ']: 16-19). Τότε, ποιας επίγνωσης στερούντο;

Στο εδάφιο 3, ο Παύλος λέει ότι εκείνοι **δεν γνωρίζανε την δικαιοσύνη του Θεού**, ότι ζητούσαν να συστήσουν την δικιά τους δικαιοσύνη, και επομένως, δεν υποτάχθηκαν στην δικαιοσύνη του Θεού.

Ποιος είναι η δικαιοσύνη του Θεού στον Οποίον ένας πρέπει να υποτάξει τον εαυτόν του;

Στο εδάφιο 4, κηρύττει ότι ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου και ότι **Αυτός (ο Ιησούς) είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν**. (Όλων εκείνων που πιστεύουν στον ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) ή όλων εκείνων που πιστεύουν στον Ιησού ο Οποίος είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός;)

Στα εδάφια 5-8, ο Παύλος εξηγεί τι έγραψε ο Μωϋσής για την δικαιοσύνη η οποία προέρχεται από τον νόμο, και την συγκρίνει με την δικαιοσύνη που προέρχεται **από την πίστη** (στον Χριστό). Στο τέλος του εδαφίου 8, έγραψε:

«τουτέστιν (αυτός είναι) ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν:» (Παρένθεση του συγγραφέα).

Στο εδάφιο 9, μας ενημερώνει ως προς το τι κήρυτταν (οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού):

«ότι εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν (:αιτιατική πτώση – δηλαδή ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος), και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή». (Παρένθεση του συγγραφέα).

Σ' αυτό το εδάφιο, η αιτιατική πτώση στην οποία βρίσκεται η πρώτη από τις δύο απαιτήσεις προκειμένου να λάβει ένας σωτηρία, δηλαδή το *«εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν»*, απαιτεί από το άτομο να παραδεχθεί ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»** (η αντικατάσταση του «ΓΧΒΧ»), το όνομα του Οποίου ένας πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί (εδάφιο 13).

Η αιτιατική πτώση *«τον Κύριον Ιησούν»* θέτει τη λέξη **«Κύριον»** στο ανώτατο επίπεδο της σημασίας της. Η πρόταση που εξετάζουμε εδώ, δεν παρουσιάζει τον Ιησού απλώς σαν **«κάποιον κύριο»** ή σαν **«κάποιον άρχοντα»**. Καθώς υπάρχουν πολλοί κύριοι και πολλοί άρχοντες, δεν θα ήταν δύσκολο για έναν Ισραηλίτη να πει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι **«κάποιος κύριος»** επειδή έχει ακολούθους ή υπηρέτες. Ακόμα και οι σημερινοί ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλέσουν τον Ιησού **«κύριο»** με την ιδέα ότι το **«κύριος»** σημαίνει απλώς **«άρχοντας»** ή **«αφεντικό»**. Τότε λοιπόν, ποια ήταν η κατανόηση που είχαν οι απόστολοι και οι πρώτοι Χριστιανοί και με ποια έννοια χρησιμοποιούσαν την λέξη **«Κύριος»** όσο αφορά τον Ιησού;

Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα

στην Ελληνική (για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά), αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού, το Τετραγράμματο «ΓΧΒΧ», με την Ελληνική λέξη «Κύριος». Έτσι, σ' αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός ως «Κύριος». Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον «Κύριο», αναφερόντουσαν στον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). Επομένως, το όνομα «Κύριος» έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα «ΓΧΒΧ».

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα «Κύριος» στα συγγράμματά τους και, καθώς είπα προηγουμένως, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν «Κύριον Ιησού» (Πράξεις 8[η']:16), «Κύριον Χριστόν» (Κολοσσαείς 3[γ']:24 και «Κύριον Ιησούν Χριστόν» (Πράξεις 11[ια']:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «Κύριος» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπης, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι ανωτέρω δύο παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι όταν ο Παύλος είπε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει ή να αναγνωρίσει το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο Κύριος**

για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει ή να ομολογήσει ότι **ο Ιησούς είναι Θεός (ΓΧΒΧ) για να σωθεί.**

Επίσης στο εδάφιο 9, παρατηρούμε ότι τα τρία ρήματα, δηλαδή, 1) **ομολογήσης**, 2) **πιστεύσης**, και 3) **σωθή(ς)**, βρίσκονται στον μέλλοντα χρόνο και ότι τα πρώτα δύο αναφέρονται **σε όρους** ενώ το τρίτο στην υπόσχεση σωτηρίας:

1. «**εάν ομολογήσης**»,
2. «**(εάν) πιστεύσης**»,
3. «**θέλεις σωθή**».

Από τα ανωτέρω, είναι φανερό ότι «**ο λόγος της πίστεως**» του Παύλου δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι λάτρευαν τον ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού, αλλά, **οι οποίοι δεν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον ΓΧΒΧ τον Υιόν εν σαρκί και δεν είχαν πιστέψει ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ο Πατήρ είχε αναστήσει Αυτόν εκ νεκρών και οι οποίοι, λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί. Επομένως, η σωτηρία τους εξαρτιόταν από το αν θα ομολογούσαν με το στόμα τους το γεγονός ότι ο Ιησούς ήταν από τη φύση Του Θεός, δηλαδή, ο «Κύριος» και από το εάν θα πίστευαν μέσα στην καρδιά τους ότι ο Θεός ο Πατήρ Τον ανέστησε από τους νεκρούς.**

Στο εδάφιο 10, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι **όταν ένας πιστεύει με την καρδιά του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει (από τον Θεό) δικαιοσύνη, και όταν ομολογεί με το στόμα του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει σω-**

τηρία. Έτσι, ωστόσο ένας πιστέψει με την καρδιά του/της ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ (ο «Κύριος» των εδαφίων 9 και 13) και ομολογήσει αυτή την πίστη με το στόμα του/της, το άτομο αυτό δεν είναι σωσμένο!

Στο εδάφιο 11, ο Παύλος φέρνει στη προσοχή εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι ζητούσαν να συστήσουν την δική τους δικαιοσύνη με το να τηρούν τον Νόμο του Μωϋσή, ότι η Γραφή λέει, *«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχνωθεί.»* (Ησαΐας 28[κη']:16θ 49[μθ']:23).

Στο εδάφιο 12, ο Παύλος λέει σ' εκείνους τους Ισραηλίτες ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Ιουδαίου και Έλληνα διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, και είναι πλούσιος προς όλους εκείνους που θα τον επικαλεστούν (σε όλους εκείνους που θα προσευχηθούν σ' Αυτόν). Επομένως, βλέπουμε ότι στη πραγματικότητα, ο Παύλος λέει ότι **ο Κύριος των Ιουδαίων, ο ΓΧΒΧ, και ο Κύριος τον οποίον οι Έλληνες είχαν πιστέψει μέσω του κηρύγματός του, ο Ιησούς, είναι ένας και ο αυτός Κύριος.**

Στα εδάφια 13-15, η διδαχή του Παύλου περί σωτηρίας και περί της ανάγκης να γνωρίζουν τον Αληθινό Σωτήρα για να σωθούν φτάνει στο ζενίθ. Είπε,

«... πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή»

Άρα, ένας πρέπει να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός πριν επικαλεσθεί (προσευχηθεί) σ' Αυτόν **προκειμένου να σωθεί!** Γι' αυτό το λόγο, ο Παύλος έκανε την ακόλουθη ερώτηση περί εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι δεν πίστευαν στον Ιησού:

«Πως, λοιπόν, θα επικαλεστούν (θα προσευχηθούν σε) εκείνον στον οποίο δεν πίστεψαν;»

Εάν η ανωτέρω ερώτηση του γραπτού λόγου του Θεού εφαρμόζεται πάνω σε Ισραηλίτες που πίστευαν στον Θεό του Αβραάμ, αλλά, οι οποίοι δεν είχαν πιστέψει ακόμη ότι ο Ιησούς ήταν ο Γιαχβέ του εδαφίου 13 του Οποίου το όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί, **γιατί να μην εφαρμόζεται και σήμερα πάνω σε όλους εκείνους που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση;**

Αγαπητέ Αναγνώστη, είναι δυνατόν ότι τώρα έχεις έλθει στην κατανόηση ότι ο Ιησούς είναι ο **«Κύριος»** του εδαφίου 13, του Οποίου το Όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί για να σωθεί; Εάν **«Ναι!»**, και εάν δεν έχεις προσευχηθεί σ' Εκείνον ακόμα για να του ζητήσεις να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου, μην αφήνεις να περάσει ούτε ένα άλλο λεπτό. Προσευχήσου στον Ιησού και πες Του ότι έχεις αναγνωρίσει το γεγονός ότι επειδή είναι ο μονογενής --- όχι ο μονόκτιστος --- Υιός του Θεού, είναι από τη φύση Του Θεός. Πες Του ότι έχεις αναγνωρίσει το γεγονός ότι Αυτός είναι ο μόνος Σωτήρας και ότι **δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία και ότι ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου του οποίου πρέπει να σωθούμε** (Πράξεις 4[δ']:12), **και ζήτα Του να σε σώσει. Τη στιγμή που θα προσευχηθείς σ' Αυτόν με πίστη, θα λάβεις το δώρο του Θεού --- τη σωτήρια χάρη Του** (Εφεσίους 2[β']:8,9).

Ο Κύριος να σε ευλογεί!

Σημείωση Β΄

Ιωάννης 1[α΄]:1 και το οριστικό άρθρο «ο» --- Θεός ή θεός;

Εδώ θα εξετάσουμε το εδάφιο Ιωάννης 1[α΄]:1 το οποίο, σύμφωνα με το κείμενο λέει,

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.»

Ο λόγος για τον οποίο πρέπει να εξετάσουμε το παραπάνω εδάφιο είναι διότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι οποίοι δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός, έχουν διαστρεβλώσει την αλήθεια που παρουσιάζουν τα παραπάνω λόγια του αποστόλου Ιωάννη. Πως διαστρέβλωσαν την αλήθεια του Ιωάννη 1[α΄]:1; Ως εξής:

Στην δική τους Αγγλική ‘μετάφραση’ των Γραφών την οποία αποκαλούν «Μετάφραση Νέου Κόσμου» (MNK), αποφάσισαν να προσθέσουν μπροστά από την δεύτερη λέξη «Θεός» το Αγγλικό αόριστο άρθρο ‘a’. Έτσι, παρουσίασαν την τρίτη φράση του εν λόγω εδαφίου, το «καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος», ως “and the Word was a god” με μικρό ‘g’ το οποίο μεταφράζεται στα Ελληνικά ως «και κάποιος θεός ἦταν ο Λόγος», με μικρό ‘θ’! Επίσης με μικρό ‘θ’ έχουν παρουσιάσει την ίδια λέξη «θεός» της παραπάνω φράσης

και στην Ελληνική τους ‘μετάφραση’ της Καινής Διαθήκης. Η δικαιολογία που δίνουν γι’ αυτή τους την πράξη, είναι το γεγονός ότι το οριστικό άρθρο ‘ο’ απουσιάζει μπροστά από λέξη «Θεός» δηλαδή, η εν λόγω πρόταση δεν λέει «καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.»

Μήπως έχουν δίκιο; Μήπως υπάρχει κάποιος κανόνας της Γραμματικής και του συντακτικού της Ελληνικής μας γλώσσας, ο οποίος τους δίνει το δικαίωμα να προσθέσουν το αόριστο άρθρο ‘α’ (κάποιος) μπροστά από τη λέξη «Θεός»; Ας εξετάσουμε το ζήτημα κάτω από το φως της Γραμματικής και του συντακτικού:

Σε μια πρόταση μπορούμε να έχουμε το **υποκείμενο**, το **συνδετικό ρήμα** και το **κατηγορούμενο**. Το υποκείμενο είναι μία λέξη (ή μια ομάδα από λέξεις), περί της οποίας γίνεται κάποιος λόγος από το κατηγορούμενο. Συνήθως, όταν ένας σχηματίζει μια πρόταση, τόσο στα Αγγλικά όσο και στα Ελληνικά, τοποθετεί το υποκείμενο πριν από το συνδετικό ρήμα, το οποίο ακολουθείται από το κατηγορούμενο.

Στη γλώσσα μας, το κατηγορούμενο μπορεί να εμφανισθεί στην αρχή, στη μέση ή στο τέλος της πρότασης. **Συνήθως, όταν το κατηγορούμενο εμφανίζεται μετά από το συνδετικό ρήμα, το ουσιαστικό όνομα του κατηγορουμένου διατηρεί το άρθρο του, ενώ όταν εμφανίζεται πριν από το συνδετικό ρήμα, το χάνει. Αυτό συμβαίνει κυρίως για να μη συγχύσει κανείς το κατηγορούμενο με το υποκείμενο.**

Ο παραπάνω κανόνας έχει εξηγηθεί στον Αγγλόφωνο κόσμο από τον E. C. Colwell, ο οποίος (κανόνας) δημοσιεύ-

θηκε στο Journal of Biblical Literature το 1933 με τον τίτλο, “A Definite Rule for the use of the Article in the Greek New Testament.” (Ένας Οριστικός Κανόνας για τη Χρησιμοποίηση του Άρθρου στην Ελληνική Καινή Διαθήκη.) Έγραψε ότι «**η οριστική ονομαστική ενός κατηγορουμένου διατηρεί (έχει) το άρθρο όταν ακολουθεί το ρήμα και ότι δεν το διατηρεί όταν προηγείται του ρήματος.**»

Προς το τέλος της εκθέσεώς του, κατέληξε ότι:

1. Οριστικά ουσιαστικά ονόματα του κατηγορουμένου συνήθως λαμβάνουν το άρθρο.
2. Οι εξαιρέσεις υπάρχουν κυρίως όταν υπάρχει κάποια αλλαγή στη σειρά των λέξεων:
 - (α) Οριστικά ουσιαστικά ονόματα του κατηγορουμένου τα οποία ακολουθούν το ρήμα (αυτή είναι η συνήθης τοποθέτηση), συνήθως λαμβάνουν το άρθρο.
 - (β) **Οριστικά ουσιαστικά ονόματα του κατηγορουμένου, τα οποία προηγούνται του ρήματος, συνήθως χάνουν το άρθρο**
 - (γ) Κύρια ονόματα μέσα στο κατηγορούμενο, συχνά χάνουν το άρθρο, κ.λπ. (δική μου μετάφραση).

Η ανωτέρω μελέτη του Colwell έχει αναγνωρισθεί σαν μια πραγματική βοήθεια για την κατανόηση των Ελληνικών Γραφών.

Τώρα, ας χρησιμοποιήσουμε τον παραπάνω χρυσό κανόνα για να μας βοηθήσει να εννοήσουμε το Ιωάννης 1[α']:1. Σ' αυτό το εδάφιο έχουμε τρεις μικρές προτάσεις:

α) Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος

β) καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν

γ) καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος

Ας εξετάσουμε τις προτάσεις β) και γ):

Πρόταση β):

καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν

Εδώ, η τοποθέτηση των λέξεων ακολουθεί το συνηθισμένο σχηματισμό των προτάσεων. Το υποκείμενο «ὁ Λόγος» κρατά την πρώτη θέση και ακολουθείται από το συνδετικό ρήμα «ἦν», το οποίο ακολουθείται από το κατηγορούμενο «πρὸς τὸν Θεόν». Επομένως, το ουσιαστικό όνομα του κατηγορουμένου, η λέξη «**Θεόν**», έχει διατηρήσει το άρθρο «**τὸν**».

Πρόταση γ):

καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος

Σ' αυτή την πρόταση, **το υποκείμενο είναι ξανά «ὁ Λόγος»**. Το συνδετικό ρήμα είναι το «ἦν». **Το κατηγορούμενο είναι το ουσιαστικό «Θεός»**. Αυτό που παρατηρούμε εδώ

είναι ότι το κατηγορηματικό ουσιαστικό «Θεός» έχει τοποθετηθεί πριν από το συνδετικό ρήμα «ἦν» και επομένως δεν έχει κρατήσει το άρθρο του. Έτσι, δεν υπάρχει περίπτωση να το λάβουμε ως υποκείμενο.

Επειδή βάσει του παραπάνω κανόνος το κατηγορηματικό ουσιαστικό «Θεός» δεν διατήρησε το άρθρο του, όταν μεταφράσουμε την **πρόταση γ)** από τα Ελληνικά στα Αγγλικά, δεν έχουμε το δικαίωμα να προσθέσουμε πριν από τη λέξη «Θεός» (God) το Αγγλικό **αόριστο άρθρο “a”**, που σημαίνει **«κάποιος, τις»**. Αν παρουσιάσουμε την **πρόταση γ)** ως **«και κάποιος θεός ήταν ο Λόγος»**, όπως την παρουσίασαν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά στην Αγγλική τους μετάφραση της Βίβλου, **θα ήταν λάθος, πλάνη και θα καθιστούσε αίρεση!**

Εάν ήθελε ο Ιωάννης να γράψει ότι ο Λόγος ήταν ένας άλλος Θεός, **ένας μικρότερος θεός με μικρό «θήτα»**, όπως Τον έχουν παρουσιάσει οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, τότε θα παρουσίαζε τη **πρόταση γ)** ως:

καὶ Θεὸς τις ἦν ὁ Λόγος

Αλλά, αυτό δεν αληθεύει! Ο Ιωάννης δεν την έγραψε έτσι! Αντιθέτως, έγραψε:

καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος

Αυτή η πρόταση δεν εννοεί ότι ο Λόγος ήταν ο Θεός (ο Πατήρ) πλησίον του οποίου ο Λόγος βρισκόταν από την αρχή, όπως έγραψε ο Ιωάννης στις προτάσεις α) και β). **Η πρόταση γ) υποστηρίζει μόνο ένα πράγμα:** Ότι ο Λόγος, ο προ-ανθρώπινος Ιησούς, ήταν από τη φύση Του Θεός.

Αυτό σημαίνει ότι η φύση του Λόγου ήταν ακριβώς όμοια με τη φύση του Πατέρα Του!

Στο κάτω-κάτω, η απουσία του άρθρου πριν από το κατηγορούμενο ουσιαστικό (είτε το άρθρο είναι οριστικό, είτε αόριστο) **δεν αλλάζει ούτε εξασθενεί τη βασική σημασία του ουσιαστικού.** Π.χ., είτε πούμε ότι,

«και ο Νικόλαος ήταν ο Βασιλιάς», είτε πούμε ότι,

«και Βασιλιάς ήταν ο Νικόλαος», η παρουσία ή η απουσία του άρθρου μπροστά από το κατηγορηματικό ουσιαστικό «Βασιλιάς» **δεν αλλάζει το γεγονός ότι ο Νικόλαος ήταν Βασιλιάς!**

Έτσι, από όλα τα παραπάνω, βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι λεγόμενοι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν έχουν κανένα έγκυρο Γραμματικό κανόνα πάνω στον οποίο θα μπορούσαν να στηρίζουν την απόφασή τους να προσθέσουν στην Αγγλική τους μετάφραση της Καινής Διαθήκης το Αγγλικό αόριστο άρθρο “a” (κάποιος, τις), μπροστά από τη λέξη «Θεός» ή και να παρουσιάσουν τον «Λόγο», στην Ελληνική τους Καινή Διαθήκη, ως «θεό» με μικρό «θήτα»!

Εάν η μόνη τους δικαιολογία που τους ώθησε να πράξουν κάτι τέτοιο ήταν η απουσία του οριστικού άρθρου «ό» μπροστά από τη λέξη «Θεός», τότε τους προκαλώ να κάνουν το ίδιο και στα εδάφια Ματθαίος 5[ε’]:9, Λουκάς 1[α’]:35, 2[β’]:40, Ιωάννης 1[α’]:6 και Φίλιππησίους 1[α’]:11, όπου, σύμφωνα με το αρχαίο Ελληνικό κείμενο, το οριστικό άρθρο απουσιάζει μπροστά από τη λέξη «Θεός». Εάν το έπρατταν αυτό, θα ήσαν αναγκασμένοι να παρουσιάσουν τα παραπάνω εδάφια στην Αγγλική τους μετάφραση ως εξής:

Ματθαίος 5[ε΄]:9 «Ευτυχισμένοι είναι οι ειρηνικοί άνθρωποι, επειδή αυτοί θα αποκληθούν γιοί κάποιου θεού.»

Λουκάς 1[α΄]:35 «Απαντώντας ο άγγελος της είπε: «Άγιο πνεύμα θα έρθει πάνω σου, και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει. Γι' αυτόν το λόγο, επίσης, αυτό που γεννιέται θα αποκληθεί άγιο, Γιος κάποιου θεού»

Λουκάς 2[β΄]:40 «Και το παιδάκι εξακολουθούσε να μεγαλώνει και να δυναμώνει, γεμίζοντας σοφία και η εύνοια κάποιου θεού παρέμενε πάνω του»,

Ιωάννης 1[α΄]:6 «Εγέρθηκε ένας άνθρωπος ο οποίος στάλθηκε ως εκπρόσωπος κάποιου θεού: το όνομά του ήταν Ιωάννης».

Φιλιπησίους 1[α΄]:11 «και να είστε γεμάτοι δίκαιο καρπό, ο οποίος είναι μέσω του Ιησού Χριστού, για τη δόξα και τον αίνο κάποιου θεού».

Προτάσεις σαν αυτές θα οδηγούσαν σε μεγάλη πλάνη.

Βιβλιογραφία

Στη μελέτη μου αυτή χρησιμοποίησα το αρχαίο Εβραϊκό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης, το Κριτικό Κείμενο της Καινής Διαθήκης και τη Νεοελληνική Μετάφραση Βάμβα. Άλλες Μεταφράσεις της Βίβλου που εξέτασα και παρέλαβα ήσαν οι κάτωθι:

Hedrickson's Interlinear (Hebrew, Greek, English)

Rotherham Emphasized Bible

The King James Bible

New International Version (NIV)

Μετάφραση Νέου Κόσμου των Μαρτύρων του Ιεχωβά

Άλλα βιβλία που χρησιμοποίησα ήταν:

Οι επιστολές του Ιγνατίου προς τους Εφεσίους, Ρωμαίους
και Σμυρναίους

Το βιβλίο του Ειρηναίου --- Εναντίον των Αιρέσεων

Αθηναγόρου / Πρεσβεία περί Χριστιανών

Το Μαρτύριο του Πολύκαρπου

Το βιβλίο του Ιουστίνου / Διάλογος με τον Τρύφωνα

Ορθογραφικόν Ερμηνευτικόν «1970» Νέον Λεξικόν Δημητράκου

Strong's Exhaustive Concordance of the Bible

Webster's New World Dictionary "1966"

Πρέπει να πιστεύετε στην Τριάδα;
(Περιοδικό των Μαρτύρων του Ιεχωβά)

Cruel and Unusual Punishment (By Duane Magnani)

Μάρτυρες του Ιεχωβά, Ιησούς Χριστός, και το Ευαγγέλιο
του Ιωάννη (Του Robert M. Bowman, Jr. / Στην Αγγλική